

SANDRA BROWN

DORUČAK U KREVETU

uživajte u svijetu knjiga

1. poglavlje

Čim ga je ugledala, znala je da je pogriješila kad je pristala učiniti uslugu Aliciji.

Stajao je na trijemu Fairchild Housea s kovčegom u jednoj ruci, prenosivim pisaćim strojem u drugoj i naočalama u tankom okviru od kornjačevine na vrhu glave, doimajući se pomalo pokunjeno jer ju je očito izvukao iz kreveta.

I tu je bila ona, Sloan Fairchild, vlasnica i voditeljica pansiona, koja je stajala s unutarnje strane nadsvodjenih ulaznih vrata, stežući kućnu haljinu oko vrata i premještajući težinu s jedne na drugu bosu nogu.

Pri prvom pogledu na lice Cartera Madisona, želudac joj je poskočio, stegnuo se, a potom se zakotrljao do mekana dna njezina trupa. Postala je naglašeno svjesna svoje nagosti ispod spavaćice i kućne haljine. Između bedara ju je neopisivo besramno, a ipak veličanstveno, treperenje podsjetilo na njezin spol.

- Sloan? Gospođica Fairchild? - pitao je.

Glupavo je kimala glavom.

- Carter Madison. Izvukao sam vas iz kreveta, nisam li?

Njezina razbarušena kosa, odjeća i bose noge, na koje se nasmiješio, jasno su govorili da je u pravu. - Da, žao mi je zbog - Njezina je ruka krenula niz tijelo, ali je promislila i ponovno stegnula ovratnik kućne haljine. - Ja... mislila sam da ćete stići ranije tijekom dana. Uđite.

Maknula se u stranu i šire otvorila debela vrata od hrastovine. Provukao se unutra sa svom svojom

prtljagom. - Planirao sam letjeti ranije, ali David je imao nogometnu utakmicu i napravio scenu kad je saznao da ću je propustiti. Nazvao sam i promijenio let. Utakmica je bila zakazana po završetku nastave, pa sam jedva stigao na aerodrom i uhvatio posljednji let nakon proslave pobjede uz hamburgere i frape. Zar vas Alicia nije nazvala?

- Ne.

- Žao mi je - uzdahnuo je. - Trebala vas je nazvati i reći vam da ću doći kasnije. - Spustio je prtljagu na pod i istegnuo ramena.

- Nije važno. Doista.

Uspravio se do svoje pune visine i pogledao je odozgo. Pogled tako neobičnih očiju kakve nikad ranije nije vidjela susreo se s njezinim. Čak se i na slaboj svjetlosti noćnih lampi što ih je držala upaljenima u hodnicima jasno vidjela njihova svijetlosmeđa boja, boja šerija. Uokvirivale su ih guste trepavice iste boje mahagonija kao i njegova kosa, prošarana svjetlijim pramenovima.

- Doista mi je žao što sam vas izvukao iz kreveta. Alicia je rekla da ionako niste bili oduševljeni idejom da boravim ovdje. - Njegov je iskrivljeni smiješak bio malo previše samouvjeren, previše umišljen i apsolutno čaroban.

Sloan je smeteno odgurnula zalutali pramen kose i poželjela da nečuveni nemir u donjem dijelu njezina tijela nestane. - Nije riječ posebno o vama, gospodine Madison - odgovorila je glasom za koji se nadala da zvuči žustro i učinkovito. - Većinu pansiona vode bračni parovi. Budući da sam ja sama, ograničila sam goste na bračne parove ili žene koje putuju zajedno.

Pogledom je procjenjivački kliznuo niz njezino tijelo. - To možda nije loša ideja. Morate misliti na ugled Fairchild Housea.

- Upravo tako - rekla je i čvršće stegnula kućnu haljinu oko sebe. Njezino je tijelo, nad kojim kao da je odjednom izgubila kontrolu, opazilo njegov pogled. Gotovo se trideset godina sasvim ugodno osjećala u vlastitoj koži, a u posljednje dvije minute sve se to promijenilo i više nije poznavala vlastito tijelo.

- Ne mislite li da će zbog takvog stava patiti vaš posao?

Osmjehnula se. - Jedva spajam kraj s krajem. Treba mi svaki gost koji plaća.

- Ja sam gost koji plaća - rekao je. - Tiha je potvrda nekako zvučala kao intimno proročanstvo.

Uspravila se i zauzela vojničko držanje. - Pristala sam vam dopustiti da odsjednete ovdje samo zato što ste zaručnik moje najbolje prijateljice, a ona me zamolila da vam pružim smještaj za mjesec dana kako biste mogli prije vjenčanja napisati posljednje poglavlje svojega romana.

- *Usnula ljubavnica.*

- Molim?

- *Usnula ljubavnica.* To je naslov knjige.

- Oh.

- Jeste li čitali moje knjige?

- Da.

- Jesu li vam se svidjele?

- Neki dijelovi. Ja -

- Koji dijelovi?

- Gotovo svi - rekla je i nasmijala se njegovoj znatiželji. Njezin mu se odgovor svidio, ali je njegov

smiješak postao malo previše topao, malo previše osoban za njezina već ionako pomahnitala osjetila. - Mislim da je divno to s vama i Alicijom - brzo je promijenila temu.

- Ona je krasna dama.
- Da, jest. Mislila sam... nije važno.
- Nastavite. Što ste mislili?

- Pa, mislila sam da se nikad neće oporaviti nakon što je Jim poginuo. Ona i dječaci veoma su teško podnijeli njegovu smrt. Kad sam neki dan razgovarala s njom, zvučala je veoma sretno. Vi ste zaslužni za to. Znam da ste se bavili većinom legalnih posljedica njegove smrti.

- Bio sam u Kini kad se dogodila nesreća. Vratio sam se kući čim sam mogao. Jim Russell je godinama bio moj najbolji prijatelj. To nije bio zadatak, već čast pomoći njegovoj udovici.

Čak do toga da se njome oženite, poželjela je pitati Sloan. Ovoga je puta šutjela. Pogriješila je kad je o toj temi razgovarala s Alicijom.

- Taj mi brak tako mnogo znači, Sloan - rekla je Alicia.
 - Još otkako je Jim... pa, znaš kako sam bila usamljena i kakvo su mi opterećenje dječaci. Carter je bio sjajan, strpljiv s njima i sa mnom, ali i on je već na rubu živaca. Mislim da se moramo malo odmoriti jedno od drugoga prije nego učinimo konačan korak.

- Alicia - s oklijevanjem je rekla Sloan - voliš li Cartera?

Zavladala je upadljiva stanka prije nego je Alicia odgovorila kratkim, odrješitim rečenicama. - Naravno. Oduvijek sam obožavala Cartera. On i Jim bili su najbolji prijatelji. Želi se skrbiti za dječake i mene. Voli nas, a mi njega obožavamo.

- Znam, znam - rekla je Sloan, pomalo se ljuteći jer njezina prijateljica nije shvatila poantu onoga što je željela reći. - Stotinjak si mi puta pričala kako su on i Jim zajedno odrasli, zajedno pohađali školu, kako su bili poput braće. No je li to dovoljan razlog da se udaš za njega? On nije Jim, Alicia.

- To je okrutno, Sloan, okrutno! Nikad nikoga neću voljeti onako kako sam voljela Jima, ali volim Cartera na drukčiji način. Zbog onoga što ti je Jason učinio, ogorčena si i sumnjičava po pitanju bilo koje veze između muškarca i žene. Zato si se zatvorila u onu svoju staru kuću i nisi ni pogledala nekog muškarca u dvije godine otkako te onaj kreten ostavio.

Budući da je njezina prijateljica bila bolno u pravu, Sloan se ispričala i odustala od te teme. Činilo se da su Carter i Alicia došli do prihvatljivih bračnih uvjeta. Ni u ludilu ne bi sebe smatrala prikladnom osobom da nekoga savjetuje po pitanju srca.

Trгнуvši se iz sjećanja, žustro reče: - Ne znam zašto vas puštam da stojite u hodniku. Sigurno biste željeli poći u svoju sobu.

- Nemam se razloga žaliti na vašu gostoljubivost. Na kraju krajeva, izvukao sam vas iz kreveta. Zar svi ostali spavaju?

- Tri od šest soba je zauzeto i, da, svi su otišli u svoje sobe nakon večere. - Ta tvrdnja kao da je naglašavala činjenicu da su sami u polu- mračnom hodniku, te daje ona u spavaćici i kućnom ogrtaču, i bosa. Nervozno je malenim ružičastim jezikom ovlažila usne. - Alicia je rekla da ćete željeti veliku sobu s vlastitom kupaonicom. -

Zamahнула je rukom i pokazala vrh stubišta. Posljednja vrata na kraju hodnika.

Činilo se da još ne želi poći gore. U svakom slučaju, nije se pomaknuo. - Niste se bojali u ovo doba noći otvoriti vrata jednom muškarcu?

- Alicia vas je opisala. I prepoznala sam vas po slici na stražnjoj strani ovitka vaše posljednje knjige.

Njegove su se obrve skupile u pretjeranom mrštenju. Nisu bile jednake. Jedna se rječito izvila u luk, a druga je ostala ravna crta iznad njegova oka, samo s nazubljenim zaokretom na unutrašnjem kraju. - Bože, nadam se da nije tako. Moj je agent insistirao na odijelu Brooks Brothers. Mislim da su mi čak i kosu počesljali prije fotografiranja.

Sad nije bila počesljana. Magla San Francisca na njoj je stvorila svjetlucavi veo, pa se nekoliko kapljica zaustavilo na tamnim crvenkastosmeđim pramenovima koji su mu ležerno padali na čelo, dodirivali ovratnik i vrhove ušiju. Djelovao je simpatično neuredno. Isto tako, zelena vojnička jakna nikad nije vidjela unutrašnjost dućana Brooks Brothers. Zapravo, izgledala je kao da je preživjela sve ratove od 1812. Niti su izbljedjele traperice i izgrebene Adidas tenisice stigle iz nekog ekskluzivnog dućana.

Sjajna crno-bijela fotografija što ju je Sloan vidjela na ovitku romana *Pariška ludorija* bila je dvodimenzionalna parodija lica koje joj se sad smiješi. Jučer je potražila knjigu na svojoj krcatoj polici kako bi se upoznala s tim neočekivanim gostom. Alicia je mogla i mnogo gore proći, objektivno je mislila. Nakon što je vratila knjigu na policu, više nije ni pomislila na izgled Cartera Madisona.

Štura je fotografija nije mogla pripremiti za verziju njegova lica od krvi i mesa. Markantno lice koje je uživalo u svoje trideset četiri godine - Alicia joj je rekla koliko je star. Bore od smijeha vidjele su se s obje strane njegovih usta, a u kutovima očiju imao je mrežu sićušnih bora. Ono što su na fotografiji bila bezlično nasmiješena usta, u stvarnosti su lijeno senzualna, često razotkrivajući blještavo bijele zube, neznatno iskrivljene u donjem redu. Nos koji je na slici ukazivao na nabusitu snishodljivost zapravo je dug i ravan i... nepretenciozan.

Njegovo se tijelo nije doimalo baš tako impresivnim ispod odijela Brooks Brothers. Uživo, u ženi izaziva želju da ga dodirne. Čvrsto i vitko, istodobno ukazuje na snagu i gracioznost. Visoko i mršavo tijelo nije pokazivalo ni najmanji znak nespretnosti. Kretalo se kao da točno zna što radi i uvježbano je da ne čini niti jedan nepotreban pokret.

- Kamo?

Naglo se vratila u trenutnu situaciju. - O, vaša je soba spremna, a sigurna sam da ste iscrpljeni. Pričekajte da donesem ključ. - Zahvalna na tome da ga više ne mora gledati, okrenula se prema svojem uredu iza stubišta. Zaustavio ju je.

- Mrsko mi je što vas gnjavim više no što je potrebno, ali umirem od gladi. Tijekom leta poslužili su nam kikiriki. Postoji li šansa da bi gost koji plaća od milosrdne domaćice mogao izmoliti zdjelicu kukuruznih pahuljica? Bilo čega? Nisam izbirljiv.

- Za večeru sam poslužila pečenje. Bi li vam odgovarao sendvič od pečene govedine?

- Razgovarate s čovjekom koji bi se zadovoljio kukuruznim pahuljicama - rekao je i stavio ruku na srce.

Nastojeći zanemariti činjenicu da je neodoljiv, Sloan reče: - Ako biste sjeli u blagovaonicu - pokazala je prostoriju na lijevoj strani - odmah ću vam donijeti jelo.

Pritisnula je prekidač i blagovaonicu je odmah obasjala fina svjetlost iz kristalnog lusteru. Stol je već bio postavljen za doručak, što je uvijek činila nakon što bi se iznijelo posude od večere. Kristal je reflektirao blagu svjetlost, srebrnina je blistala na uštirkanom bijelom stolnjaku, u tanjurima od porculana stajali su ubrusi poput čuvara. Svježe cvijeće aranžirano u antiknoj zdjeli za juhu na sredini stola davalo je živahnu boju i stvaralo domaći ugođaj usred te formalnosti.

- Sam?

Okrenuvši se, našla ga je odmah iza sebe kako viri u elegantno namještenu prostoriju koja čini Sloanin ponos i radost. Spustio je naočale na nos. Sviđalo joj se kako izgleda s njima. - Ja ne -

- Pa, očito ste postavili stol za doručak. Zar ne bi bilo jednostavnije da sendvič pojedem u kuhinji? Najbolje s papirnatog tanjura?

- Nema problema - dahnula je. Bio je tako blizu i tako visok da je morala nagnuti glavu unatrag da bi ga pogledala. Njezina se ruka podigla uz prednji dio kućne haljine i stegnula vlažni dio u dnu vrata, nadajući se da će sakriti nepravilni puls koji je ondje otkucavao.

Njegove su oči dugi trenutak proučavale njezino lice, a vitka je ruka koja je stezala kućnu haljinu neobično dugo zadržala njegovu pozornost prije nego je tiho pitao: - Gdje je kuhinja?

- Ovuda. - Još dok je to izgovarala, Sloan je znala da je to što čini krajnje neprikladno. Niti jedan gost nikad nije bio u kuhinji. Posve je šašavo prvi put to dopustiti gostu koji je stigao sam, no bilo bi smiješno kad bi stajala u polu- mračnom hodniku, odjevena samo u spavaćicu i kućnu haljinu, i insistirala da sjedne za stol u blagovaonici. Nije smjela udovoljiti njegovoj molbi. Ona je vlasnica i upraviteljica, nije li? Kad je nestao njezin autoritet?

No posve iracionalno, činilo se da je najpametnije povesti Cartera hodnikom prema kuhinji. Kovčeg i pisaći stroj ostavio je u podnožju stubišta, a kad su stigli do kuhinje, već je skinuo jaknu.

Sloan je upalila svjetlo i gotovo poletjela kako bi mu pripremila lagani obrok. Nije uključivao samo sendvič, već i ostatak voćne salate, komad čokoladne torte i veliku čašu mlijeka, nakon što je rekao da će radije popiti mlijeko nego kavu. Znala je da je njegov pogled slijedi dok je brzala po kuhinji, usredotočivši se na posao i proklinjući svoju neobjašnjivu nervozu. Bila je posve nepotrebna. Podsjetivši se tko je on i zašto je ovdje, rekla je: - Alicia mi nije rekla da David igra nogomet.

Eto. To je sigurna tema. Uvođenje Alicijina imena u prostoriju nekako je umanjilo intimnost njegova boravka u kuhinji, za njezinim malenim radnim stolom gdje je jeo obrok što ga je usred noći pripremila samo za njega, a ona je sjedila na drugoj strani stola i pitala se zna li on da je naga ispod spavaćice.

Kakvo glupo razmišljanje, Sloan. Svi su nagi ispod odjeće.

Progutao je zalogaj i popio dug gutljaj mlijeka, obrisavši usta prije nego je odgovorio. - Počinju trenirati veoma mladi. A neki od tih mališana doista mogu trčati.

- Sigurna sam da je Davidu mnogo značilo to što ste ga gledali kako igra. - Poigravala se zdjelicom za šećer na sredini stola. U kuhinji je bilo prohladno jer je smanjila grijanje kad je te večeri završila s poslom. Nadala se da nije opazio kako su joj se bradavice ukrutile i pogrešno zaključio koji je tomu razlog. Njoj je njihova ukrućenost bila bolno očita. Ne bi mogla biti jače svjesna toga ni da je crvena neonska strelica pokazivala u njih kao da govori: »Pogledaj me, uzbuđena sam, uzbuđena sam.«

- I on i Adam su slatka djeca, ali treba im muški utjecaj. Bake i djedovi previše im popuštaju. Aliciji je teško biti odlučna. Boji se da bi stroga disciplina, povrh Jimove smrti, oštetila njihovu psihu ili tako nešto.

- Nesreća je bila tako užasno tragična. Sigurna sam da ih nije traumatizirala samo smrt njihova oca, već i vijesti što ih je izazvala.

- Nema sumnje. - Lupio je šakom po stolu. - Dovraga, gdje je Jimu bila pamet da uopće sudjeluje u toj utrci? Kockanje s vlastitim životom, ali i s njihovima, bilo je ludo i sebično. Kad mi je ponosno pokazao onaj svoj prokleti automobil, savjetovao sam mu neka ga se riješi, preklinjao sam ga neka uopće ne razmišlja o utrkama. - Sloan je dijelila njegove osjećaje, ali to nikad nije glasno izgovorila. - Znam da to ružno zvuči, ali još uvijek sam bijesan na njega jer je Aliciji i dječacima priredio tako neodgovornu, odvratnu situaciju.

Popio je još gutljaj mlijeka i promatrao je preko ruba čaše. Kad ju je spustio, rekao je: - Čudno je da sam ja bio

Jimov najbolji prijatelj, a vi ste Alicijina najbolja prijateljica, a ipak se nikad nismo upoznali. Zašto niste bili na njihovu vjenčanju?

Silom je podigla pogled s kuta njegovih usta, s mjesta koje ju je neprestano intrigiralo. - Ovaj... bila sam u Egiptu.

- Otišli ste čak do Egipta kako biste izbjegli dolazak na vjenčanje?

Nasmijala se. - Ne. Moji roditelji su egiptolozi. Nagovorili su me da pođem na tromjesečno putovanje s njima. Alicia je prijetila, plakala i preklinjala, ali tu nije bilo pomoći. Obećala sam roditeljima da ću poći s njima, a bilo je previše skupo vratiti se na vjenčanje.

Gleda li u njezina prsa? Da, gleda. *O, Bože.* Što je ležernije mogla, prekrížila je ruke na prsima.

- Je li... je li vam se Egipat svidio? - Činilo se da mu je nešto zapelo u grlu. Glas mu je postao hrapav.

- Bilo je u redu. - Zapravo, mrzila je svaku minutu što ju je ondje provela. To je bilo životno putovanje njezinih roditelja. Njezin otac, profesor povijesti na UCLA-i, i njezina majka, koja je bila njegova asistentica prije nego mu je postala ženom, nagovorili su Sloan da pođe s njima.

Kao što se i bojala, daleko od doma njima je bila isto ono što im je bila i kod kuće, neplaćena sluškinja. Organizirala im je pojedinosti putovanja, vodila brigu o njihovu pakiranju, njihovoj odjeći, njihovim sastancima. Kao i uvijek, ako nisu bili posve zaokupljeni poslom, bili su posve zaokupljeni jedno drugim, a to je isključivalo sve ostalo, čak i njihovu kćer.

- Čime ste se bavili prije Fairchild Housea?

Njegova je nametljiva pitanja pripisala piščevoj znatiželji. Njezina bi mu osobna povijest bila dosadna, a njoj je bolna, pa je odgovarala uljudno i općenito. - Radila sam za kompaniju u Burbanku koja proizvodi i prodaje uredski materijal.

- I sve ste to ostavili za ovu prelijepu staru kuću u San Franciscu?

Njegove su je oči zadirkivale, a u njima su poigravale jantarne iskrice.

- Pa, to je doista bila golema žrtva. - Napravila je žalosnu grimasu, pa su se zajedno nasmijali. To je bio dobar osjećaj.

- Kako ste došli do kuće?

- To je bila gotovo slučajna stavka u oporuci mojeg djeda. Moje roditelje uopće nije zanimala. Došla sam ovamo kako bih je pogledala i odmah znala što želim učiniti.

Vratila se u Los Angeles, dala otkaz na poslu, obavijestila svoje roditelje o promjeni do koje će doći u njezinu životu i preselila se, sve za nekoliko tjedana. - Potrošila sam sve što mi je djed ostavio kako bih preuredila kuću. Bila je u žalosnom stanju.

- Ali odmah u blizini Ulice Union? Moj Bože, to je bila prava sreća.

- Nalazila se u sjenci ruševnog skladišta, inače bi je sigurno netko ranije pokušao kupiti od nas. Djed je bio vlasnik kuće od tridesetih godina, ali je godinama stajala prazna. Skladište je u međuvremenu srušeno. Dakle, posjedujem vrhunsku nekretninu, ako je suditi po porezima. Ali zapravo me ništa nije stajala.

Osvrnuo se po moderniziranoj kuhinji koju je Sloan morala posve preurediti. - Obavili ste divljenja vrijedan posao. Kuća je fantastična.

- Hvala vam. Još kad bih barem uspjela držati glavu iznad vode dok ne počnem stvarati profit... - Umjesto da dovrši rečenicu, prekrížila je prste na rukama i čvrsto zatvorila oči. Carter se nasmijao.

- Mislio sam da ćete biti poput Alicije. Niste.

Sloan je bila žalosno svjesna toga. Alicia je bila kraljica ljepote na UCLA-i kad su ona i Sloan postale prijateljice. Plavokosa, plavooka, s oblinama i jamicama na obrazima, Alicia je kod Sloan uvijek izazivala osjećaj da je bezlična i nezanimljiva.

Sloanina je kosa tamnoplava, prošarana svjetlijim pramenovima različitih nijansi. Oči su joj boje neba koje se gleda kroz mutno staklo. Sloanino je tijelo građeno jednako lijepo kao i ono njezine prijateljice, ali bez oblina.

- Mislim da to nitko ne bi mogao osporiti - vedro je rekla, pokušavajući način na koji ju je Carter proučavao odbaciti kao još jednu karakteristiku pisca. Pisci uvijek skupljaju materijal, nije li tako? - Alicia je prekrasna.

- I vi ste.

Naglo je ustala sa stolice i usput snažno udarila bedrima o stol. - Hvala. Želite li još nešto? - nervozno je pitala, poželjevši da joj ruke prestanu drhtati dok je uzimala posude ispred njega. Nije imala paket papirnatih tanjura.

- Ne, hvala. Bilo je izvrsno.

Odnijela je posuđe do sudopera i stavila ga pod vodu. - Odvest ću vas do vaše sobe. - Požurila je kraj njega, poželjevši da nije opazila kako mu košulja lijepo prijanja

uz tijelo kad je prebacio jaknu preko ramena, ili kako mu se traperice pripijaju uz bedra i izbočinu njegova spolovila.

Bože, postaje frustrirana usidjelica koja misli samo na jedno.

- Nadam se da će vam soba odgovarati - Sloan je rekla preko ramena dok ga je vodila natrag putem kojim su došli, a potom do ureda ispod stubišta. Otvorila je ormarić u kojem su označeni ključevi uredno visjeli na kukicama, uzela jedan i spustila ga u njegovu ruku. Nije se usudila dotaknuti ga.

- Ima li stol na koji mogu staviti pisaći stroj?

- Unijela sam jedan za vas... i stolicu.

- Hvala vam. Ne mogu vam reći kako će biti krasno malo raditi bez ičijega ometanja.

- Pitala sam se zašto ne možete u Los Angelesu dovršiti svoju knjigu. Alicia je rekla da ćete ondje živjeti. Pretpostavila sam da ondje imate stan ili kuću.

- Imam. Odmah na plaži. Lijepo mjesto. Ima sve.

- Onda -

- Uključujući i telefon. I svi znaju broj. Alicijina majka zove i pita znam li koju boju haljine moja majka kani nositi na vjenčanju. Kad predložim neka nazove nju, ona kaže: »O, ali ne želim joj smetati.« Onda nazove Alicijin otac i pozove me na ručak kako bih upoznao neke njegove prijatelje, a ja mu kažem da radim, ali on kaže: »Ali nekad moraš i jesti.« Tada zove Alicia, zatim David, pa Adam i -

- Maleni Adam? - upita Sloan, smijući se doista frustrirajućoj slici što ju je riječima nacrtao. - Ima samo tri godine.

- Ali zna okrenuti moj broj. - Odmahnuo je glavom. - Ne mogu vikati ni na koga od njih. Ne shvaćaju koliko te upadice ometaju moje misli.

- Što će biti nakon vjenčanja, kad budete morali raditi? Neće postati nimalo lakše.

- Da, ali *tada* ću moći vikati.

Trenutak su se tiho zajedno smijali, a zatim se među njima još jednom pojavio onaj osjećaj intimnosti, čineći ih svjesnim jedno drugoga.

- Pa, ovdje u sobama nema telefona - bez daha će Sloan.

- Ovo mi iz minute u minutu zvuči sve bolje.

- Alicia je rekla da ćete gotovo cijelo vrijeme raditi. - Nadala se da nije opazio onaj mahniti ton u njezinu glasu.

- Koliko sam shvatila, ostalo vam je još samo posljednje poglavlje.

Sad su se nalazili u podnožju stubišta, ali on nije ni pokušao podići kovčeg i pisaći stroj. Dok je jeo, naočale je držao na vrhu glave. Sad ih je ponovno spustio na oči, ali to je učinio kako bi prošao rukom kroz suhu, ali još uvijek raskuštranu kosu, a ne da bi bolje vidio. - Da, ali je ubitačno teško.

- Zar ne znate kako će knjiga završiti? - Jednu je ruku držala na ogradi stubišta čije je drvo imalo ugodan, topao sjaj. Drugom se poigravala pojasom kućne haljine. Bilo je tiho i oni su govorili prigušenim glasovima. Poželjela je da ne može vidjeti tamne dlačice ispod njegove djelomično raskopčane košulje. Još je više željela da u njezinu umu nikad nije zaiskrila želja da ih dotakne.

- Da, ali moram izmisliti prizor u kojem glavni junak svladava zlikovca i posljednju ljubavnu scenu između dvoje protagonista.

- To ne bi smjelo biti previše teško ako se uspijete koncentrirati. Veoma dobro pišete napete prizore, a sigurna sam da ljubavni dio neće biti problem budući da je naslov *Usnula ljubavnica*.

Široko se nasmiješio. - Ali usnula ljubavnica nije žena.

- *Muškarac* je? - zapanjeno je pitala.

Glasno se nasmijao, a kad ga je počela utišavati, skrušeno se nasmiješio. - Ne kad je riječ o glavnom junaku Cartera Madisona - rekao je, pokušavajući djelovati uvrijeđeno. - Ne, riječ »ljubavnica« odnosi se na njegov osjećaj dužnosti. To je njegova strast, ono što ga pokreće, što ga čini onim što jest. Prestaje biti važno kad upozna heroinu i više ne dopušta da to upravlja njegovim odlukama. Ponovno se javlja tek na posljednjim stranicama.

Nije shvatila da se našla u klopki između njega i zida sve dok ga nije osjetila iza svoje glave kad ju je podigla da bi ga pogledala. - Znači, morat će se odreći žene?

Slegnuo je ramenima, pogledom proučavajući njezino lice u sjenkama. Osjećala je njegov dah na svojoj koži, topao i mirisan. Željela ga je kušati. - Mislim da ću glavnom junaku morati prepustiti odluku o tome. A zatim moram uzeti u obzir i heroinu. Bi li žena bez ustezanja voljela muškarca ako zna da nema nikakvih izgleda i da od toga ništa ne može biti?

Sloan se u posljednji trenutak zaustavila kako ne bi impulzivno pokrila svoje dojke koje su odjednom postale

pune i bolne. - Možda ga ne bi voljela bez ustezanja. Možda će je on prisiliti.

Odmahnuo je glavom, ali ju je nastavio gledati u oči. - Ne. On je junak priče, sjetite se. Oni se nikad ne moraju upuštati u silovanje. Osim toga, on zna da nju muče jednake dvojbe kao i njega.

- Muče li je?
- Gotovo sam siguran u to.
- Znači, knjiga će imati tužan kraj?
- Gorko-slatki, u najboljem slučaju.
- Mislim da je neću željeti pročitati.
- Možda ćete mi morati pomoći napisati je.

Sad joj je već bio tako blizu da je osjećala toplinu što ju je stvaralo njegovo tijelo. Vidjela je svoj prestrašeni, upitni odraz u njegovim naočalama kad se sagnuo nad njome. Vidjela je kako su se njezine usne rastvorile, pozivajući ga, vidjela je kako su joj se trepavice spustile, a u očima joj se pojavio erotičan izraz žene koju će upravo poljubiti muškarac.

Savjest ju je okrutno trgnula natrag iz senzualne mreže što ih je oko njih ispleo njihov razgovor. Progurala se između njega i zida, očajnički se trudeći da ga ne dotakne, da stigne do prve stube.

- Sad ću vas odvesti gore - izustila je promuklim glasom.

- Sloan. - Da se njegovi snažni prsti nisu stisnuli oko njezina zapešća kako bi je zaustavio, to bi jednako učinkovito učinila činjenica da joj je prvi put izgovorio ime. Njezino je ime zvučalo kao poezija dok ga je on izgovarao. Najprije je pogledala njegove prste na svojem zapešću, a potom njegovo lice. - Savršeno sam sposoban

pronaći posljednju sobu na kraju hodnika - rekao je nakon što su nekoliko trenutaka napeto zurili jedno u drugo. - Nema potrebe da se trudite.

- Onda ćemo se vidjeti na doručku. - Je li osjećao kako joj divlja puls ispod njegova palca?

- Poslužujem ga od sedam i trideset do devet i trideset.

- U krevetu?

Grlo joj se stegnulo jednako čvrsto kao i njegovi prsti oko njezina zapešća. Zamislila ih je kako se jednako čvrsto stežu oko njezinih pulsirajućih dojki i pružaju im olakšanje. Opuštanje mišića u njezinim bedrima bio je predivan osjećaj, kao da po njima kaplje rastopljeni maslac.

- Kako to mislite?

- Poslužujete li doručak u krevetu?

- Ako... ako neki gost radije ne bi sišao u blagovaonicu, mogu donijeti pladanj u njegovu... njezinu... njihovu sobu.

- Radije ne bih sišao.

2. poglavlje

Carter je stajao u udubljenom prozoru svoje sobe, promatrajući jutro u veličanstvenom gradu San Franciscu. S prozora je mogao vidjeti do ugla Ulice Union gdje se duž pločnika nalaze moderni butici, galerije i restorani. Danas nema sunca. Samo je svjetlija nijansa sive prekrivala krajolik dok su minute prolazile. Vremenske prilike nisu u skladu s njegovim raspoloženjem.

Nikad se u životu nije osjećao vedrije.

Pjenušavo vrelo sreće u njegovim prsima izazivalo je u njemu golemu krivnju, osjećao se više vrijedan prezira od najpokvarenijeg nitkova koji se ikad pojavio na stranicama neke mračne bajke.

Osvrnuo se preko ramena i pogledao krevet na čijim se plahtama pastelnih boja još uvijek vidjelo uleknuće od njegova tijela. Spavao je čvrsto, poput muškarca koji nema nikakvu grižnju savjesti. Premda mu je trebalo veoma mnogo vremena da zaspi. No kad se pomirio s činjenicom da slika njezina lica neće izbljedjeti, te da on baš ništa ne može učiniti po tom pitanju, oči su mu se spokojno zatvorile i on je spavao poput klade. Kad se probudio, na licu je osjećao budalasto, zadovoljno smijuljenje, i odmah se posramio. Nije sanjao o Aliciji.

Rad. To je ono što mu treba. Naporan, frustrirajući rad koji će mu posve zaokupiti um i dušu, iscrpiti sve njegove emocije. Nevoljko se maknuvši od prozora, prišao je malenu četvrtastom stolu postavljenom u sredini sobe i podigao pisaći stroj na njega. Kad ga je otvorio, kad je

kraj stroja uredno stavio novu hrpu papira, kad je na desnu stranu smjestio kutiju koja sadrži četiristo i nešto stranica nedovršenog rukopisa kako bi onamo dodao stranice što ih je s lakoćom kanio pisati, kad je namjestio naočale na nosu, sjeo je na stolicu. I zurio u prazno.

Bože! Je li ikad u njegove trideset četiri godine pogled na neku ženu tako snažno djelovao na njega kao sinoć? Nije. Bio je siguran u to. Sjećao bi se toga.

Izgleдалa je tako slatko dok je ondje stajala razbarušene kose i bosih nogu. Kućna je haljina bila grozna, svijetloplava i vunena, nešto što bi odjenula neka baka hladne naravi. Ispod haljine vidio je rub žute spavaćice od nekog sintetičkog materijala. To ne bi moglo namamiti ni pohotnog seksualnog manijaka, a ipak je već tada osjetio prvo buđenje u svojim preponama.

Prestala je biti »slatka« nakon što ju je slijedio u kuhinju. Kad se sagnula kako bi iz ladice izvadila platneni ubrus, a on nije vidio nikakvu liniju što bi je gaćice činile na savršeno oblikovanoj stražnjici, prestao je o njoj razmišljati kao o slatkoj i počeo nagađati o vitkom, gipkom ženskom tijelu ispod onog neuglednog plavog ogrtača.

Poprilično se namučio da onaj sendvič progura kroz stegnuto grlo. Osobito kad je opazio dva vrška koji su se silno trudili probiti kroz prednju stranu kućne haljine. Bože, umalo se ugušio zalogajem što ga je upravo gutao. Nije imao nikakvih iluzija po pitanju toga zašto su se njezine bradavice ukrutile. Sigurno ne zbog njegove neodoljive privlačnosti i učinka na žene. Jednostavno rečeno, u kuhinji je bilo hladno. To je sve. Ali efekt je bio isti, a uzrok mu nije nimalo olakšao obvezu da skrene svoj

pogled s njezinih dojki, osobito jer ih je silno želio dodirnuti.

Premda je njezino tijelo bilo zamamno, najviše su ga očarale njezine oči. Prekrasne oči, suptilna nijansa plave prekrivena sivom. Bio je siguran da ona nije svjesna svega što one razotkrivaju o njoj. U tim se očima nazirala tuga. Bol. Povrijeđenost. Oprez. Bila je poput malene životinje koja je prečesto dobivala batine, pa se boji ponovno izići.

Taj je prestrašeni oprez ubačen u veću brzinu trenutak prije nego je pošao na kat. Izraz straha na njezinu licu zacijelo je jedino što ga je spriječilo u namjeri da je poljubi. Poljubi, vraga. Njezin ga je izraz lica zaustavio u želji da joj čini sve što bi mu dopustila.

Jer do tog je trenutka već gotovo zaboravio tko je Alicia. Ispunila ga je žudnja, vrela i neobuzdana, ukrutila ga tako da je mislio da će eksplodirati ako je ne dotakne. Srce mu je lupalo u ušima, nadjačavši svaku riječ prijekora koju mu je izvikivala njegova savjest. Savjest, dužnost, odgovornost, moral. Dovraga sve to. U tom je trenutku cijelim njegovim bićem vladala tjelesna potreba, a jedino ga je strah u njezinim očima spriječio da postupi u skladu s tim.

Sad je ustao sa stolice i kružio oko stola poput velike mačke u kavezu; brisao je ruke o nogavice traperica jer su se znojile i pri samoj pomisli na to koliko ju je silno želio dotaknuti.

- Pohotni gade - zarežao je samom sebi. Jer ako ništa drugo nije znao o njoj, znao je da je Sloan Fairchild pristojna žena i vjerojatno bi umrla od srama da je znala što prolazi njegovim umom. - Zaručen si s njezinom

najboljom prijateljicom, za Boga miloga - s gnušanjem se podsjetio. - Obvezao si se, stari moj.

Pomislio je da bi mogao završiti u ludnici ako cijeli mjesec provede pod Sloaninim krovom.

Činilo se da ga rukopis doziva sa stola. - Tako je - odgovorio je kao da je strogo ukoren. - To je razlog iz kojega sam ovdje. Rad.

Isprepleo je prste, okrenuo ih prema van i protegnuo se, a potom je opet sjeo za stol. Zurio je u prazan list papira i spustio prste na tipke. Odjednom je dobio iznenadnu inspiraciju. Što bi učinio lik u njegovoj knjizi da je usred noći stigao na prag nimalo dotjerane prelijepe žene?

- Glupo pitanje - reče Carter, rugajući se samom sebi. - To je fikcija. Može se dogoditi što god ti odlučiš.

Pustio je mislima na volju. Da je on Gregory, glavni lik romana, a ne Carter Madison, sasvim pristojan momak koji obično sluša svoju savjest, slijedio bi dražesnu gospođicu Fairchild u njezinu kuhinju. Čim bi vidio kako njezine bradavice napinju prednji dio kućne haljine, ispružio bi ruku preko stola i dlanom pokrio jednu, masirajući je sporim kružnim pokretima dok ne bi postala okrugla i tvrda poput bisera.

Ovo je ludilo, Carteru, upozoravala ga je njegova savjest. Nije važno. Ovo su maštarije, ništa više, odbrusio je njegov libido. Osim toga, ne mogu te objesiti zbog onoga što misliš.

Gregory bi jednim zamahom ruke očistio stol, zgrabio je i -

Ne, ne, ne. Tu nema nikakvih finesa. Nema otmjenosti. Pod? Previše hladan. Opet, nimalo otmjeno.

Čekaj, sjetio sam se! Polako bi je podigao na noge. Bila bi plaha, nesigurna, privremeno bi pružala otpor. No čim bi se njegove usne spustile na njezine, priljubila bi se uz njega. Čvrsto bi je zagrlio. Intimno bi je ljubio, klizeći jezikom u njezina usta kao što mač klizi u korice, gurnuo bi je do radne ploče i podigao je na nju. Mrmljala bi proteste dok bi odvezivao pojas njezine kućne haljine, ali bi to ipak dopustila. Tada bi njegove ruke polako razmaknule krajeve haljine i ugledao bi... žutu spavaćicu koja je vjerojatno jednako čedna i ružna kao i kućna haljina.

- Prokletstvo - glasno će Carter, proklinjući sebe. Žustro je protrljao oči, čvrsto odlučivši da će se koncentrirati na Gregoryja i njegove probleme, ali Carterov je problem pulsirao ispod tijesnih traperica i nije se dao ignorirati.

Ovo je tvoja maštarija, budalo jedna. Pretvaraj se da nije bilo spavaćice. Pretvaraj se da je bila...

Tada bi njegove ruke polako razmaknule krajeve haljine i ugledao bi... njezine nage dojke kako se uzdižu od čežnje, a na njihovim vrhovima koraljne bradavice koje reagiraju na najmanju stimulaciju. Dodirivao bi ih dok bi je nastavio ljubiti. Milovao bi ih. Stiskao. Zatim bi sagnuo glavu, uzeo jednu u usta i nježno je sisao. Tada bi već doslovce pomahnitala, stvarajući tihe grlene zvukove i obavijajući noge oko njega. Kad bi se malo povukao i vrhom jezika kružio oko njezine bradavice, ona bi posegnula za -

- Gospodine Madison?

- *Što je!?* - viknuo je kad je skočio sa stolice i srušio je, zajedno s hrpom papira koji su se razletjeli na sve strane

kad se okrenuo. Umalo je slomio naočale kad ih je strgnuo s lica.

Sloan je stajala na vratima s velikim srebrnim pladnjem pokrivenim bijelim ubrusom u jednoj ruci, a drugom je još uvijek čvrsto držala kvaku, kao da ju je njegova gruba reakcija zavarila ondje.

Ovlažila je usne na nervozno refleksni način koji mu je već postao poznat. Pokušao je trepnuti kako bi izoštrio fokus očiju raširenih od strasti, pokušao je doći do daha koji mu je i dalje izmicao, i pokušao se pretvarati da mu se prepone nisu zapalile. Također se pokušao pretvarati da nije toliko jadan da bi damu kakva je Sloan Fairchild uključio u prljavu, pohotnu maštariju. Ništa od toga nije mu uspjelo.

- Ja... pokucala sam - rekla je visokim, nesigurnim glasom.

- Žao mi je, Sloan. Bio sam... ovaj... zaokupljen mislima. Evo, dopustite. - Napravio je dva koraka prema vratima, a licem mu je preletio izraz žaljenja kad je vidio kako se trgnula. Nastojao je razvedriti situaciju. - Zacijelo sam vas nasmrtno prestrašio kad sam onako viknuo. Opet se ispričavam.

- Kad mi niste odgovorili na kucanje, zabrinula sam se i...

Oslobodio ju je pladnja, ali se nije odmaknuo. Stajali su poput kipova u okviru vrata i zurili jedno u drugo. Oprez se još uvijek vidio u njezinim očima, a njegovo se ranije vedro raspoloženje smračilo i postalo je tmurno poput dana.

Mogao je maštati koliko mu srce želi, ali stvarnost neće nestati. Zaručen je sa ženom i dvojicom malenih dječaka

koji ga trebaju. Nikad nije imao strastvenih maštarija o Aliciji, ali među njima postoji drukčija vrsta ljubavi. Možda je to sigurnija vrsta. Svakako ne ruši čovjeka s vrhunca blaženstva do bezdana očaja u samo nekoliko sekundi.

Ljubav? O čemu on to, dovraga, razmišlja? Čitao je previše vlastitih romana. Ljubav se ne događa ovako brzo. Katkad trebaju godine da se razvije između dvoje ljudi. No dok je gledao smućenost kako se vrtloži u maglovitim dubinama Sloaninih očiju, znao je da se i ona osjeća kao da je gromom ošinuta. Sam Bog zna što će oboje učiniti po tom pitanju.

* * *

- Bolje da ovo pojedete dok je vruće. - Glavom je pokazala pladanj. Kad nije reagirao na njezino kucanje, zašto se nije vratila dolje i kasnije opet pokušala? Možda bi dotad navukao košulju. Ovako je na sebi imao samo traperice. Pogled na njegova naga prsa nimalo nije pomogao suzbijanju vrtoglavice što ju je osjećala otkako ga je prvi put vidjela.

Okrenuo se od nje, a ona je ispustila dah što ga je dotad zadržavala. Bilo joj je drago što više ne vidi ona široka prsa pokrivena šumom tamnih, kovrčavih dlačica. Vrtložila se po jasno oblikovanim mišićima i svjetlucala na njegovu glatkom trbuhu, a potom se sužavala u finu liniju koja se gubila u njegovim hlačama.

- Hoćete li mi se pridružiti?

- Ne - rekla je previše glasno i previše brzo. Navlačio je košulju, hvala Bogu. Leda su mu glatka, a mišići su se

napinjali ispod preplanule kože. Gotovo su je jednako mamila da ih dodirne kao i njegova prsa. Kad ju je iznenađeno pogledao, ublažila je svoj odgovor. - Ne, hvala. Drugi su gosti u blagovaonici. Moram im biti pri ruci ako im nešto zatreba.

- A ja ne zaslužujem istu pozornost?

Izvijena obrva, koja kao da nikad ne može mirovati, bez obzira na njegovo raspoloženje, poigravala je od veselja. Zadirkirivao ju je, namjerno ju je provocirao, a njezini iscrpljeni živci to nisu mogli podnijeti. - Da - rekla je, pomalo osorno. - No trebalo bi biti očito da istodobno ne mogu biti na dva mjesta, a budući da je njih šestero, a vi ste jedan, većina ima prednost. Vi ste tražili doručak u sobu. Možda biste sljedeći put trebali bolje promisliti. Isto tako, ne vjerujem da bi se mojim drugim gostima sviđala pomisao da njihova domaćica dijeli sobu s gostom koji je ovdje sam. Kasnije ću doći po pladanj.

Bila je uvjerena da nije tresnula vratima za sobom, ali zveket stakla na prozorima govorio je drukčije. - Alicia je kriva za sve ovo - gundala je dok je rukom zagladila svoj strogi šinjon u klasičnoj gesti uzrujane žene koja se nastoji pribitati. Sa svakim se korakom dok je silazila stubama zarekla da će zadaviti svoju prijateljicu kad je sljedeći put vidi.

Što je Aliciji? Zar je glupa? Pravo je ludilo poslati muškarca koji izgleda kao Carter jednoj ženi, bilo kojoj ženi. Zar ne zna da će privlačiti žene kao što nektar privlači pčele? Bez obzira na to koliko joj je Sloan dobra prijateljica, i bez obzira na to koliko je dosadna, pouzdana i vrijedna povjerenja, ipak nije mrtva. A jedino bi takva žena mogla biti imuna na privlačnost Cartera Madisona.

Sloan je zastala ispod lukom nadstvođenog ulaza u blagovaonicu kako bi nekoliko puta duboko udahnula i na lice namjestila ljubazni smiješak domaćice. - Želi li još netko pecivo od naranče?

- Da - rekli su svi uglas.

Kad se vratila iz kuhinje i donijela još jednu košaricu peciva, pitala je hoće li ih nekoliko staviti u vrećicu za bračni par koji je tog jutra odlazio. - Možete ih jesti u automobilu.

- No, kako je to lijepo od vas, gospođice Fairchild. Hvala vam. - Bračni je par bio iz Mainea i vozili su se preko cijele zemlje do zapadne obale. Tog su dana kanili krenuti na dugi put natrag. - Ernest i ja silno smo uživali u boravku kod vas.

Sloan se nasmiješila. - Onda se nadam da ćete Fairchild House preporučiti svojim prijateljima koji planiraju posjetiti San Francisco.

- Sigurno hoćemo - Ernest je rekao ustima punim peciva od naranče.

Dvije umirovljene učiteljice ostat će do kraja tjedna. Bankar i njegova žena odlaze prekosutra. Sloan je u mislima izračunala koliko će iznositi njihovi računi, nadajući se da će to biti dovoljno za plaćanje njezinih režija. Kad je svima ponovno napunila šalice kavom, vratila se u kuhinju kako bi popila svoju.

Tijekom devet mjeseci koliko je pansion Fairchild House otvoren, preživljavala je samo na temelju preporuka. Baš kad bi pomislila da će biti primorana zatvoriti pansion, netko bi nazvao na preporuku prijašnjega gosta. U San Franciscu ima nekoliko dobro poznatih pansiona, ali Sloanin je najnoviji. Nadala se da

će do sljedećeg proljeća moći objaviti oglase u putnim časopisima i nedjeljnim izdanjima novina u velikim gradovima. U međuvremenu, živi s ograničenim sredstvima, jedva uspijeva spajati kraj s krajem, ali preživljava.

U vrijeme kad je napustila svoj dosadni posao i preselila se u San Francisco, to je bio njezin glavni cilj: preživjeti. Njezine zaruke s Jasonom Hubbardom došle su do mučnog, neopozivog kraja. Njezini su roditelji žalosno govorili o tome kako se razočarala u ljubavi, a potom su se vratili svojim prašnjavim knjigama i kartama, skrenuvši misli s tmurnog života svoje kćeri na intrigantan život jednog faraona. Voljela je svoje roditelje na neki rezignirani način, a znala je da bi oni rekli da je vole, kad bi ih netko to pitao. No u njihovoj se blizini rijetko kad osjećala kao nešto više od prikladne sluškinje, kad se morala pobrinuti za potrebe svakodnevnog života, ili kao smetnja koja ne dijeli njihovu strast za drevnom poviješću kad bi pokušala skrenuti razgovor na neku drugu temu. Njihova je ljubav bila iskrena kad bi slučajno podigli glave, vidjeli je i sjetili se da ona postoji.

Ukratko rečeno, nikoga nije bilo briga što će ona učiniti s ostatkom svojeg života. Njezine roditelje. Jasona - nasmijanog, naočitog Jasona - koji joj je ukrao srce i djevičanstvo, a onda joj je jedne večeri nemarno rekao da je previše staložena, da njemu treba netko s više energije, više uzbuđenja. Znala je da će samo vegetirati ako ostane ondje gdje je bila i nastavi raditi ono što je radila.

Nije bilo lako, ali s novcem što joj ga je djed oporučno ostavio, uz diplomu iz ekonomije na UCLA-i, njezinu sklonost kuhanju, te uz želje i molitve, odlučila je nešto

stvoriti od Fairchild Housea. Naučila je mnogo o antikvitetima tako da je noću čitala i proučavala knjige o tome. Rasprodaje na imanjima postale su njezina strast i kad nije mahala kistom ili lijepila zidne tapete, odjurila bi na neku od rasprodaja u nadi da će naći nešto lijepo i korisno. Polako i sigurno prostorije u kući dobile su odgovarajući namještaj.

Potajno se ponosila onime što je postigla, premda nitko drugi to nije opazio. Druge su žene zaokupljene muževima i djecom. One mogu biti romantične, nepraktične i katkad neodgovorne. Jer znaju da će se njihov muškarac skrbiti za njih.

Sloan je morala biti pragmatična, štedljiva i pouzdana. Otkako se rodila, otkako je prvi put shvatila da su njezini roditelji zaboravili na svoju dužnost čim su je doveli kući iz bolnice, naučila je sama voditi računa o sebi. Nimalo joj nije koristilo željeti da barem jednom, prije nego postane isušena starica kakva je znala da će postati, spozna kakav je osjećaj kad te netko mazi. Kakvog smisla ima sanjariti o nečemu što se nikad neće dogoditi? Čemu tratiti dragocjenu energiju na razmišljanje o tome zašto je nju tako nemoguće voljeti?

Ovoga se jutra njezine manjkavosti kad je riječ o ljubavi čine još jače izraženima nego inače. Može li njezina malodušnost imati neke veze s vremenskim prilikama? Ili je uzrok tomu muškarac na katu? Ali to je jednostavno nezamislivo. On pripada njezinoj najboljoj prijateljici, a čak i da nije tako, muškarca njegova kalibra, poznatog diljem svijeta, nikad ne bi privukao netko poput nje.

Unatoč tomu, trebalo joj je mnogo vremena da skupi dovoljno hrabrosti da pode po pladanj od doručka.

* * *

Tiho je pokucala na vrata, napola se nadajući da on neće odgovoriti ili da će se izderati na nju da je zauzet i reći joj neka ode. Umjesto toga, s druge strane se jasno čulo kako kaže: - Naprijed.

- Žao mi je što vam smetam dok radite - rekla je kad je ušla. - Znam da ne volite kad vas netko ometa.

Nije radio. Stajao je kraj prozora. Ruke je uvukao u stražnje džepove traperica. To joj se činilo nemogućim zadatkom s obzirom na to koliko su uske. Posve se odjenuo. Zakopčao je košulju - barem je *većina* gumba bila zakopčana. Na nogama je imao iste tenisice kao i sinoć. Istuširao se. Soba je mirisala po muževnom sapunu i oštroj kolonjskoj vodi. Činilo se da se upravo obrijao. Premda mu je kosa još bila vlažna od pranja, izgledala je kao da su je počesljale živčane ruke.

- Ne radim - prezirno je rekao i glavom pokazao papire što ih je ranije razbacao. Dodao im je brojne zgužvane stranice. Naočale je ostavio kraj praznog pisaćeg stroja. Podigao je stolicu, ali je stajala ukoso u odnosu na stol. - Jeste li ovoga puta naoružani i opasni? - Nestašna mu se obrva podigla na čelu.

Zacijelo je mislio na njezin oštri govor kad je ranije izišla iz sobe, a ona je porumenjela do korijena kose. - Žao mi je ako sam zvučala ljutito, ali stvarno, gospodine Madison, nisam -

- Sloan, kako bi bilo da prijedemo na ti i prestanemo s tim besmislenim gospodinom Madisonom. Ja sam

Carter, u redu? - Izgledao je veoma iznervirano. Izvukao je ruke iz džepova i stisnutom šakom udario po dlanu druge ruke.

Sloan je osjetila kako se i u njoj počinje javljati razdraženost. - Onda dobro, *Carteru*, ako mi dopustiš da uzmem pladanj, koji ti sigurno smeta, ostavit ću te samog i pustiti te da opet počneš raditi.

Uspravna i ponosna, žustro je prišla stolu, prazno posuđe pokrila platnenim ubrusom i počela dizati pladanj. Vidjela je kako se njegova ruka pojavljuje iza nje i veliki, snažni prsti su je zaustavili.

- Žao mi je - čula je duboki glas blizu svojeg uha. Osjetila je žmarce na rukama, zatim i po cijelom tijelu, a slijedila ih je nepodnošljiva navala vreline. - Ne očekujem nikakav poseban tretman. Doručak je bio izvrstan.

Maknuo je ruku, ali se ona još uvijek nije mogla pomaknuti. - Hvala.

- Soba je šarmantna.

- Hvala.

- Već tjednima nisam tako dobro spavao.

- Drago mi je. - *Ove su kratke rečenice doista fantastične, Sloan. Samo tako nastavi i on će uskoro zadrijemati.* Radilo se samo o tome da su njezin mozak i njezina usta posve izgubili kontakt. Nije uspijevala oblikovati suvisliji, rječitiji odgovor. Ne dok joj je on stajao tako blizu.

- Ispričavam se zbog svojeg odvratnog raspoloženja. Nije da ne želim da prijedemo na ti. Želim. Ali postajem grozan kad pokušavam pisati, a ničega nema. Riječi jednostavno ne dolaze.

U ono malo prostora koliko joj ga je ostavio, uspjela se okrenuti i pogledala u njegove oči boje šerija. - Zašto ne? Je li to komplicirani dio?

Kako bi zadržao zdrav razum, napravio je korak natrag. Jedva se suzdržavao da je ne dotakne. - Da. Zapeo sam. Zašto si tako podigla i učvrstila kosu?

Dvije rečenice nisu imale nikakve veze jedna s drugom, pa je potrajalo trenutak dok nije shvatila o čemu govori. Tada joj je ruka poletjela do malene punde na zatiljku. - Zar nešto nije u redu s mojom kosom? - pitala je ženskom taštinom. Zar se vide ukosnice? Je li ispustila neki pramen?

- Ne, ne, sve je u redu. Samo što, pa, sinoć mi se više sviđala. Bila je nekako slobodna i... divlja... seksi.

S mukom je progutala slinu i silom skrenula pogled s magnetske snage njegovih očiju. - Pa, divlje i seksi nije ono što gosti pansiona očekuju od svoje domaćice.

- Kladam se da nisi uračunala goste muškog roda. - Oči su mu svjetlucale od smijeha. Nije znala što je opasnije, kad su prikriveno vatrene kao maločas, ili kad su ovako dječaćki vragolaste kao sada. Čini se da oboje poražavajuće djeluje na njezinu ravnotežu.

Ukočeno se uspravila, opet okrenula prema stolu i žurno rekla: - Moram nastaviti s poslom -

- Čekaj! - oštro je uzviknuo, a ona se iznenađeno okrenula. - Možda bi mi mogla malo pomoći ovdje.

- U čemu?

- S mojom knjigom.

- Ništa ne znam o pisanju.

- Ne u pisanju. Treba mi žensko tijelo.

Vjerojatno bi bilo mudro da je izgledala uvrijeđeno, brzo pokupila pladanj i ljutito izišla. Međutim, ona se nasmijala. - Sigurna sam da to ne misliš onako kako je zvučalo.

Izgledao je skrušeno, pa se i sam nasmijao. - Možda bih to trebao preoblikovati. Gregory pokušava izvući informacije iz heroine, razumiješ?

- Tko je Gregory?
- Glavni lik. I -
- Kako se ona zove?

- Lisa. Zato dolazi u sukob s njom, a ona se opire. Ali on voli tu djevojku i ne želi je povrijediti. Treba mi žensko tijelo kako bih vidio koliko grub muškarac može postati kako bi istaknuo svoju poantu, ali je ipak ne bi povrijedio. Razumiješ?

- Ne bi li to ovisilo o ženi? Želim reći, ako je ona u sjajnoj kondiciji, hrvačica ili je vješta u borilačkim vještinama, očito je da je ne bi lako mogao povrijediti.

- Ne. Lisa je nježna i ženstvena. Vitka. Kao ti.

Ruka joj je poletjela do vrata i smeteno dotaknula ovratnik. - Što... - Pročistila je grlo. - Što želiš da učinim?

Uhvatio ju je za ruku i povukao od stola. - Pođimo ovamo gdje imamo više mjesta. Ne bih želio razbiti neki dio tvogjeg antiknog porculana. - Okrenuo se prema njoj i pustio joj ruku, pretresavši svoje mišiće poput boksača u ringu koji čeka početak meča. - Dobro, upravo sam te nazvao droljom - zapravo, upotrijebio sam malo jaču riječ no što je drolja - koja bi prodala svoje tijelo objema stranama ako joj cijena odgovara.

- I ti me navodno voliš? - Odmahnula je glavom, ne vjerujući vlastitim ušima. - Želim reći, on je navodno voli?

- Voli je, ali je paklenski bijesan jer ona zna nešto što bi mu pomoglo da uhvati negativce, ali ona štiti svojeg ujaka koji ju je odgojio, a prijete mu negativci. - Duboko je i uzbuđeno udahnuo.

- Dakle, uvrijedio sam te tom ružnom riječju, a budući da si nekoliko puta vodila ljubav sa mnom, dvostruko si uvrijeđena.

Sloan je osjećala nelagodu jer je on stavio priču u prvo lice. Više bi voljela da je govorio o Gregoryju i Lisi, ali je ipak kinnula da razumije.

- Pođi prema meni kao da me kaniš pljusnuti.

Pogledala je u pod, nastojeći mu skrenuti pozornost, a zatim se okomila na njega s podignutom rukom. U idućem ju je trenutku okrenuo tako naglo da je leđima udarila o njegova prsa. Ruka koju je podigla sad se nalazila između njezinih lopatica gdje ju je čvrsto držao, a drugu joj je priklještiio između njihovih tijela. Drugom joj je šakom uhvatio vrat, a podlaktica mu se poput željezne šipke stegnula oko njezina ramena. Njegov je tvrdi obraz bio priljubljen uz njezin kad joj je pritisnuo glavu na svoje rame. Šinjon što ga je jutros napravila posve se raspleo.

- Carteru - dahnula je u ljutitom iznenađenju, pokušavajući se osloboditi. - Pusti me.

- Jesam li te ozlijedio?

Gutala je zrak. - Nije pošteno. Nisi me upozorio da ćeš to učiniti.

- Žao mi je, ali upravo tako bi se Lisa osjećala. Morao sam od tebe dobiti realnu fizičku reakciju. Jesam li te ozlijedio? - ponovio je.

Promislila je. - Nisi - iskreno je odgovorila. Nije ju ozlijedio, ali isto tako nije vidjela kako bi se mogla izvući.

Zalila je sirotu Lisu. Ako je Gregory imalo sličan Carteru, njegova je uzbudljiva blizina jednako opasna kao i zahvat oko vrata.

- Kako se osjećaš?

Osjećala je da će se onesvijestiti ako ne prestane trljati prednji dio svojih traperica o njezinu stražnjicu. - Prestrašeno. - To je bio najiskreniji odgovor što mu ga je mogla dati. Osjećaji što ih je razbudio u njoj doista su bili zastrašujući.

- Premda znaš da te volim i zapravo te ne želim ozlijediti?

- Da - dahnula je i zatvorila oči. - Zar nasilje i strast katkad ne idu rukom pod ruku?

Bože, zašto je ovako kažnjava? Njegove su noge bile čvrste i duge poput debela stabala uz njezine. Njegov dah u njezinu uhu izazivao je predivnu reakciju njezinih dojki i između bedara. Za ženu kojoj toliko nedostaje ljubavi kao njoj, to je bilo kao da se izgladnjelu osobu veže nadomak stola krcatog delicijama, ali joj se uskraćuje gozba. Sloanini lanci savjesti i odanosti prijateljici previše su čvrsti da bi se lako prekinuli, ali to je ne čini manje gladnom.

- Što bi učinila da si ti Lisa?

Da je ona Lisa, vjerojatno bi mu rekla sve što ga zanima, a zatim bi ga preklinjala da je uzme. Ali to nije ono što bi on želio čuti, pa se silom otresla senzualnih razmišljanja i pokušala se koncentrirati na strogo fizički aspekt situacije. - Ne znam. Vjerojatno bih se otimala, ako ni zbog čega drugoga, onda zbog povrijeđenog ponosa.

- Dobro, opiri se.

Njezine su kretnje u početku bile nesigurne, a potom odlučnije. Nije ga uspijevala pomaknuti, ali su njezina nastojanja rezultirala jedino trljanjem njihovih tijela na način koji je istodobno bio predivan i zastrašujući. Bluza joj se izvukla iz pojasa. Suknja joj se zaplela oko nogu. Kosa joj se rasula po vratu. A njezina je šaka, još uvijek uhvaćena između njihovih tijela, slučajno ali nepobitno utvrdila da njegov rasporak ima gumbe, a ne patentni zatvarač. - Nema smisla - zadihano je rekla, ali tu je zadihanost samo djelomično izazvao napor. - Ne mogu se osloboditi.

- Reći ćeš mi sve što želim znati?

Poraženo je spustila glavu prema naprijed i pokorno kimnula. Njegove su se ruke polako opustile, pa ju je postupno oslobodio. Čim je bila slobodna, naglo se okrenula i svom snagom udarila petom po gornjem dijelu njegova stopala.

Kriknuo je od bola i iznenađenja, ali se oporavio prije nego je uspjela protrčati kraj njega. Uhvatio ju je za oba ramena i gurnuo na krevet, a potom se bacio na nju. Borili su se. Sloan se sad istinski otimala jer se nalazio nad njom u položaju u kojem su do izražaja dolazila njihova spolovila. On se također svim silama trudio kako bi stekao prednost, te joj je na koncu uspio uhvatiti obje ruke i podići ih iznad njezine glave.

Dok je njihovo uzbuđeno disanje ispunjavalo sobu, spustio je glavu kraj njezine i odmarao se, ne popustivši stisak na njezinim zapešćima. Na koncu je podigao lice samo nekoliko centimetara iznad njezinoga.

- Vrlo dobro - priznao je i kiselo se osmjehnuo. - Umalo si uspjela pobjeći.

Bio je dobar osjećaj, jako dobar, dok ju je njegova težina pritiskala u madrac. Svaki put kad bi drhtavo udahnula, dojke su joj se uzdizale i spljoštile uz čvrsti zid njegovih prsa. Nakon što su se razmahale tijekom njihove borbe, njezine su noge sad mirno počivale, lagano razmaknute. Osjećala je njegov čvrsti, puni pritisak između svojih bedara. Poput električnog spoja koji nije bio posve potpun, iskrice su frcale s tog mjesta i oboje ih obasipale iglicama ushićenja.

- Nakon što me svladaš, otkrijem li ti informacije koje si zahtijevao?

Njegove su oči vatrenim pogledom proučavale njezino lice. - Da - rekao je hrapavim glasom. - Na koncu.

- Što se tada događa? - Njezin je glas bio jednako nesiguran i hrapav kao i njegov.

Pogled mu je kliznuo niz njezin vrat, još niže, do mjesta gdje su se tijekom borbe otkopčala dva gornja gumba njezine bluze. Nježne dojke nadimale su se iznad čipkastog ruba njezina grudnjaka. Čvrsto je zatvorio oči i nastojao potisnuti sliku svojih usana u toj baršunastoj udubini, nastojao je ne zamišljati svoj jezik kako slijedi zaobljeni trag čipke ili, nakon što prijeđe tu granicu, dodiruje njezinu bradavicu. Kad je otvorio oči i podigao glavu, vidio je zamućeni sjaj u njezinim očima i znao da su njezine misli jednake kao i njegove.

- Oni vode ljubav - šapnuo je.

Njihove su se oči stopile u razumijevanju koje će ostati neizrečeno. Iz njezina je grla pobjegao jecaj, no je li to bilo od tjeskobe, ili krivnje, ili odricanja, niti jedno od njih ne bi znalo reći. Podigao se s nje, a ona je naglo skočila na noge. Bila mu je okrenuta leđima dok je

poravnavala svoju odjeću i izvlačila ukosnice iz kose, gurnuvši ih u džep suknje kao da skriva dokaze.

Najbolje što je mogla napraviti sa svojom kosom učinila je drhtavim rukama. Čula je struganje stolice kad je sjeo. Za nekoliko je sekundi uvukao papir u pisaći stroj i počeo brzo tipkati.

Ako se on može ponašati kao da se ništa nije dogodilo, onda to može i ona. Vrativši se do kreveta, počela je namještati posteljinu. Bilo joj je neizrecivo teško dotaknuti jastuk na kojem se još uvijek nalazila udubina od njegove glave. Kad je namjestila krevet, oprezno se vratila do stola i uzela pladanj.

- Hvala ti na pomoći - tiho je rekao. Opet je imao naočale na licu.

- Nema na čemu. Je li ti pomoglo?

- Mislim da jest. S druge strane, možda je i odmoglo.

- Kako?

Odmahnuo je glavom. - Nije važno - procijedio je kroza stisnute usne.

- Izići ću na neko vrijeme. Ručak nije uključen u cijenu sobe, ali mogu ti pripremiti -

- Kamo ideš?

- Do... do luke kako bih kupila rakove za večeru.

Radosno je skočio sa stolice. - Poći ću s tobom.

3. poglavlje

- Ne možeš. - Njezino je odbijanje bilo tako žestoko da su se oboje iznenadili.

- Zašto ne? - pitao je, ali nije uspio prikriti koliko ga zabavlja njezina reakcija.

Njezin je um tražio uvjerljiv razlog. Trebao je biti očit. - Moraš raditi. Zato si ovdje, kako bi satima neometano radio.

- Ali čak i autori uspješnica - uljudno se naklonio - zaslužuju slobodan dan. - Njegov je smiješak bio tako topao da joj se činilo kako joj se srce topi pod njime. - Još nisam stekao neki osjećaj o tome mjestu, razumiješ što mislim? - rekao je i osvrnuo se naokolo. - Ovo mi je čudno okruženje. Nije riječ o tome da nije lijepo - brzo je dodao. - Jest. Samo što se tu još ne osjećam kao kod kuće i teško mi je prilagoditi se, koncentrirati se, isključiti nepoznatu okolinu.

Sve su to bile gluposti i ona je to znala, a on je znao da ona zna. Nastavio je vršiti pritisak, pokušavši na drukčiji način kako bi vidio zvuči li uvjerljivije. - Moram protegnuti noge. Sinoć sam dugo sjedio u avionu, a zatim u taksiju. Barem mi se tako činilo. Treba mi svježiji morski zrak da rasprši paučinu. Osim toga, oduvijek mi se sviđa lučko područje. Stimulirat će me.

Sloan je pomislila da je stimulacija posljednje što mu je potrebno, ali nije mogla glasno izgovoriti tu primjedbu jer bi time priznala kako zna da je on želi. To bi bilo ravno priznavanju da i ona želi njega. Možda će, budu li oboje ignorirali tu žudnju, ona jednostavno nestati.

- Stvarno, Carteru, ako želiš ići, mislim da bi trebao poći sam. Moram obaviti nekoliko stvari i -

- I još jedan par ruku bi ti dobro došao - dovršio je umjesto nje. - Čekaj da uzmem jaknu.

Iznevjerila ju je njezina uobičajena domišljatost, te nije mogla dovoljno brzo razmišljati kako bi pronašla još neki razlog da on ne pođe s njom. Nije im trebao drugi razlog kad je onaj koji prevladava jasno zabranjivao njihovo druženje. Ne bi se smjeli igrati vatrom koja se očito pali svaki put kad su zajedno. Međutim, bilo je prekasno. Već je strgnuo vojničku jaknu s vješalice u ormaru i otvorio vrata svoje sobe. - Trebam li zaključati?

- Da. Moram zaključavati i glavna ulazna vrata kad izlazim. Jutros sam svima rekla da me neće biti nekoliko sati kako se ne bi vratili ovamo dok su vrata zaključana. Ali nikad ne može štetiti ako se poduzmu dodatne mjere opreza.

- Trebala bi zaposliti nekoga da ne moraš cijelo vrijeme biti ovdje - primijetio je dok su silazili stubama.

- To bi bilo lijepo i daleko ugodnije, ali nažalost, ne mogu si priuštiti da imam nekoga na plaći. - Kad su stigli u prizemlje, rekla je: - Odmah ću se vratiti.

Stigavši u svoju sobu, na brzinu je popravila šminku. Nakon što je četkom prošla kroz kosu i izvadila ukosnice iz džepa, otkrila je da se gusti pramenovi ne žele vratiti u urednu punđu. - Dovraga s time - progundala je ispod glasa i odlučila pustiti kosu da joj slobodno pada na ramena. Vjetar u luci ionako će je zamrsiti. Barem je tako opravdavala svoju odluku. Njezina suknja i bluza bile su malo zgužvane, ali bit će u redu. Navukla je laganu jaknu boje plavosive magle koja se u suton valja s oceana u

zaljev, zgrabila torbicu i provjerila ima li popis za kupovinu.

Carter ju je čekao naslonjen na ogradu stubišta, prekrštenih ruku i gležnjeva. - Spreman? - pitala je. Nije joj promaknuo zadovoljan izraz kojim je pogledao njezinu kosu prije nego su izišli, a ona je zaključala vrata za njima. Sićušna garaža sa strane kuće bila je taman dovoljno velika za njezin maleni automobil. - Uđi - rekla je.

- Zacijelo se šališ - suho je rekao. - Možda bih se mogao ugurati unutra, ali nikako ući.

Morala se nasmijati kad je sjeo na suvozačko mjesto i povukao najprije jednu, a potom i drugu nogu između sjedala i kontrolne ploče.

Navikla je na opasno strme ulice i vozače San Francisca koji semafore tretiraju kao da su bljeskavi ukrasi što ih treba zanemariti kad god je to moguće. Kad je skrenula na parkirno mjesto, kakvo se veoma rijetko nade, blizu Fisherman's Wharfa, Carter je bio malo blijed tako da su mu se jasno isticale tri pjegice na jagodičnoj kosti.

- Jesmo li stigli? Nadam se.

Sloan mu se nasmijala. - Hajde. Kad si već insistirao na tome da pođeš sa mnom, barem možeš biti koristan.

Pomogao joj je izabrati najsvježije, najbjelje meso rakova za koje se prodavač zakleo da su iz najnovijeg ulova. Zaustavljala se gdje je morala dok su hodali lukom, ali joj je on često odvlačio pozornost.

- Dođi pogledati ovo, Sloan - doviknuo bi. Ili: Čekaj, uđimo ovamo. Već sam bio u toj galeriji i doista je sjajna.

Dok je ona nastojala njihov izlazak doživljavati kao strogo službeni, imala je jasan dojam da bi ga Carter, kad bi mu se pružila i najmanja prilika, pretvorio u zabavu.

Kad ga je optužila za to dok je, obuzeta osjećajem krivnje, jela Ghirardelli čokoladu, on je rekao: - Koliko često izlaziš? Mislim, radi zabave i opuštanja, a ne da bi obavila neki zadatak za Fairchild House. - On je ležerno jeo ljepljivi sladoled preliven gustim sirupom dok su sjedili za malenim okruglim stolom u slastičarnici.

- Ne baš često - nemarno je rekla.

- Koliko često? - bio je uporan.

Prtljala je s omotom čokolade. - Ja sam jedina vlasnica i upraviteljica Fairchild Housea. Pazikuća, domaćica, knjigovođa, kuharica i peračica boca. To mi ne ostavlja mnogo vremena za zabavu i opuštanje kako ti to kažeš.

- Želiš reći da nikad ne uzimaš slobodan dan? Slobodnu večer? Nikad ne ideš u kino? Ništa?

- Deprimiraš me - rekla je, očajnički ga pokušavajući skrenuti s te teme. Njezin život je daleko od toga da bude zabavan, ali ipak nije željela da on zna koliko je zapravo dosadan.

- Sloan, to je smiješno. - Odložio je svoju žličicu i proučavao je s neugodnom pozornošću.

- Nije smiješno ako tomu nema pomoći.

- Zaposli nekoga.

- Ne mogu si to priuštiti! - prasnula je. - Već sam ti rekla.

- Ne možeš si priuštiti ni to da se zatvoriš u onu kuću i nikad ne izlaziš! - odbrusio je. Kad je vidio njezin zaprepašten izraz lica, nastavio je tišim glasom. - Žao mi je. To se mene ne tiče, naravno, samo što ne mogu

shvatiti zašto bi se žena lijepa poput tebe skrivala od ostatka ljudske rase. - Lupkao je žličicom po stolu i nije ju gledao kad je tiho pitao: - Zar nikad ne izlaziš s muškarcima?

- Rijetko. - Lažljivice, optužila je sebe. »Nikad« bi bio pravi odgovor.

Opet ju je pogledao, a njezin joj je ženski instinkt rekao da on razmišlja o onome što se tog jutra dogodilo među njima. - Je li ikad postojao neki muškarac?

- Da - tiho je rekla. Zašto bi sirotog čovjeka držala u neizvjesnosti? Očito umire od želje da sazna sve mučne pojedinosti njezina života. - Radili smo za istu kompaniju u Los Angelesu. Bio je zadužen za prodaju. Doista je bio dobar trgovac, imao je besprijekoran ukus po pitanju odjeće, savršeno ponašanje, okretan na jeziku, usta puna blještavo bijelih zuba.

Popila je gutljaj ledene vode. - Upravo sam diplomirala na UCLA-i, tek sam se uselila u vlastiti stan, osjećala sam se neovisno i nastojala sam stvoriti uspješnu karijeru. Mislim da me u početku smatrao izazovom, mene i moju tvrdoglavu odlučnost. Nasmijavao me, nastojao je da se opustim i dobro zabavim. S druge strane, i ja sam bila dobra za njega. Donijela sam mu nove spoznaje o tome što javnost želi. Slušala sam i davala prijedloge kad ga je mučio neki proizvod. Bez lažne skromnosti, moram reći kako mislim da su se moje ideje pokazale korisnima.

- Nema sumnje.

- Nakon nekog vremena on je - zastala je i ovlažila usne - imao više svojih stvari u mojem stanu nego u svojem. Nisam vidjela razloga protiv toga da dijelimo stan kad smo se planirali vjenčati.

Mogla je svojem pažljivom slušatelju reći kako je Jason postao nestrpljiv s njezinim »buržoaskim kompleksima«, kako je on to nazvao. Koja žena dolazi s UCLA-e, ili iz bilo kojega gradića, kad smo već kod toga, i još uvijek čuva svoje djevičanstvo kao da je to neko dragocjeno blago? Rasplakao ju je, jer bez obzira koliko je njezin način razmišljanja bio arhaičan, ona je doista cijenila svoje tijelo i nije ga željela dijeliti. Kao rođeni trgovac, na koncu ju je uvjerio da bi bilo sebično ako mu ne bi dala ono što je želio.

Često je i gorljivo vodio ljubav s njom, ali Sloan je uvijek osjećala da nešto nedostaje. Svaki put je želio znati kakav je bio, je li njegova izvedba bila vrhunaska. Tada bi se nasmiješila i rekla da jest, ali njezini šturi odgovori očito nisu bili dovoljni za njegov ego, te je sve nestrpljivije zahtijevao da mu potanko opiše doživljaj. Ali Sloan nije mogla lagati i reći da se svaki put nebo otvorilo i da se osjećala kao u raj, jer nije. Nikad nije bilo tako. Nikad se nije tako osjećala. Znala je da s njom nešto nije u redu.

Stoga se Jason iselio. Sa sobom je odnio svojeg hrčka i dijamantni prsten s njezine lijeve ruke. Osjećala je da mu hrčak znači mnogo više od prstena. Bila je očajna. Ne toliko zbog činjenice da je izgubila Jasona, koliko zbog poražavajućeg osjećaja koji ju je ponovno obuzeo. Zašto je ljudima tako teško voljeti je? Njezinim roditeljima? Jasonu?

Na fakultetu je izlazila s momcima, ali uvijek na prijateljskoj bazi, nikad se na obzoru nije pojavilo nekakvo obećanje ljubavne veze. Veoma je često izlazila s momcima koji su na spoj pozvali Aliciju, ali ih je ona odbila jer je već bila zauzeta. Okrenuli bi se njezinoj

cimerici samo da bi popunili slobodnu večer u svojim kalendarima. Nije joj bilo osobito teško sačuvati djevičanstvo. Malo ga je tko želio.

- Što se dogodilo?

Lagano je poskočila kad ju je Carter trgnuo iz razmišljanja. - Jednoga je dana jednostavno otišao i sa sobom odnio sve svoje stvari. Našao je neku bolju.

- Sumnjam - kratko je rekao. Kad ga je Sloan brzo pogledala, iznenadila se vidjevši kako je ljutito stisnuo zube. - Jesi li još uvijek... još uvijek...

Tiho se nasmijala i odmahнула glavom. - Zaljubljena u njega? Ne. To nikad ne bi uspjelo. Pronašao bi nekog uzbudljivijeg -

- Zašto, dovraga, uporno ponavljaš takve stvari?

Tako je naglo izgovorio to pitanje da se iznenađeno prekinula usred rečenice. Bio je istinski ljutit, a to ju je zapanjilo. Nagnuo se preko stola prema njoj poput dobro dresiranog lovačkog psa, spreman skočiti na nju ako napravi još jedan pogrešan pokret.

- Jesi li se u posljednje vrijeme pogledala u zrcalo? Zar ne znaš da u svojoj kosi imaš četiri predivne nijanse plave i smeđe boje, a možda i desetak više? Muškarac bi morao biti lud kad ne bi poželio svaku od njih proučiti. Tvoje su oči opčinjavajuće i nevjerovatno rijetke boje, a morao bih se paklenski potruditi da pronađem prave riječi kako bih ih opisao u knjizi. Okružuju ih najtamnije, najduže trepavice kakve bi poželjela svaka žena. Tvoje je tijelo raskošnih oblina, premda bi tvojoj odjeći trebalo malo promjena. Nastojiš sakriti to zamamno tijelo šlampavom odjećom. To ne valja kod tebe. Pokušavaš se sakriti od sebe i svih ostalih. Zašto, dovraga? Zašto?

Blijeda i osjećajući se zlostavljanom njegovim verbalnim napadom, bez riječi je zurila u njega. Kad je shvatio koliko ju je povrijedio njegov napad, opustio se i zavalio na stolici od kovanog željeza. Iz usta mu je izletjela ljutita psovka. Nakon podulje stanke, tiho je rekao: - Možeš me šutnuti u goljenice ako želiš. Ili još bolje, opet me tresni po stopalu. Još uvijek me paklenski boli.

Uspio je istjerati tjeskobu iz njezinih očiju i izmamiti osmijeh na njezine blijede usne. - Trebala si se sad okomiti na mene kao i jutros, Sloan. Ne prepuštaš se osjećajima dovoljno često. Daj prostora svojim emocijama, za Boga miloga.

- Potrudit ću se - rekla je. - Možda mi tijekom mjesec dana tvojeg boravka ovdje možeš davati lekcije o vatrenim ispadima.

- Kad god želiš. - Smiješio se, ali to ih je oboje podsjetilo da je ovo tek drugi dan od cijelog mjeseca što će ga provesti pod njezinim krovom. Oboje su se pitali kako će to preživjeti i što će reći Aliciji ako budu primorani otkazati njegov boravak ovdje kako bi ostali odani njoj.

- Nisi pojeo sladoled - tiho je primijetila kako bi prekinula zamišljenu tišinu.

- Valjda sam se prije nekoliko dana prejeo sladoleda. Izveo sam dječake dok je Alicia bila u kupovini. Jeli smo *hot dog* i Adam je senfom zaprljao košulju. Zatim je žličica Davidova sladoleda, koja mu nije stigla do usta, završila u njegovu krilu ili je kapala s rukava. Kad smo stigli kući, Alicia se ljutila na svu trojicu.

- Mogu je razumjeti. - Sloan mu se pridružila u smijehu, ali je zvučao nekako prazno. - Možda ćeš naučiti kako ćeš ih zadržati čistima nakon što se oženiš.

- Da. Možda. - Tupo je zurio u mliječnu kašu na dnu čaše.

Sloan se zagledala kroz široke prozore kraj njihova stola. Počela je padati kiša.

- Jesu li vaše knjige autobiografske, gospodine Madison, ili su čista fikcija?

Carter je spustio svoju čašu vina i krišom namignuo Sloan. - Gospođice Lehman, da mi se dogodilo sve o čemu pišem, sumnjam da bih toliko poživio.

Ostali za stolom vedro su se nasmijali.

Zapečeni su se rakovi pokazali slasnima. Uz to je poslužila salatu endiviju, šparoge ukrašene kriškama limuna i za desert sladoled od naranče.

Počela je pripremati večeru čim su se ona i Carter vratili u Fairchild House. On je otišao na kat, ali Sloan cijelo poslijepodne nije čula tipkanje, bez obzira koliko je osluškivala.

Odvojila je vrijeme za tuširanje prije posluživanja večere, te je odjenula crnu suknju od mekana vunena materijala i bluzu od bijela žoržeta s plisiranim prednjim dijelom i sedefastim gumbima na lijevom ramenu. Uporno je samu sebe uvjerala da njezina odjeća nije nimalo ženstvenija od one što je inače nosi. Dokazali su joj da nije u pravu jer su dva gosta uzviknula kako lijepo izgleda kad ih je pozvala iz salona, gdje su se okupili kako bi popili vino ili koktele prije večere, u svijjećama osvjetljenu blagovaonicu. Porumenjela je na njihove

komplimente, sramežljivo im zahvalila i izbjegavala pogledati u Carterove oči.

Sišao je na večeru odjeven u mornarskoplavi sako iznad svilene košulje boje bjelokosti i sivih hlača. Prvi put se činilo da je pokušao dovesti u red svoju gustu kosu boje mahagonija, ali gotovo se činilo da se uzalud trudio. Dok je Sloan posluživala prvo jelo, krišom ga je proučavala. Njegova kosa nije kovrčava, već valovita i kao da ima vlastitu volju. Odavno je odlučila na koju stranu želi rasti na toj lijepo oblikovanoj glavi, te će uvijek prkositi čvrstim četkama koje je pokušavaju ukrotiti.

Kosa koju je zasigurno ugodno dodirivati, mislila je Sloan dok se naginjala nad njime kako bi mu poslužila salatu. Iz V izreza ovratnika uzdizao se njegov miris koji joj je milovao nosnice. Mirisao je čisto i muževno na način koji ju je naveo na razmišljanje o nagoj mokroj koži nakon tuširanja. Ruka joj je drhtala dok je pred njega spuštala zdjelicu salate. Očima je slijedio njezinu vitku ruku preko svojeg ramena i susreo njezin pogled. Kad je rekao: - Hvala, gospođice Fairchild - kao da je govorio »i ja sam razmišljao o tome kako ti izgledaš naga«, jer njegove riječi nisu mogle zvučati intimnije.

Kad gaje ugledala, jedna od umirovljenih učiteljica raširila je šaku isprepletenu žilama na mršavim prsima i uzviknula: - Carteru Madisone! Jednom sam vas gledala u emisiji *Today*. O, nebesa, ne mogu vjerovati. Pročitala sam sve vaše knjige.

Zapravo, imala je jednu u svojoj sobi i brzo je donijela kako bi dobila njegov autogram. Ostali su gosti bili jednako impresionirani činjenicom da sjede u društvu slavne osobe. Upravo je učiteljica pitala Cartera o

autobiografskom aspektu njegova pisanja, a to je učinila uzbuđenim glasom koji bi daleko više odgovarao djevojci četrdeset godina mladoj od spomenute dame.

Njihovu je radoznalost i divljenje prihvaćao samosvjesno i pomalo samoironično, što ih je sve oduševilo. Pričao im je o svojim istraživanjima, a to ih je doslovce vodilo diljem svijeta.

Sloan je nastavila posluživati večeru s istim učinkovitim poštovanjem kao što je uvijek činila. Premda se njegov glas nikad nije promijenio, znala je da je Carterove oči slijede svaki put kad bi došla iz kuhinje i obavljala svoje zadatke.

- Žele li svi popiti kavu i konjak u salonu kraj vatre? - ljubazno je pitala Sloan kad su pojeli večeru. Svi su se s entuzijazmom složili. - Donijet ću pladanj onamo. Raskomotite se.

Vratila se u kuhinju kako bi provjerila da ništa nije zaboravila staviti na pladanj. Vrata su se iza nje otvorila. Carter je donio jedan od pladnjeva što ih je rabila za posluživanje večere, krcat prljavog posuda.

- Carteru! - uzviknula je. - Što to radiš?

Spustio je pladanj na radnu ploču. - Malo ti pomažem.

- Pa, nemoj.

- Zašto?

- *Zašto?* Jer si ti gost. Što će ostali misliti?

Njegova su se usta stisnula kad se podbočio. - Živo mi se fućka što oni misle.

- Pa, meni je važno. Mora mi biti važno.

- Otkad je zločin da muškarac nosi teški pladanj kako bi pomogao ženi? Reci mi.

- Ne bi za sobom počistio stol u restoranu, zar ne?

- O, za... - Progundao je psovku kojom se njegovi likovi rado koriste. - Umoran sam, doista umoran od te uloge sluškinje kakvu neprestano igraš. Silno me živcira i čini me gotovo jednako nemirnim kao i tebe. To je u redu za sve ostale - glavom je pokazao prema salonu - ali ja to ne očekujem. Oni su samo mušterije.

- Kao i ti - odbrusila je. Grudi su joj podrhtavale ispod najprozirnijeg, najelegantnijeg kompleta donjeg rublja što ga je imala. Večeras ga je odlučila odjenuti, a sad je poželjela da to nije učinila. Carterove su oči prodorno zurile u njezinu bluzu, kao da je žele spržiti i otkriti uzrok uzrujanosti koji tako vidljivo pomiče tkaninu.

- Imaš prekrasne dojke. Podrhtavaju. Zašto, Sloan?

- Oh. - Zaštitnički je prekrížila ruke na prsima dok je u kaosu svojeg uma nastojala uhvatiti kraj konopca pribranosti koji joj je klizio iz ruku. - Nemoj mi govoriti takve stvari. Morat ću te zamoliti da odeš iz Fairchild Housea, baš kao što bih učinila sa svakim gostom koji bi rekao...

- Gostom! To je glupava samoobrana. Što je s *muškarcem*? Što je s muškarcem koji sa svakim satom koji prolazi želi više, a kaže joj da ima prelijepe -

- Rekla sam ti da prestaneš ili ćeš morati otići! - Nije se mogla suočiti s bijesom u njegovim očima, pa mu je okrenula leđa, držeći se ukočeno. - Ti si mušterija u mojem pansionu. To je sve što jesi, Carteru - rekla je, gledajući u pod. - Mušterija.

Progundao je prostotu živopisniju od one maločas kad je gurnuo vrata i ljutito izišao iz kuhinje.

Prošlo je nekoliko minuta dok se Sloan nije uspjela dovoljno smiriti da podigne teški pladanj i odnese ga u

salon. Znala je da je ono što je rekla o tome da će ga zamoliti neka ode bila samo prazna prijetnja, ali se nadala da Carter neće tako misliti. Nalaze se u opasnoj situaciji koja bi ih oboje mogla upropastiti. Ovi razgovori o ljubavi, njihove vizualne insinucije i pozivi, to je očijukanje s katastrofom za sve upletene. Za nju, za Cartera, za Aliciju i njezine dječake. Bilo je potrebno reći Carteru točno gdje mu je mjesto. Morala mu je utuviti u glavu da on nije ništa posebno. *I nije*, uvjerala je samu sebe dok je hodala prema salonu.

U jedno je bila sigurna. Večeras, čim ga skine, njezin najbolji komplet donjeg rublja ide natrag u ladicu i proći će mnogo vremena prije nego ga ponovno odjene. U njemu se osjeća previše ženstveno, previše ranjivo i apsurdno blizu suza.

Klečao je ispred kamina kad je ušla i stavljao cjepanice u vatru koja je veselo pucketala u kaminu. Sve je pripremila za vatru prije tuširanja, a zapalila ju je dok su gosti večerali. - Gospodine Madison - rekla je uz ukočeni smiješak - niste se smjeli gnjaviti. - Tako je govorila radi preostalih četvero gostiju koji su se smjestili na udobnim naslonjačima i kaučima što ih je Sloan sama nabavila i promijenila im presvlake.

- Nije to nikakav problem, gospođice Fairchild. Postigli ste da se ovdje osjećam kao kod kuće, pa nisam ni razmišljao o tome. - Njegove su riječi bile pune sarkazma kojeg je očito samo ona bila svjesna. Ostali su kimali glavama kao da je on prorok koji ih obasiplje mudrostima.

Ostavila ih je, rekavši da će ponovno napuniti porculanski vrč za kavu bude li im zatrebala. Između zalogaja vlastite večere koja je stajala na toplom u pećnici,

složila je posuđe u perilicu suđa industrijske veličine i dovela u red blagovaonicu, namjestivši sve za doručak. Iscijedila je svježe naranče u plastični spremnik koji se mogao čvrsto zatvoriti i spremila sok u hladnjak kako bi ga idućeg jutra poslužila u kristalnom vrču. Istukla je maslac s medom i napravila tijesto za sutrašnje palačinke, također ga spremivši u hladnjak.

Na lice je namjestila smiješak prije nego se vratila u salon, ali joj je laknulo kad je prostoriju našla praznu. Podigla je veliki pladanj i vratila ga u kuhinju. Još je jednom pogledala kamin, pazeći da je zaštitna mreža na mjestu i da se vatra polako gasi. Zaključala je vrata i pogasila svjetla prije nego se popela u svoju sobu.

Na sebi je imala kombine kad je čula tiho kucanje na vratima. To se prvi put dogodilo. Nitko je nikad nije potražio u njezinoj sobi. Ako bi je neki gost zatrebao, morao je pritisnuti maleni gumb na prekidaču za svjetlo, a zvonce bi se oglasilo u njezinoj sobi, u kuhinji i u uredu.

- Da? Tko je? - Pitanje je bilo nepotrebno. Znala je tko je.

- Ja.

Pritisnula je usne vrhovima prstiju. - Odlazi, Carteru.

- Moram razgovarati s tobom.

- Ne možeš ući u moju sobu! - tiho je uzviknula. - Molim te, idi prije nego te netko vidi ili čuje.

- Onda ćemo se naći u salonu. - Zastao je, a potom doda: - Vratit ću se ovamo ako ne siđeš za pet minuta.

Toliko joj je trebalo da prestane drhtati. Znala je da je glupo odazvati se njegovu pozivu, ali se bojala da će ispuniti svoju prijetnju ako ne siđe. Čvrsto stegnuvši pojas iste šlampave kućne haljine koju je nosila

prethodne večeri i navukavši par papuča, oprezno je otvorila vrata i bešumno se zaputila kroz mračnu kuću prema salonu. Čim je ušla onamo, Carter je izišao iz sjenki, gurnuo je unatrag i svojim je tijelom prikliještio uza zid.

- Sloan, Sloan - zastenjao je u njezinu kosu, milujući je ustima i nosom.

- Ne, Carteru. - Još je ostalo toliko vatre da mu njezina svjetlost poigrava po kosi, pretvarajući tamni mahagonij u bakrenu boju. Čeznula je za tim da zavuče prste kroz masu i priljubi njegovu glavu uza svoj vrat kamo je zagnjurio lice.

Propustila je priliku. Naglo je podigao glavu, pa je on zavukao prste kroz njezinu kosu, čvrsto joj držeći glavu dok je zurio u vrtloge u njezinim očima.

- Cijeloga sam dana bio dobar dječak. Nisam učinio baš ništa čega bih se trebao sramiti. Cijelo poslijepodne sjedio sam za onim odvratnim pisaćim strojem i pokušavao smisliti neku rečenicu koja ima subjekt i glagol i nekakav smisao, ali neka sam proklet ako sam mogao. Nije mi palo na pamet baš ništa što nije imalo veze s tobom -

- Ne -

- Da! - procijedio je siktavim šaptom. Osjećala je miris njegova daha. Popio je više konjaka nego kave. Možda mu je zato lice tako vrelo i rumeno. Ili konjak nema nikakve veze s time? Stisnuo je svoje bokove uz njezine kad joj je prišao bliže, a ona je zatvorila oči i zastenjala od vlastite slatke agonije. - Ni o čemu nisam razmišljao, osim o tebi, otkako si mi sinoć otvorila vrata. Nisam činio ništa, osim zamišljao te ispod sebe, mislio o vođenju ljubavi s tobom.

- Prestani - preklinjala ga je. - Nemoj ništa više reći. Molim te. Radi dobrobiti svih nas. Carteru, *misli*. Misli na Aliciju, Davida i Adama. Oni se pouzdaju u tvoju ljubav. Trebaju te.

- A ja trebam tebe - rekao je, stisnuvši je uza se i primaknuvši usta njezinu uhu, te ponovivši: - Trebam tebe.

Raskrvarila je donju usnu kad je zarila zube u nju. Suze su se pojavile ispod čvrsto zatvorenih očiju. Nije znala kako će se oduprijeti potrebi da se prepusti onomu što oboje žele, ali nekako se natjerala da ga odgurne. - Ne možeš me dobiti - rekla je dok je uzbuđeno disala, ukočenim ga rukama držeći podalje od sebe. - Znaš to. Ja to znam. Zato, molim te, nemoj mi ovo više činiti.

Zatim je pobjegla hodnikom do sterilne, ledeno hladne sigurnosti svoje sobe.

Jeo je s ostalima u blagovaonici. Inače ga nije vidjela tijekom narednih nekoliko dana. Čekala je dok nije bila sigurna da je izišao prije nego bi promijenila posteljinu na njegovu krevetu i odnijela čiste ručnike u njegovu kupaonicu. Tijekom takvih posjeta njegovoj sobi, nastojala je ne gledati njegove osobne stvari, pribor za brijanje iznad umivaonika u kupaonici, odjeću prebačenu preko različitih komada namještaja. Jednog je dana udovoljila sebi i odbačene odjevne predmete objesila u ormar. Navodno je dovodila sobu u red, a zapravo je sebi pružala priliku da dotakne nešto što pripada njemu, nešto što je on dodirivao.

Bio je uljudan, ali rezerviran. Kad su bankar, njegova žena i dvije učiteljice otišli, zamijenila su ih dva bračna

para koji su zajedno putovali iz Iowe. Odmah su ga prepoznali, a on je pričao iste zabavne priče novoj publici, premda ne onako opširno kao ranije. Uvečer bi se ispričao i otišao u svoju sobu, ili bi izišao iz Fairchild Housea da bi se vratio nekoliko sati kasnije.

Primio je pismo od Davida, ako se može suditi po širokim tiskanim slovima na omotnici. Sloan ga je ostavila na njegovu mjestu za stolom u blagovaonici.

- Hvala, gospođice Fairchild - rekao je i podigao pismo.

- Nema na čemu, gospodine Madison.

Jednoga je dana nazvao čovjek koji se predstavio kao Carterov agent i zamolio razgovor s njim. Sloan se oprezno popela stubama i pokucala na vrata. Lupanje po pisaćem stroju naglo je prestalo.

- Što je? - Uz njegov bi se ton upozoravajuće siktanje zvečarke činilo veselim.

- Vaš agent zove, međugradski poziv. Želite li razgovarati s njim?

- Ne.

Tipkanje se nastavilo, a Sloan je uljudno ponovila njegovu kratku poruku uzrujanom agentu.

- Gospodine Madison! - doviknula je iz kuhinje jednog poslijepodneva kad je čula njegove teške korake koji su stigli izvana. Stajao je na stubama i gledao je odozgo kad gaje sustigla. Glačala je brdo ubrusa i stolnjaka, plahti i jastučnica koje su se nakupljale iscrpljujuće redovito. Previše je skupo slati ih nekoj službi. Vrelina glačala izmamila je rumenilo na njezine obraze. Kosu je podigla na vrh glave, ali je para iz velikog lonca špageta, što će ih

poslužiti s umakom od piletine, pretvorila nekoliko pramenova u vlažne kovrče koje su joj padale oko lica i po vratu. Nije imala pojma kako zamamno izgleda dok je gledala gore u njega. - Alicia je nazvala. Želi da je nazovete.

Hitro se vratio dolje. - Zar nešto nije u redu?

- Ne - rekla je bez daha. Prvi put nakon nekoliko dana dopustila si je da mu pogleda u oči. Sa sobom je donio predivan miris vjetra i kiše. Svjetlucala je na njegovoj kosi i ramenima jakne. Gdje je bio, pitala se. - Ne vjerujem. Možete se poslužiti telefonom u mojem uredu.

Povela ga je do malenog sobička, a potom se okrenula.

- Možete ostati.

- Sigurna sam da vi i vaša zaručnica jedno drugom želite reći nešto osobno. - Sloan je bilo žao telefona kad je zgrabio slušalicu i grubo utipkao Alicijin broj.

Odnijela je hrpu čistih plahta u ormar za posteljinu na katu, pa je silazila u prizemlje kad ga je srela na stubištu. - Jeste li je dobili?

- Da. Pitala me kako napreduje moja knjiga.

- *Kako* napreduje?

- To je hrpa smeća - zarežao je i nastavio se penjati bez usporavanja koraka.

Sloan je dobro glumila, ni na koji način ne pokazujući svojim drugim gostima kakva napetost i zbrka vlada u njoj. No svake večeri kad bi otišla u svoju sobu, sklupčala bi se ispod pokrivača i pokušavala smiriti neobuzdane zahtjeve svojega tijela. Činilo se da svaki centimetar nje žudi za Carterovim dodirom.

Nije mogla zaboraviti kako ju je čvrsto držao, a njegove su ruke ipak bile nježne. Previše se dobro sjećala kako su

je njegove oči proučavale onoga dana kad ju je držao na krevetu. Dah mu je bio vreo i usrdan na njezinoj koži one večeri kad joj je šapnuo u uho: »Trebam tebe.« Bilo je posve nepotrebno to glasno izgovoriti. Osjećala je njegovu potrebu, tvrdu i ustrajnu, uza svoje podatno, mekano tijelo.

Mehanički je prolazila kroza svoje dane, jednako je kompetentno pripremala obroke, ali možda s malo manje zadovoljstva. Upravo je s tom vrstom automatizma kasno jedne večeri čistila kuhinju, tjedan dana nakon scene u salonu. Svi su gosti odavno otišli u svoje sobe, pa se iznenađeno okrenula kad je čula zvuk iza sebe.

Carter je stajao kraj vrata. - Nisam te želio prestrašiti.

- Ja... mislila sam da si gore. - Skinuo je sportsku jaknu što ju je nosio tijekom večere. Krajevi košulje visjeli su mu oko bokova, a bila je tek napola zakopčana, kao da ju je stavio samo reda radi.

- Bio sam. Muči me odvratna glavobolja, a nemam nikakvu tabletu za to. Pitao sam se imaš li aspirin. Bilo što?

- Da, da, svakako. - Prezirala je zbunjene, užurbane, zadihane ton svojega glasa. Zašto ne može zvučati smireno, ali zabrinuto, i dati mu prokleti aspirin a da se usput ne pretvori u želatinu? - U mojoj kupaonici.

Vratila se za manje od minute i donijela nekoliko bočica analgetika koji se mogu nabaviti bez recepta. - Sigurno te jako često muče glavobolje. - Obrva koju je obožavala šaljivo se izvila.

- Nisam znala koje bi želio. Neke loše djeluju na želudac. - Bože, zvuči poput jedne od onih budala u reklamama.

- Ove bi trebale odgovarati. - Izabrao je bočicu običnog aspirina i istresao dvije tablete na dlan. - Vode?

Jurnula je do ormarića i izvadila čašu što je njezini gosti nikad nisu vidjeli. Na sebi je imala sliku Zekoslava Mrkve. Obrva mu se opet izvila kad mu je pružila čašu, usput prolivši vodu iz slavine po svojoj drhtavoj ruci. Ubacio je oba aspirina u usta i popio vodu.

- Hvala - rekao je i spustio čašu.

- Nadam se da će djelovati na tvoju glavobolju.

- Nije li kasno da budeš budna?

- Napravila sam želatinu. Morala sam mnogo toga nasjeckati.

- Oh. Jesi li gotova?

- Da, baš sam pospremala stvari.

- Ide li ovo onamo gore? - pitao je, govoreći o dvije teške zdjele za miješanje i trećoj polici otvorenog ormarića.

- Da. - Posegnula je za zdjelama, ali ju je on zaobišao i podigao ih.

- Istegnut ćeš mišić u leđima - rekao je i s lakoćom stavio zdjele na visoku policu. - Treba ti nekakav stolac ili malene ljestve.

- Valjda.

- Sloan. - Okrenuo se prema njoj i odjednom je nestalo spokojne ravnodušnosti i uljudnih besmislica. Spustio joj je ruke na ramena. - Sloan - ponovio je nježnijim tonom dok su njegove oči gladno harale njezinim licem - ovdje imamo ozbiljan problem.

- Ozbiljan problem? - Glas joj je bio visok i prodoran.

- Da.

- S tvojom sobom? Tvojom glavoboljom? Ili -

- Ne znaš koji je naš problem? - Duboki, baršunasti glas milovao joj je unutaranju stranu bedara i zagrijao ih.

Suze su joj zamaglile oči. Usne su joj počele podrhtavati. S kajanjem je odmahнула glavom. - Ne.

- Da, znaš - ustvrdio je. Tada su se njegove čvrste i tople usne odlučno spustile na njezine.

4. poglavlje

Njezin jedini otpor bila je trenutna ukočenost mišića kad ju je zagrlio i priljubio uza se. Tihi uzvik zapanjenosti zaustavile su njegove usne kad su se otvorile nad njezinima. Djelovale su fanatično u svojoj želji da posjeduju, postupale su isključivo tjerane glađu, tjelesnom i izvan kontrole.

Zaprepaštena, Sloan se uhvatila za njegove bicepse kako bi zadržala ravnotežu. Dok su njegove ruke istraživale njezina leđa, osjećala je kako se njegovi čvrsti mišići stežu i opuštaju. Dok je pod svojim dlanovima osjećala kako se pomiču s glatkom preciznošću, tiho je zastenjala svoje odobravanje.

- Sloan. - Njezino je ime postalo njegova ljubavna pjesma kad je priljubio njezino lice uz toplo udubljenje svojeg vrata. Njegove su je ruke obavijale jednako sigurno i toplo kao i krznom podstavljeni plašt. Namjestio je svoje tijelo uz njezino, rukama je namještajući kako bi se savršeno priljubila uz njega. Držao ju je tako naoko beskonačno dugo, a njihova su srca zajedno pulsirala i bilježila sve jaču strast.

Potom je podigao njezino lice prema svojem i zarobio joj usne obuzdavanom strašću. Njihove su se glave okretale s jedne na drugu stranu, usne su im se pomicala na neobične načine, nosovi sudarali, tražeći odušak za energiju koja je strujala njima. Odjednom je postao nestrpljiv mahnitanjem svega toga, pa je čvrsto spojio svoja usta s njezinima kako bi ih smirio. Smioni upad njegova jezika probio je barijeru njezinih usana i zuba.

Duboki se zvuk probio iz njegovih prsa dok je jezikom harao njezinim ustima, odlučan osvojiti ih. Navaljivao je slatko, istražujući duboko do najudaljenijih zakutaka medene špilje, uzimajući svaki dio i čineći ga svojim. Milovao joj je usta brzo, polako, nemilosrdno, uvjerljivo. Vrhom je jezika trljao vrh njezinoga, izazivajući je da se pridruži okršaju. Na njegovo ushićenje, pridružila se.

Njezin se jezik hitro pojavio i okupao njegove usne okusom nje. Zubima je uhvatio njezinu donju usnu u nježnom ugrizu. Kušala je njegove usne, koketno i neuhvatljivo, sve dok njegov jezik opet nije uronio u zamamno iskušenje njezinih usta. Vodio je ljubav s njima. Najprije laganim brzim upadima, a potom jačim, sporijim i dubljim uranjanjima.

Sloan je posve izgubila pojam o vremenu, prostoru i udaljenosti, o onome što je pravo i što je krivo. Željela je ovo. Od trenutka kad ga je ugledala kako stoji na njezinu pragu željela je njegove usne na svojim, njegove ruke na svojem tijelu da istražuju kao sada, sa smionom radoznalošću kojoj se ništa ne može uskratiti. Njegove šaptom izgovorene ljubavne riječi i uzdasi zadovoljstva bili su glazba koju je željela čuti. Kraci žudnje isprepleli su se u njoj, gušeći svaki ostatak savjesti.

Bila je nemoćna oduprijeti se ili zaustaviti taj plimni val strasti. Bilo je neizbježno i neopozivo, dobivalo je zamah od trenutka kad su se prvi put ugledali. Nemoguće je bilo pobjeći, izdržati, a sad je jedino mogla pustiti da je prekrije i preplavi svojom čarolijom. Njezino je cijelo tijelo obnovljeno, pročišćeno od usamljenosti, obogaćeno žudnjom.

Drhtavi je uzdah izišao između njezinih usana kad je rukama kliznuo s njezinih leđa do bokova. Svaki je palac našao vrh jednog kuka i hipnotički se rotirao dok su joj njegovi prsti čvrsto držali bokove. Malo je savio koljena kako bi se mogao ugnijezditi, čvrsto i pulsirajući, u kolicima njezine ženstvenosti. Trljao se uz nju u odmjerenim krugovima, krećući se snažnim pokretima koji su širili vrelinu odande u njezina prsa. Topila se, otvarala, vlažila u iščekivanju.

- Carteru, Carteru - uzdisala je, mahnitim mu rukama stežući kosu. U njezinoj je glavi tisuću zvona radosno zvonilo, a srce joj se širilo od ljubavi. Da, ljubavi! Voli ga, a usne koje obožavaju njezin vrat žarkim poljupcima govore joj da on osjeća isto. - Ne mogu vjerovati da se ovo događa.

- Znam, ljubavi moja, znam. Bože, predivno je. Znao sam da će biti.

Potražio je gumbe njezine bluze i vješto ih otkopčao. Zatim se malo odmaknuo kako bi je gledao dok joj razmiče krajeve odjevnog predmeta. Njezin je grudnjak bio od prozirne, svjetlucave tkanine boje kože, a prianjao joj je kao saliven, dizajniran da uzbuđuje. Djevičanski ružičaste bradavice zavodnički su se ukrutile, buntovnički gurajući ono što ih sputava. Odgovorio je na njihov zahtjev i veoma ih nježno pomilovao prstima.

- Molim te - preklinjala je promuklim glasom. - Diraj me, diraj me.

- Prekrasna si.

Svakim je dlanom obuhvatio jednu dojku i lagano je podigao. Otkrio je da su zreli vrhovi nježniji i sladi nego u njegovim maštarijama, ali su spremno reagirali dok ih je

milovao palčevima dok se nisu posve stvrdnuli od čežnje. Spustio je obraz na njezine obline i priljubio se uz njih. Najprije ju je dotaknuo njegov dah, topao i vlažan, a potom joj je jezikom milovao bradavicu kroz tanku tkaninu grudnjaka. Ponovno. I opet, a ona je disala brzo i isprekidano.

Kad su se njegove usne zatvorile oko nje i uvukle je u usta, refleksno se izvila uz njega. Povukla je krajeve njegove košulje, a kad su se gumbi raskopčali, zavukla je prste u guste dlačice na njegovim prsima. Njegovi su se uzdasi neobuzdanog užitka uskladili s njezinima dok je ustima nastavio slatku predigru.

Njezini su se prsti upustili u orgiju novih osjeta, proučavajući svaki muževni aspekt njegovih prsta. Čvrste konture mišića, valoviti tragovi rebara, tvrde ravne bradavice, sve je to proučavala hedonističkim prstima. Oštre su se dlačice prorijedile i omekšale pod njezinim rukama koje su postajale sve smionije i spuštale se sve niže.

Usnama joj je milovao udubinu između dojki i duboko udisao njezin miris. - Sloan - mrmljao je. Uhvatio joj je ruku i, pomičući je polako, dajući joj vremena da se pobuni ako bude tako okrutna, spustio je niže i pritisnuo o nabreknuce u svojim hlačama.

- Lud sam od želje za tobom, Sloan. Od želje da budem u tebi.

Njegova su se usta vratila na njezina, a ovoga je puta žestinu zamijenila profinjenost. Njegov se jezik vrtio u njezinim ustima dok nije osjetila vrtoglavicu od silne potrebe za njim. Jedna mu je ruka ostala na njezinoj dojci, nježno je i ritmički stišćući prstima. Druga je

kliznula ispod pojasa njezine suknje, dolje, dolje, te je nježno prekrila brežuljak njezine ženstvenosti.

- Neka mi Bog oprost - drhtavo je izustila. - I ja tebe želim.

Tek se neznatno pomaknuo, a ona je ipak osjetila kako od svakog njegova prsta njome prolazi elektricitet, zapalivši milijun stanica gorućom željom da temeljito upozna ono što je oživjelo u njezinoj šaci. Njegova se ruka ponovno pomaknula, kliznuvši između njezinih bedara. Zgrčila se uz nju i šaptala njegovo ime u izmučenoj litaniji.

Zadrhtao je prije nego su se njegove ruke maknule s blaga njezina tijela, te je zateturao unatrag. - Prokletstvo - opsovao je, a potom je kroza zube protisnuo još nekoliko živopisnih psovki. Kad je vidio njezin izmučen izraz lica, brzo se vratio do nje i rukama joj obuhvatio lice. - Žao mi je, Sloan, što sam tako prekinuo, ali jednostavno to ne mogu učiniti.

Objema je rukama pokrila usta kako bi zaustavila krik poniženja. Pokušala mu je pobjeći, a kad ju je pokušao zaustaviti, divlje se borila. - Da me više nisi dotaknuo - procijedila je kroza zube kad je posegnuo za njom. Ispruženim ga je rukama odbijala od sebe. - Ostavi me na miru.

Zaprepastila ga je njezina reakcija. - Sloan, ja -

- Ništa ne treba objašnjavati. Da nas ti nisi zaustavio, ja bih to učinila - rekla je, prtljajući s gumbima svoje bluze koji nisu surađivali. - Posve si u pravu. Ne možemo to učiniti. Ne znam što me snašlo, ja... - Glas joj je zamro, te je prstima pritisnula sljepoočnice koje kao da će

eksplozirati od krvi koja je još uvijek pulsirala u njima. - Ti... Alicia... nisam te uopće smjela poljubiti.

- O čemu to, dovraga, govoriš? - pitao je krajnje frustrirano. - To što sam zaustavio ono što smo počeli nema nikakve veze s Alicijom.

S nerazumijevanjem je zurila u njega zbunjenim, mutnim, raširenim očima.

- Nisam mogao nastaviti zbog svoje maštarije, zbog vlastite poremećene mašte.

- Što? Mašte?

- O, dovraga. - Spustio se na stolicu za stolom i zagnjurio lice u ruke. Nekoliko je sekundi zadržao taj potišteni položaj dok je Sloan nepomično stajala i zurila u njega. Poželjela je da se ondje skameni, da nikad ne mora donijeti neku odluku, da se nikad ne mora pomaknuti s tog mjesta, da zauvijek bude emocionalno mrtva.

Na koncu je podigao glavu i umorno rekao: - Sjedni, Sloan, da možemo razgovarati.

- Ne. Ne želim -

- Nemoj se prepirati sa mnom, barem jednom! - dreknuo je. - Samo sjedni i slušaj. - Nakon kratke stanke, ukočeno je dodao: - Molim te.

Sjela je na stolicu s druge strane stola i držala se krajnje ukočeno, kao da kažnjava raskalašenu ženu kakva je bila nekoliko minuta ranije.

- Jutro nakon što sam stigao ovamo, sanjario sam u svojoj sobi - počeo je. - Znam da je to budalasto, ali kao pisac mnogo vremena provodim u sanjarenju, zamišljam sve ono što će se dogoditi mojim likovima. U svakom slučaju, tom sam prigodom *ja* bio glavni lik i zamišljao

sam nas zajedno, u ovoj prostoriji, kako činimo ono što smo maločas umalo učinili.

Progutala je slinu i nastavila zuriti u svoje šake koje su bile čvrsto isprepletene, bijele i hladne, na rubu stola.

Skrušeno se nasmiješio. - To je bilo fantastično sanjarenje, ali ga nekako nisam mogao prenijeti u stvarni život. Kad budem prvi put vodio ljubav s tobom, ne želim da to bude potajno i užurbano. Želim da budemo nagi, da nam se nikamo ne žuri, da možemo uživati jedno u drugome. Ne želim da naše vođenje ljubavi djeluje jeftino.

Odmahivala je glavom. - Ne, Carteru. Nemoj govoriti o... o tome. To se nikad ne smije dogoditi, ni u kakvim uvjetima.

- Sloan, jesam li pogriješio? - pitao je izmučenim glasom. - Zar me ne voliš?

Podigla je glavu i susrela pogled njegovih tjeskobnih očiju svojima koje su se ispunile suzama. Dvije su pobjegle i spustile se niz njezine obraze kad je kimnula, najprije s oklijevanjem, a potom odlučnije. - Da, da, da.

Činilo se da mu je silno laknulo kad je naglo ispustio zrak i posegnuo za njezinom rukom. Proučavao ju je dok je beživotno ležala u njegovoj. - Svaki put kad sam ti se približio, ponašao sam se poput seksualnog manijaka. Gurao sam te uza zidove, bacao na krevet i ondje priklještio. Kad sam večeras sišao, nisam ništa planirao. Nisam izmislio glavobolju samo da bih te ulovio nasamo i silom podigao na kuhinjsku radnu ploču. Kunem se da nisam.

- Nisi me ni na što prisilio.

Opet se nasmiješio i pogledom gutao njezino lice i razbarušenu kosu. - Ja sam muškarac, Sloan. Bio sam odbijen, baš kao i svaki drugi momak koji je dovoljno

iskren da to prizna. Ali također sam imao uspjeha kod mnogo žena diljem svijeta. Uzimao sam ih bezosjećajno i brzo, radi vlastitog užitka. Rijetko me kada bilo briga hoću li ih ikad ponovno vidjeti. - Čvrsto joj je stisnuo ruku. - Ovoga puta nije tako. Ovo nije samo požuda. Vjeruj u to. Ne bih želio da misliš da te smatram pristupačnim tijelom koje je dobro za nekoliko valjanja u sijenu dok sam pod tvojim krovom, kao da si uključena u cijenu boravka.

Porumenjela je i skrenula pogled. - Nisam to mislila. Kako znaš da ja nisam vlasnica pansiona kojoj bi se sviđao takav privremeni doživljaj s muževnim gostom?

Pojavile su se bore u kutovima njegovih očiju kad se nasmiješio. - Jer si ti rijetkost. Jer još uvijek možeš porumenjeti kad kažem nešto ne osobito pristojno.

Zajedno su se nasmijali, a taj je zvuk ispunio kutove tihe prostorije i obavio ih u njihovu privatnom svijetu.

- Bilo mi je jako teško pisati ovaj protekli tjedan - priznao je. - Godinama sam pisao o nečemu, a zapravo baš ništa nisam znao o tome. Najgore od svega je to da čak nisam bio svjestan činjenice da nisam znao.

Odgurnuo se od stola, ustao i prišao sudoperu, zagledavši se u kišu koja je monotono kapala sa strehe. - U svakoj od mojih knjiga ima zaljubljenih, katkad postoji i trokut, ali uvijek se govori o nekom obliku ljubavi. Uvjerio sam sebe i nastojao sam uvjeriti svoje čitatelje da je moj glavni junak uvijek zaljubljen u djevojku. Sad znam da sam pisao o ljubavi, a nikad nisam znao kakav je to osjećaj.

Okrenuo se natrag prema njoj. - Sad kad znam, sad kad sam upoznao tebe, nisam zadovoljan ničim što sam

napisao jer to ne opisuje posvemašnju zaokupljenost ženom kakvu muškarac osjeća kad je voli. U ovoj knjizi želim izraziti taj osjećaj bespomoćnosti. Gregory doista voli tu djevojku i ubit će ga kad je bude, kad je bude morao...

- Napustiti - tupo je završila.
- Neću razmišljati o tome - ljutito će Carter.

Sloan je ustala. - Moramo, Carteru. Zaručen si s mojom najboljom prijateljicom, jedinom osobom na svijetu kojoj je ikad bilo stalo do mene. Volimo se kao prijateljice. Večeras sam došla veoma blizu tomu da izdam to prijateljstvo, a to više ne smijem riskirati. Ona je moja *prijateljica*.

- Dovraga, ona je i moja prijateljica! - viknuo je, a kad je nervozno pogledala prema stropu, ponovio je naglašenim šaptom. - Ona je i moja prijateljica. I to je način na koji je volim, Sloan.

Pokrila je uši. - Ne. Ne smiješ mi to govoriti.

Prišao joj je i maknuo joj ruke s ušiju. - Možda ne, ali ipak ćeš to čuti. Mislim da je Alicia krasna žena, malo vrckava i neodgovorna, ali na šarmantan način. Bila je Jimova žena i usrećila je mojeg najboljeg prijatelja. To je bio dovoljan razlog da je volim.

- No zaprosio sam je jer je to oboma odgovaralo, Sloan. Ona i dječaci trebaju skrbnika. Osjećao sam obvezu prema Jimu. Došlo je vrijeme u mojem životu kad bih trebao imati ženu i djecu. To je jedini razlog iz kojeg sam joj ponudio brak. Znam da je ona još zaljubljena u Jima, te nikad nisam imao nikakvih romantičnih ideja o njoj.

Oslobodila se njegovih ruku i okrenula mu leđa. - Ali ćeš... spavat ćeš s njom kad se vjenčate.

Dugo mu je trebalo da odgovori dok su djelići njezina slomljena srca jedan po jedan padali na dno njezine duše. - Želio bih barem jedno svoje dijete - na koncu je tiho rekao. - Kad se oženim, imam namjeru svake večeri spavati sa svojom ženom.

Sloan je čvrsto zatvorila oči, poželjevši da jednako učinkovito može zatvoriti i svoje uši. - Da, jasno da hoćeš. Glupo pitanje.

- No Alicia možda neće biti moja žena.

Naglo se okrenula. - Naravno da će biti tvoja žena.

Tvrđoglavo je odbijao to priznati. - Ne mora biti.

- Da, mora.

- Kako to možeš reći nakon onoga što se među nama dogodilo, Sloan? Kako uopće možeš pomisliti da bih sad mogao oženiti Aliciju?

- A kako ti možeš pomisliti suprotno? - vatreno je pitala. - Carteru, imala je u mene dovoljno povjerenja da tebe pošalje ovamo. Povjerila te meni na čuvanje.

- To je bilo glupo s njezine strane.

Nije željela prihvatiti njegov kompliment. - Ne, nije. Itekako ima razloga vjerovati mi kad je riječ o muškarcu za kojeg se kani udati. Mi smo prijateljice, a niti jedna od nas nikad nije izdala to prijateljstvo. Što da je situacija obrnuta? Što da je Alicia umrla, a ja sam zaručena s Jimom? Bi li me mogao odvesti od njega?

Obogatio je njezin vokabular s nekoliko riječi što ih nikad nije čula glasno izgovorene. Potom dodaje: - To nije isto.

- Posve je isto. I ti to znaš. Zar ne shvaćaš, Carteru? To je samo zato što živimo u istoj kući. Silom smo dovedeni u ovu situaciju i pustili smo mašti na volju. Jasno je da ti imaš romantičnu narav kad možeš pisati onako kako pišeš. Samo joj dopuštaš da radi prekovremeno. Ja sam usamljena jer već godinama živim sama. Kad se jednom vratiš Aliciji i dječacima -

- To su gluposti, Sloan. Sada ti nisi posve iskrena. Ne misliš li da sam dovoljno zreo da bih znao što želim? Mogao sam te naći u supermarketu kad bi se tvoja kolica sudarila s mojima, ili u dizalu, ili bilo gdje, a s jednakom bih sigurnošću znao da si ti prava žena za mene kao i one večeri kad si mi otvorila svoja vrata.

- Alicia će biti divna supruga - očajnički je rekla, kršeći ruke. Obožavala je riječi koje su izlazile iz njegovih usta, ali je znala da ih ne bi smjela slušati, a kamoli uživati u svakoj.

- Nema sumnje, no hoće li biti divna za mene? Ne poštuje moju potrebu za samoćom kad radim. Da je ona ovdje, trčala bi uz te stube i svakih deset minuta kucala na moja vrata -

- Prestani!

- Ne. Slušaj me. - Zgrabio joj je ramena i lagano je protresao dok nije nagnula glavu unatrag i morala poslušati njegove riječi. - Bih li ja bio dobar za nju? Patim od paranoje svih pisaca, Sloan. Imam potrebu pričati. Razgovarati. Često. S nekim tko će slušati. Mislim, *doista* slušati. Ti slušaš. Kao one večeri kad sam stigao, sjedila si za stolom i slušala. Imao sam svu tvoju pozornost. Nisi jedva čekala da mi ispričaš o svemu što ti se tijekom dana dogodilo. Nisi poskakivala poput proklete lutke na pero.

- Proklet bio, Carteru! - Istrgnula se iz njegova stiska i odmaknula od njega. - Da se nisi usudio ovdje stajati i preda mnom kritizirati ženu s kojom ćeš sklopiti brak. To muškarci čine kad pokupe neku ženu u baru, tako stječu njezino suosjećanje da bi se seksala s njima. »Moja me žena ne razumije.« Budući da si tako pametan, zar ne možeš smisliti nešto originalnije? Ne želim to slušati. Osjećam se prljavo.

- Ako ti i Alicia imate problema što ih treba riješiti, onda ih rješavajte u četiri oka. Ne želim znati za njih, niti se upletati u to.

- Pa, baš mi je žao, ali već si upletena, Sloan. - Opet ju je privukao k sebi, a premda se otimala, nije ju puštao. - Upletana si od vrha svoje prekrasne glave do svih deset nožnih prstiju, kao i sa svime između toga. - Zatvorio joj je usta svojima. Jednom joj je rukom držao čeljust dok je nezaustavljivi jezik harao njezinim ustima. Drugom joj je obujmio bok, priljubivši je uza se, još je jednom upoznavši sa snagom svoje žudnje.

Svakim se zrcem sve slabijih moralnih stavova borila protiv erotskih poriva koji su se vrt- ložili njome. Ali uzalud. Previše je dugo bila mrtva. Kad joj je ponuđen novi život, nije mogla odbiti uskrsnuće. Osjećao je njezino popuštanje, postupno je olabavio svoj stisak i zavukao ruku između njihovih tijela kako bi joj nježno milovao dojke. Zglavci njegovih prstiju poput perca su dodirivali njezine bradavice, iznova ukrućene od žudnje.

- Ako će netko roditi moje dijete, želim da to budeš ti, Sloan. Želim da moje dijete doje tvoje slatke, slatke dojke.

Verbalni prizor što ga je naslikao kao da je stigao ravno iz njezinih snova. Muškarac koji je voli. Dijete koje je

stvorila njihova ljubav. Osjećaj pripadnosti. Osjećaj vrijednosti. Uzvrćena ljubav.

No znala je da se taj san nikad neće ostvariti, kao ni njezini drugi snovi. Njegovi poljupci, njegova milovanja samo je navode da žudi za nečim što nikad neće moći imati. Voljeti njega je poput mazohističkog bičevanja vlastitog tijela od kojeg joj srce krvari. On će doći k sebi i vratiti se Aliciji, a Sloan će ostati sama sa svojim ranama. Nije bila sigurna da će te rane ikad ponovno zacijeljeti.

Bio je tako zaokupljen njihovim poljupcem da je budalasto i s nevjericom trepnuo kad ga je odgurnula. - Nemoj mi govoriti takve stvari. - Lice joj je postalo tvrda, hladna maska koja bi se mogla raspasti ako je ne bude dobro čuvala.

- Nemoj mi više prilaziti na ovaj način, inače ću te morati zamoliti da odeš iz Fairchild Housea.

Ogorčeni je gnjev istisnuo strastveni sjaj iz njegovih očiju. Odjednom su postale veoma bistre. - Dovraga, Sloan -

- Ozbiljno mislim. Oženit ćeš se drugom ženom. Budi tako ljubazan i imaj to na umu.

Svoje je bijesno mišljenje o njezinim riječima izgovorio prema stropu, a ona je ustuknula na takvu vulgarnost. - Znam što nije u redu s tobom

- rekao je i zlobno izvio usnu. - Zatvorila si se u ovu kuću, skrivaš se od svijeta jer se bojiš suočiti s njim.

- Bojim? - pitala je, uvrijeđena i prilično prestrašena njegovom nevjerojatnom sposobnošću da joj oduzme svu obranu i prozre njezine najintimnije tajne.

- Da, bojiš se. Odrasla si u kući koja je, čini se, bila puna vedrine kao i neki prašnjavi mauzolej. Tvoji su te

roditelji, prema onome što sam čuo od tebe i Alicije, uglavnom ignorirali. Mislim da si se iz čistog očaja vezala uz blesavog momka koji te nogirao.

- Umukni. Ništa ne znaš o tome.

- Vraga ne znam. Možda misliš da se skrivaš, ali sama se odaješ, Sloan. Prozirna si poput stakla. Pa što ako su tvoji roditelji bili nesposobni? Pa što ako te neki egocentrični gad napustio? Zar su to opravdani razlozi da oko sebe nacrtáš krug i do kraja života unutra ne puštaš drugo ljudsko biće?

- Idi dovraga - rekla je i okrenula se od njega.

Ne dopustivši da ga zaustavi njezin gnjev, požurio je za njom i uhvatio je prije nego se uspjela povući u svoju sobu. Privinuo ju je uza se i čvrsto je držao. - Osudila si sebe na život u samoći jer imaš pogrešno mišljenje da je to sve što zasluđuješ. Dovraga, Sloan, nitko od nas ne dobiva ono što zasluđuje, inače se ne bismo ni rodili. Život ne ovisi o zaslugama, inače bismo svi bili anđeli... ili vragovi.

- Pusti me. - Uzalud se borila da se oslobodi.

- Bacila si se na žrtvenik samoodricanja i bojiš se bilo komu, osobito muškarcu, dopustiti da te dotakne. Taj bog mučeništva kojemu si se posvetila je ljubomorán i možda ne bi želio da njegova žrtva bude zamrljana srećom i ljubavlju.

Bio je tako blizu istine da se otimala poput divlje životinje. Zabacila je glavu i bijesno ga pogledala. - Što je s tobom, Carteru? Ti si upravo suprotno. Posvetio si se ženi i dvojici dječaka koji te trebaju, a ipak si odbacio to obećanje kao da ga nikad nije ni bilo. Ali ono postoji i obvezuje te, a uskoro ćeš se sjetiti toga. Mislit ćeš na Jima i na ono što smatraš svojom dužnošću prema njemu kao

prijatelju. Vratit ćeš se Aliciji i dječacima i pružiti im svu ljubav koju tako bezbrižno izražavaš meni. Ne, hvala. S vremenom će ti se vratiti zdrav razum, a ja u međuvremenu ne želim biti tvoja igračka. - Tijelo joj je bilo krajnje napeto dok je gutala dragocjeni zrak. - Mislim da bi bilo najbolje kad bi otišao odavde.

Sav se narogušio od bijesa, a oči su mu gorjele. Raširio je ruke kad ju je pustio, kao da bi bilo odvratno dodirivati je trenutak dulje. Usnama koje su se jedva micale procijedio je: - Vaš će krevet ostati netaknut, gospođice Fairchild, ali nećete me izbaciti odavde.

Vrata na okretanje nekoliko su se puta zanjihala naprijed-natrag nakon što ih je snažno gurnuo i izišao. Konačno su se zaustavila. Sloan je tek tada shvatila kako je iscrpljena. Oteturala je do svoje sobe i srušila se na krevet, privukavši jastuk i zagnjurivši lice u njegovu mekoću.

Njegove su joj pronicave optužbe ostavile osjećaj kao da je premlaćena. Njegova je meta bila njezina duša, a svaka ljutita primjedba streljivo kojim ju je gađao, pogađajući je ondje gdje najviše boli. Istina njegovih riječi učinkovito je pogađala sa svakim napadom.

Zašto Carter ne može razumjeti? Nemam drugog izlaza osim štiti sebe. Neću dopustiti da me ljubav ponovno povrijedi!

No već je ponovno voljela i već je zbog toga povrijeđena. Bez obzira na ružne riječi koje mu je dobacila, voli Cartera žestinom koja je veoma blizu bola.

Nije bila spremna na bol kad ju je Jason ostavio. Slijepo je ušla u tu vezu, bez ikakva iskustva ili upozorenja. Ovoga puta nema isprike za takvu naivnost.

Pođe li putem kojim je usmjerava njezino srce, staza će biti popločena žaljenjem. To je slijepa ulica. Bolje da se okrene sada, dok još može.

Ali kako će podnijeti njegov boravak u svojoj kući? Bude li tijekom dana radio u svojoj sobi, vjerojatno će ga viđati samo uvečer kad siđe u blagovaonicu na večeru. Više mu neće nositi pladnjeve u sobu. Ako ne siđe na doručak, neće ga dobiti. Možda će preživjeti narednih nekoliko tjedana. Možda.

Nije da će biti sami. Bit će drugih ljudi u kući.

Idućeg su dana novine bile pune članka o neobično velikoj količini kiše u području zaljeva, te o njezinim posljedicama.

Sloan se zapravo nije koncentrirala na loše vremenske prilike. Njezin je um bio previše zaokupljen nečim drugim. Carterom. Stoga se pomalo iznenadila dok je čitala o klizištima tla u brdima oko grada, te o lokalnim poplavama u nižim područjima. Stanje je postalo dosta katastrofalno da bi sljedećih nekoliko dana zauzimalo poprilično minuta u televizijskim vijestima.

- Možda bismo trebali skratiti naš boravak ovdje i poći kući - za večerom je rekla jedna od žena iz Iowe.

- Ma ne - otegnuto će njezin muž. - Mjesecima smo planirali ovo putovanje. Nećeš valjda dopustiti da nam malo kiše to uništi, je li?

Žena se zabrinuto okrenula drugom bračnom paru. - Što vi mislite da bismo trebali učiniti?

- Ostati - rekao je muškarac i uzeo komad pečene govedine s pladnja što ga je Sloan držala za njega.

- I meni se čini - reče druga žena. - Osim toga, Dorothy - našalila se - ni u jednom dućanu ne pada kiša.

Oba su muža zastenjala, a Sloan je odahnula od olakšanja. Jedini drugi gosti u pansionu bili su postariji muž i žena koji ostaju još samo dvije noći. Tijekom cijelog razgovora nije se usudila pogledati Cartera, premda je na sebi osjećala njegov ciničan pogled.

- Meni ne pada na pamet otići - rekao je i popio gutljaj burgundca. - Moja knjiga sjajno napreduje. O, gospođice Fairchild, još malo tog krumpira, molim vas - rekao je uz očaravajući smiješak za koji je samo ona znala da je lažan.

- Svakako, gospodine Madison - rekla je s jednako neiskrenom ljubaznošću i s demonskim porivom da mu sadržaj njegova tanjura istrese u krilo.

Sloan je sad više pozornosti posvećivala vremenskim prilikama, pa se obeshrabrila kad je vidjela da se situacija pogoršava. Most Golden Gate je satima bio zatvoren za promet jer su vožnju njime činili opasnim jak vjetar i pljuskovi.

Sloan je počela paničariti. Parovi iz Iowe ostali su koliko su i planirali, ali stariji je bračni par trebao otputovati idućega dana. Imala je dvije rezervirane sobe za vikend, ali se bojala da će turisti čuti obeshrabrujuća vremenska izvješća, a činilo se da ih izvjestitelji žele prikazati što gorima, te otkazati svoja putovanja. To ne bi samo loše utjecalo na njezinu financijsku situaciju, već bi također značilo da će ona i Carter biti sami. Ukoliko ga ne uspije nagovoriti da ode - a mislila je da za to ima izgleda kao za skori prestanak kiše.

Ostvarili su se njezini najgori strahovi. Za manje od dva sata otkazane su obje rezervacije za vikend. Potišteno

je sjedila za svojim pisaćim stolom u skućenom uredu ispod stubišta i neprestano iznova zbrajala i oduzimala, moleći se da se njezini raniji izračuni pokažu pogrešnima. Kako će platiti račune za ovaj mjesec? Barem joj je briga oko računa potisnula iz glave razmišljanje o Carteru. Sutra uvečer bit će sami u kući.

S određenom je strepnjom podigla telefonsku slušalicu kad je zazvonilo kasnije toga dana. - Fairchild House - rekla je rezigniranim glasom osobe koja zna da sigurno zove neki vjerovnik.

- Zvučiš jednako tmurno kakvo je ondje navodno i vrijeme.

- Alicia? - Srce joj je poskočilo u prsima, ali se zaklela samoj sebi da to nije od krivnje. Samo ga je poljubila, za Boga miloga. Pa, i nekako dodirivala... - Kako si?

- Dobro. Dečki su dobro. Sve je u redu. Samo sam željela nazvati.

- Idem po Cartera. Radi, kao i obično. Rijetko ga vidim. Cijelo je vrijeme zaključan u svojoj sobi. Pisaći stroj neprestano lupa. - *Polako, polako. Nemoj pretjerivati. Postat će sumnjičava.*

- Zapravo, Sloan, željela sam razgovarati s tobom - mirno će Alicia. - Kakav ti se Carter čini?

Sloan je ovlažila odjednom suhe usne. - Čini? - Ukočenim je prstima vrtjela telefonsku žicu. - Kako to misliš?

- Je li dobro? Sretan?

- Dobro? Sretan?

- Sloan, hoćeš li, molim te, prestati ponavljati sve što ja kažem i reći mi je li on dobro? - nestrpljivo će Alicia.

Sloan je nekoliko puta duboko udahnula. - Jasno da je dobro. Barem što se tiče zdravlja.

Svake večeri pojede dobru večeru. - Nadala se da će plitak, glumljeni smijeh Aliciji zvučati iskreno. - Ja... stalno imam kave na štednjaku za njega. On je... ovaj... rekao je da voli piti kavu dok radi.

- Barem jede. Kad je zaprijetio da će uzeti sobu u hotelu dok ne završi knjigu, stavila sam veto na to. Živio bi od čipsa i kave iz automata. Još uvijek mislim da je Fairchild House trenutno najbolje za njega, samo...

- Samo? - Sloan je ponovila visokim tonom kad je Alicia zastala. Srce joj je lupalo u grlu.

- Samo što čudno zvuči kad razgovaram s njim. Rastreseno. Distancirano. Znam da radi i uvijek je zaokupljen nekim drugim svijetom, znaš, kad se bavi knjigom, ali ne mogu potisnuti osjećaj povrijeđenosti zbog izostanka njegove pozornosti.

- Sigurno imaš pravo što se tako osjećaš, Alicia - polako će Sloan. - Prirodno, ti si zaokupljena planiranjem vjenčanja, ali mislim da su ženama takve stvari daleko važnije nego muškarcima. Veoma je zauzet. Uvjerena sam da se posve usredotočio na knjigu, a to što se doima ravnodušnim ne znači da ti imaš razloga za zabrinutost. - Zbog grižnje savjesti te su joj riječi djelovale drsko.

- Valjda imaš pravo - vedrijim će tonom Alicia. - Moram se naviknuti na njegova »mračna razdoblja« kad razmišlja o zapletu nekog romana.

- Da, morat ćeš - ozbiljno će Sloan. - Jedno sam otkrila o tvom zaručniku. Ozbiljno shvaća svoje pisanje.

- Pa, i treba. Dobro zarađuje od toga.

Sloan je bila neobjašnjivo uvrijeđena. Bila je sigurna da bi Carter pisao čak i ako više nikad ne bi zaradio ni novčića od toga, čak da *uopće* nikad nije ništa zaradio.

- ... pa sam mislila da bih sutra uvečer mogla doći onamo i provesti vikend s vas dvoje.

Sloan se naglo vratila u stvarnost usred Alicijine rečenice. - Što? Doći ćeš ovamo? Sutra? To bi bilo sjajno!
- Ozbiljno je mislila. Alicijina bi nazočnost dovela situaciju u red.

- Majka se ponudila da će čuvati dječake. Imaš li krevet viška?

- Previše, bojim se - reče Sloan i gorko se nasmije. - Molim te, dođi.

- Čula sam da je vrijeme grozno.

- Pa? Sjedit ćemo kraj kamina i brbljati dok Carter radi.

- Nadam se da ću ga uspjeti nagovoriti da uzme slobodan vikend.

- Čekaj da pođem po Cartera. Sigurna sam -

- Ne. Možeš mu reći da dolazim. Ako mu namjeravam poremetiti cijeli vikend, danas ću ga ostaviti na miru.

Rekla je Sloan kako kani putovati i kad bi otprilike trebala stići, te dodala da će uzeti taksi od aerodroma kako ona ili Carter ne bi morali izlaziti. - Više bih voljela da ostaneš ondje i čekaš me s jednim od tvojih slasnih obroka.

- Može. Jedva čekam da te vidim.

- I ja. Vidimo se.

Sloan se osjećala kao da je dobila odgodu smrtne kazne. Pristupila je pripremanju večere s više entuzijazma

nego danima ranije. Raspoloženje joj se malo pokvarilo kad je samo stariji bračni par došao u blagovaonicu.

- Onog smo gospodina sreli na stubama i zamolio nas je da vam kažemo da izlazi - uljudno će muškarac.

- Oh, hvala vam.

Nije se vratio do iza ponoći. Sjedila je u salonu i čekala ga. Skinuo je ogrtač i istresao kapljice kiše s njega kad je podigao glavu i ugledao je ispod luka.

- Što si ti, domaćica đaćkog doma? Zar sam prekoračio dopušteno vrijeme izlaska?

Usne su joj se ljutito stisnule, a leđa se ukočila poput puške. - Svejedno mi je u koje se vrijeme vraćate, gospodine Madison. Čekala sam kako bih vam prenijela poruku vaše zaručnice.

Nestao je ciničan osmijeh s njegovih usana, a ramena su mu se zgrbila. Zurio je u svoje kišom poprskane cipele. - Žao mi je, Sloan. Ponašam se kao gad prve klase. Ispričavam se.

Gotovo je bilo lakše podnijeti njegovo samodopadno izazivanje nego ovu potištenu ispriku. Izgledao je ranjivo, kao da mu treba utjeha, dok je ondje izgubljen stajao, a kiša se cijedila s njegove odjeće. Zaključila je da joj je slaba utjeha to što on izgleda jednako nesretno kako se ona osjeća, ali to je u njoj samo izazivalo još jaču ljubav prema njemu.

Oči su mu djelovale izmučeno, a glas prazan kad je pitao: - Je li sve u redu? Dječaci?

- Da, sve je u redu. Dolazi sutra uvečer kako bi provela vikend... s tobom. - Zaustila je da će reći »s nama«. Ali ovako je zvučalo osobnije i učvršćivalo je vezu između njega i Alicije.

- Ah - kimnuo je, bezizražajna lica. - To je dobro. Sama? - Nastojao je unijeti zanimanje u svoj glas.

- David i Adam ostat će kod Alicijinih roditelja. Stići će na vrijeme za večeru.

Prvi put nakon nekoliko dana bili su sami. Premda su se oboje prisjećali trenutaka strasti i gnjeva, željeli su iz ovog svakodnevnog razgovora izvući što više vremena.

Opazio je da na sebi nema onu ružnu plavu kućnu haljinu. Ova je bila od velura boje marelice. Boja je naglašavala različite zlatne i smeđe nijanse u njezinoj kosi, a tkanina je prijanjala uz lijepe obline njezinih dojki i bokova, a potom mekano padala niz njezine noge. Jedva je uspijevaao otrgnuti pogled s onog delikatnog trokuta koji se tako provokativno ocrtavao ispod haljine.

Ništa nije mogao učiniti po pitanju stezanja u svojim preponama, ali se nakašljao kako bi pročistio grlo. - Je li još nešto rekla?

Njezin je pogled privukao puls koji mu je kucao u dnu vrata, te je zurila onamo, poželjevši da ga može osjetiti na svojim usnama. - Pitala je kako si. Jesi li dobro i... i jesi li sretan.

- Što si joj rekla?

- Rekla sam joj da jedeš. - Odjednom ga je pogledala u oči. - Jesi li danas pojeo večeru?

- Taksijem sam otišao u Kinesku četvrt i jeo u restoranu Kan's.

- Je li bilo dobro?

- Izvrsno, ali previše za jednu osobu. - Usta su mu se izvila u osmijeh, a potom su se zaustavila u izrazu nepodnošljive tuge.

Silno ih je željela dotaknuti, izbrisati tugu. Njegova su usta stvorena za osmijehe. Ili za ljubljenje. Otrgnula je pogled s njih i bez daha rekla: - Mislim da je to sve. Laku noć. - Prošla je kraj njega u polumraku.

- Sloan?

- Da? - Brzo se okrenula i vidjela da joj stoji previše blizu. Njegov joj je dah pomicao kosu. Osjećala je miris alkoholnog pića što ga je popio poslije večere.

- Što si joj rekla za ono drugo?

- Drugo?

- O tome jesam li sretan ili ne.

Nije se mogla osloboditi magnetizma njegovih očiju. Glasnice su je iznevjerile, ali je uspjela dovoljno glasno reći: - Rekla sam joj da naporno radiš i posve si usredotočen na svoju knjigu.

- Zar misliš da sam na to usredotočen?

Gledao je kako plavosive oči postaju sjajne od emocija, široke od zbunjenosti i mutne od čežnje. Bože, kad ga tako gleda odozdo, kako bi trebao kontrolirati svoju želju da je zagrlji? Nakon što je proveo sate, dane, noći, osjećajući samo okus njezinih usana i dojki na svojem jeziku, osjećajući satensku toplinu njezine kože na svojim prstima, slušajući samo erotski zvuk što ga je stvarala duboko u svojem grlu kad ju je intimno dodirivao, kako mu ona može biti zabranjena? Želio ju je cijelu kušati, milovati ono što se obećavalo ispod odjeće, slušati njezine uzvike ekstaze kad bi nastupila kriza.

Upoznao je samo djelić onoga kako bi bilo voditi ljubav s njom, a ipak je znao da ispod njezine trezvenosti kuca srce strastvene, velikodušne ljubavnice koja je spremna mnogo davati. Tijelo ga je boljelo kad je, premda je znao

da to nije nimalo pametno, puštao svojoj mašti na volju. Krv mu je galopirala žilama kad ju je zamišljao nagu ispod sebe, kako prima svu ljubav koju joj on može dati.

Mislio je da će umrijeti ako bude morao prolaziti kroz život a da nikad ne upozna ljubav s njom. Bio je opsjednut razmišljanjem o njezinoj slatkoj tajni koja se nježno i toplo pripija uz njega. Ona bi utažila tu silnu žeđ koja mu često izvlači kapljice znoja na čelo. Njegovo bi se nemirno srce smirilo. Ali duša bi mu se vinula u visine.

Dok se to ne dogodi, izjedat će ga neumoljiva strast. Ne može pisati, ne može spavati. Ipak, njegove maštarije o vođenju ljubavi s njom pružaju mu više zadovoljstva nego sam čin s drugim ženama. Ne pada mu na pamet odustati od njih. Poludio bi kad bi se toga odrekao. Baš kao što bi poludio kad bi je zamišljao s nekim drugim muškarcem. Pomisao na njezine graciozne, vitke udove obavijene oko tijela koje nije njegovo gurala ga je na rub ludila. Ako je ona tako strastvena s njim, nije li logično zaključiti... morao je pitati, morao je znati.

- Onaj trgovac, Jason?
- Da?
- Rekla si da si živjela s njim.
- Da – odgovorila je promuklim glasom.
- Spavala si s njim, naravno.
- Da
- Je li ti on bio prvi?
- Jedini.
- Je li...je li te ... usrećio?
- Ne.

Samo je ustima oblikovala tu riječ. Zvuk nije prešao preko njezinih drhtavih usana. Izmučeno je zastenjao i

podigao ruku do njezina obraza. Nakrivila je glavu i naslonila lice na njegov dlan. Njegov dodir kao da ju je ispunio drogom od koje je malaksala i nije imala volje pomaknuti se. Mogla je jedino ondje stajati i apsorbirati toplinu koja je zračila iz njega kao što ljudi upijaju iscjeljujuće zrake sunca, to je bila neobična droga jer je probudila erogene zone njezina tijela, istodobno umrtvljujući sve ostale dijelove nje. Osjećala je kako se njezine dojke ispunjavaju ljubavlju, a njihovi vrhovi trepere od žudnje. Predivna, letargična toplina širila se njezinom ženstvenom domenom uz ravnomjerno pulsiranje koje je odgovaralo kucanju njezina srca. I njegovoga.

- Čovjek je bio budala - hrapavim će glasom Carter.

Jednom je prešao palcem duž vlažne punine njezine donje usne prije nego je teško uzdahnuo od skupe samodiscipline i okrenuo se. Njezino je srce nastavilo svoju mučnu, potištenu kadencu. Kucalo je u skladu s njegovim koracima na stubama.

5. poglavlje

- Mislim da je to sebično od tebe, Carteru - rekla je Alicia i dražesno napućila usta. - Kakve to veze ima?

- Nitko neće pročitati moj rukopis prije nego ga dovršim. Posve. Ni moj agent, ni moj urednik, ni moja... zaručnica. Nitko.

Sjedili su u blagovaonici i jeli obrok što ga je Sloan pripremala veći dio dana. Hrana je bila izvrsna, ugođaj u blagovaonici s antiknim namještajem topao i udoban, osobito dok se kiša neumorno slijevala u srebrnim potočićima niz okna na prozorima. Ovoga je puta i Sloan jela u blagovaonici. Čak se i posebno odjenula za tu prigodu, u istu crnu suknju i bluzu od žoržeta što ih je nosila prve večeri kad je Carter bio ondje. Kosu je podigla u labavu punđu na vrhu glave. Biserne naušnice ukrašavale su joj uši. Izgledala je kao da se savršeno uklapa u tu prostoriju. Alicia nije.

Izgledala je previše moderno i sofisticirano. Sloan je palila vatru u kaminu salona kad je mjedena alka najavila dolazak njezine prijateljice. Alicia se bacila u Sloanin zagrljaj i čvrsto je stisnula s karakterističnim oduševljenjem. Carter je dobio isti neobuzdani izljev osjećaja kad je sišao stubama nakon što je čuo vesele uzvike.

Ispružio je ruke i toplo zagrljio živahnu Aliciju, poljubivši je u obraz kad mu je obavila ruke oko vrata. Sloan se naslijepo okrenula natrag prema salonu, rekavši da mora provjeriti vatru.

Alicijina je plava kosa preživjela let, kišu i vjetar, kao i oduševljene zagrljaje, a da se niti jedna vlas nije maknula sa svojeg mjesta. Oči su joj poigravale od uobičajene veselosti. Usne su joj se smiješile dok je brbljala o problemima ostavljanja djece kod bake, makar i samo na dva dana. Kad je sišla na večeru nakon što ju je Sloan odvela u njezinu sobu - onu do Carterove, jasno - na sebi je imala plavi svileni komplet od bluze i hlača, preodjenuvši se iz crvenih hlača od finog vunenog materijala i odgovarajuće kožne jakne.

Sađ se njezino prekrasno lice razdraženo mrštilo. - Umjetnički temperament, valjda. Razumiješ li ti zašto mi ne dopušta da barem prolistam njegov rukopis, Sloan?

Sloan je očajnički željela da Alicia ne traži njezino mišljenje o bilo čemu što ima veze s Carterom. Lijeno se vilicom poigravala hranom koja je ostala na njezinu tanjuru. - Da, mislim da mogu. Želi da knjiga bude savršena, a ukoliko osjeća da još nije takva, varat će i tebe i sebe ako ti dopusti da je prerano pročitaš.

Alicia ju je pogledala kao da govori stranim jezikom. - Valjda. Ali za Boga miloga, ja ću biti njegova žena.

Carter je također promatrao Sloan, a ona se nadala da je sjaj koji gori u njegovim očima samo odraz svijeća na stolu. - Žao mi je, Alicia, ali neću popustiti. Nitko neće pročitati moju knjigu dok je ne završim.

- Koliko ti još nedostaje? Možeš li je završiti ranije no što si mislio?

Nelagodno se promeškoltio na stolici i popio gutljaj vina. - Ne vjerujem. Nisam zadovoljan posljednjim poglavljem.

- Vjerojatno je izvrsno - s divljenjem je rekla Alicia i ispružila ruku preko stola kako bi je spustila na njegovu.

Zavist je prostrujala Sloaninim tijelom. Alicia ima pravo dodirivati njegovu ruku. Ima pravo zagladiti mu neposlušnu kosu koja mu je pala na čelo, pravo prstom slijediti različito izvijene obrve, te nježnim vršcima prstiju izgladiti boru zabrinutosti između njih. Vidi li Alicia uopće taj očiti znak njegove tjeskobe?

- Ovdje svakako nema nikakve buke ili nečega što ti odvlači pozornost - rekla je Alicia i nasmijala se. - Što je s jesenskom turističkom sezonom, Sloan? - pitala je i okrenula se od svojeg zaručnika.

- Bojim se da su vremenske prilike sve turiste zadržale kod kuće. Prestrašili su ih televizijski izvještaji. Jučer su mi otkazane dvije rezervacije. Skupina od četiri žene, koje su trebale stići sljedeći tjedan, odgodila je svoj dolazak.

- Jesi li zabrinuta? Mislila sam da ionako jedva uspijevaš preživjeti.

Alicia nije bila zlobna, ali Sloan ju je lako mogla zadaviti jer je spomenula njezinu nezavidnu financijsku situaciju. Kao da ukazuje na još jedan od njezinih nedostataka. Alicijina je obitelj uvijek imala novca, kao i Jimova. Nikad u životu ništa joj nije nedostajalo. Sloan je uvijek mučila besparica. - O, preživjet ću - bezbrižno je rekla. - Možda ću morati početi posluživati hrenovke umjesto gurmanskih večera, ali snaći ću se.

- Jasno da hoćeš - reče Alicia. - Voljela bih da imam malo tvoje kompetencije i zdravog razuma.

I ja bih to voljela, pomislila je Sloan. I željela bih da ja ostavljam dojam ženstvene krhkosti.

- U svakom slučaju - nastavi Alicia - drago mi je da večeras nisi počela štedjeti. Ona je šunka bila slasna. - Složila je ubrus kraj svojeg tanjura i protegnula se. - Sad sam spremna sklupčati se ispred kamina.

Sloan je ustala. - Ti i Carter se raskomotite. Ja ću početi sređivati suđe.

- Ne, ne, dopusti da ti pomognem - reče Alicia.

- Idi - reče Sloan i zapovjedničkim prstom pokaže prema salonu. - Ovo je tvoj mini odmor. Začas ću to obaviti i tada ću vam se pridružiti.

- Nagovorila si me - reče Alicia, uhvati Cartera za ruku i povede ga iz sobe.

Sloan je na sebi osjećala njegove oči dok je izlazio, ali nije podigla pogled s pladnja što ga je punila prljavim suđem. Dugo joj je trebalo da sve počisti, usput pripremajući stol za doručak. Kad je napokon završila, skinula je pregaču i nevoljko poslala prema salonu iz kojeg je čula Carterov duboki smijeh i Alicijin živahni glas.

Sjedili su na dvosjedu. Carter se zavalio u kutu, a Alicia je napola sjedila, a napola se naslonila na njega, skinuvši cipele i zavukavši stopala ispod bedara. Poigravala se gumbima njegove košulje. Skinuo je sako.

- Tu si. Gotovo smo odustali od tebe - reče Alicia. - Pričala sam Carteru o Adamovu susretu s mišem u vrtiću.

- Nadam se da nije bio previše traumatičan. - Sloan se spustila u naslonjač na drugoj strani prostorije, nastojeći ne gledati u Carterovo nedokučivo lice.

- Više je bilo traumatično za jadnu učiteljicu nego za Adama - nasmije se Alicia. Uzdahnula je i spustila obraz na Carterova prsa, kliznuvši rukom do njegova vrata. - O, kako je ovo ugodno. Opuštajuće i smirujuće. Ne mogu ti

opisati kako me oni dječaci iscrpljuju. - Nakrivila je glavu i pogledala Cartera. - Osjećala sam silnu potrebu malo se maknuti odande i vidjeti tebe.

Nasmiješio joj se, poljubio vrh njezina savršenog nosa i nježno joj pomilovao kosu.

Sloan je skočila na noge. - Vas dvoje me doista morate ispričati, ali večeras sam silno umorna. Mislim da me kiša uspavljuje.

- Ali, Sloan -

- Sutra ćemo razgovarati, Alicia. Sigurna sam da bi večeras radije bila sama s Carterom. Molim vas, zaštitite vatru i ugasite svjetla kad pođete gore. Vidjet ćemo se ujutro.

Pobjegla je u svoju sobu, svjesna činjenice da je to nepristojno, svjesna činjenice da je kukavica, ali je znala da bi umrla da je ostala i gledala ih kako se maze na dvosjedu.

Mrzila je sebe zbog onoga što čini. Zurila je u vrata Alicijine sobe i znala da si nikad neće oprostiti svoju potrebu da sazna ako otvori ta vrata i otkrije da nitko nije spavao u Alicijinu krevetu. Ali ništa na svijetu ne bi je moglo spriječiti da pogleda gdje je Alicia provela noć. Pritisnula je mjedenu kvaku, vrata su se otvorila i ona je ugledala krevet s odmaknutim pokrivačem, zgužvanim plahtama i udubljenim jastukom. Jednim jastukom.

Sloan se malaksalo naslonila na dovratnik i odmah osjetila prezir prema sebi jer je tako njuškala. Ali *morala* je znati. Mogla je to opravdati izlikom da je dio njezina posla ući u sobu gosta i napraviti krevet. Međutim,

duboko u sebi znala je da špijunira svoju najbolju prijateljicu.

Sinoć ih je čula kad su pošli gore, ali nije uspjela procijeniti jesu li ušli u istu sobu ili ne. Provela je paklenu noć. Bacakala se i okretala po krevetu, zamišljajući Alicijino prekrasno nago tijelo koje istražuju Carterove ruke i usne. Vidjela je njegovu tvrdu strast kako uranja u Alicijinu spremnu toplinu, osjećala je svaki uzbudljivi pokret kao da je ona ta koja to doživljava. Jedva se suzdržavala da ne vrisne od svoje emocionalne agonije.

Zajedno su sišli na doručak, Alicia sretna, vesela i prelijepa, Carter zgužvan, izmožden i mrzovoljan, kao da nije mnogo spavao.

- No barem je spavao u svojoj sobi - Sloan je rekla sebi dok je na brzinu namještala Alicijin krevet. Ostatak sobe nije trebalo dirati. Alicia je izrazito uredna osoba.

Nakon hranjivog doručka što im ga je Sloan poslužila, Alicia je insistirala da je Carter povede u kupovinu. Unatoč njezinim molbama, Sloan je odbila poći s njima, rekavši da mora srediti knjigovodstvo. Morala je, ali to se moglo odgoditi ili obaviti za pola sata. Ipak, nije se mogla kažnjavati time da se vuče za njima kao neka neudana teta.

Sloan je ušla u Carterovu sobu koja je izgledala kao da je njome prohujao tornado. Kuglice papira koje nisu stigle do koša za smeće ležale su po podu oko njega. Stol što ga je zbog njega unijela u sobu bio je kreat stranica rukopisa. Bile su pune ljutih crvenih crta koje su podsjećale na krvave ogrebotine. Svoju odjeću nosi u obližnju praonicu, ali košulje, traperice, jakne i maje ležale su razbacane po namještaju.

Počela je uvoditi reda namještanjem kreveta. Nikad još nije bila tako zahvalna na tom zadatku. Stavljala je jedan od njegovih pulovera na vješalicu kad je ušao u sobu. Naglo se okrenula jer ga nije čula da je ušao kroz glavni ulaz ili dok se penjao stubama. No s druge strane, bila je zaokupljena njegovom odjećom koja je predivno mirisala po njemu i kolonjskoj vodi kojom se uvijek koristio.

- Što radiš ovdje? - pitala je zapanjenim šaptom. Besmisleno je stezala pulover na svojim prsima. Osjećala se kao u klopci, uhvaćena dok čini nešto sramotno.

- Živim ovdje - rekao je, a kut usta izvio mu se u pomalo ironičan osmijeh.

- Želim reći, gdje je Alicia?

Skinuo je jaknu i, za promjenu, uredno je objesio na naslon stolice. - U Saksu, na odjelu visoke mode isprobava odjeću. Meni je bilo dosta, pa sam joj rekao da ćemo se ovdje naći kad završi. Sam Bog zna kad će to biti.

Sloan se sjećala odlazaka u kupovinu s Alicijom i znala je da se njezina prijateljica satima može tako zabavljati. - Ona se zabavlja - rekla je, okrenula se i objesila vješalicu u ormar.

- Žao mi je zbog nereda u sobi. Mislim da ne činim nikakvu trajnu štetu.

Nasmiješila se i zatvorila vrata ormara. - Baš nikakvu. Svako jutro namještam krevete i dovodim sobe u red. Budući da ti imaš najveću sobu i najviše plaćaš, nije mi teško objesiti nekoliko odjevnih predmeta.

- Ipak, hvala.

- Nema na čemu.

Svijet je nestao dok su zurili jedno u drugo. Darovan im je ovaj maleni dio univerzuma, ovaj djelić vremena u

kojem mogu biti sami. No takve su situacije opasne za Sloanino bolno srce, te je osjećala da bi se moglo raspasti ako još trenutak ostane s njim.

- Mislim da je to zasad sve - rekla je i polako pošla prema vratima. - Ostavit ću te na miru da bi mogao raditi.

- Stigla je do vrata a da je nije zaustavio, ali kad ih je pokušala otvoriti, njegova ih je raširena šaka zadržala.

- Dobro izgledaš u trapericama.

Nije ga mogla pogledati. Zurila je u njegovu šaku na vratima koja joj nije dopuštala da ih otvori. Zglavci njegovih prstiju imali su smeđe dlačice i svijetle pjegice. Željela ih je poljubiti. Umjesto toga, pretvarala se da još uvijek vlada sobom i može voditi običan razgovor. - Ne nosim hlače, osim katkad subotom ujutro kad obavljam veliko čišćenje.

- Ne mirišeš kao da si čistila. Mirišeš po svježe pečenom kruhu. - Prišao joj je bliže i priljubio donji dio tijela uz njezinu stražnjicu.

Jedva je imala dovoljno daha da kaže: - Ispekla sam i kruh.

- Želim ga kušati. - Sagnuo je glavu i nosom joj gurnuo kosu unatrag. Tada je osjetila njegove usne na svojem vratu, kako ga nježno grickaju. Osjetila je lagan dodir njegovih zuba na koži. Potom vlažan dodir njegova jezika kad je otvorio usta,

- Carteru... - dahnula je, posramljena i ushićena rastaljenom lavom žudnje koja se širila od središta njezine ženstvenosti i s predivnom tromašću potekla njezinim žilama.

- Imaš li pojma kako zamamno izgleda tvoja slatka malena stražnjica u tim trapericama? - pitao je uz njezino

uho dok je lagano prelazio jezikom po njegovu rubu. - Ne, nemaš, inače ih ne bi nosila.

- Ne bi smio govoriti -

- Dovraga i ono što ne bih smio govoriti ili ono što ne bih smio činiti. Za promjenu radim ono što želim raditi. Priznala ti to ili ne, i ti želiš da to činim. Nije li tako? Reci, Sloan.

- Da - zajecala je.

- Ah, Bog će nas osuditi kao grešnike, ali poljubi me.

Poljubac je bio daleko nježniji no što je očekivala. Šakom joj je obuhvatio bradu i okrenuo njezino lice prema svojemu. Njihova su se usta spojila iznad njezina ramena. Usne su joj se rastvorile i trenutak je zastao prije nego je njegov jezik uronio u svilenkaste dubine njezinih usta. Kad ga je polako povukao, promrmljala je protest. - Ššš, nema nikakve žurbe. - Govorio je uz njezine usne, milujući ih vrhom jezika.

Drskim je palcem milovao donju stranu njezine brade. Opet se koristio jezikom, polako ga uvlačeći i izvlačeći iz njezinih usta, čineći ih posve njegovima.

- Podigni ruke i stavi ih iza mojeg vrata - rekao je dok su njegove usne ostavljale niz vrelih poljubaca duž njezina vrata.

Poslušala ga je i zavukla prste u kosu koja mu je dodirivala ovratnik. Bilo je prirodno priljubiti tijelo uz njegovo, privijati se uz njega, spustiti glavu na njegova prsa.

Njegove su ruke započele sporu, kružnu masažu od dna prema vrhu njezinih rebara. Reagirajući na poganski ritam koji je bubnjao u njezinu tijelu, lagano se njihala,

trljajući svoje bokove o rasporak njegovih hlača. - Moj Bože, Sloan. Da, ljubavi. Nemoj prestati - stenjao je.

Nagnuvši glavu preko njezina ramena, otkopčavao joj je jedan po jedan gumb bluze. Bez žurbe ju je spustio niz njezino rame, zajedno s naramenicom grudnjaka. Grickao je i istraživao teksturu i okus njezine kože. Trljao ju je bradom, a sitne čekinje slale su ushićene treptaje kroz njezino tijelo. Prsti su joj se stegnuli u njegovoj kosi, a leđa su joj se izvila, uzdižući njezine dojke.

- Tako mekano - rekao je, a njegova je ruka pronašla vrh dojke koji se nadimao preko košarice njezina grudnjaka. Ispunio je šaku njome i vrhom prsta milovao zamamnu bradavicu. Oči su mu blistale od muževnog ponosa kad se ukrutila pod njegovom stimulacijom. Sasvim je polako prstom kružio oko ružičaste aureole. - Ovo me umalo izludjelo one prve večeri. Želio sam ovo činiti. - Nježno je vrtio ispupčenje između prstiju dok se nije još više stvrdnulo. - Zatim sam je želio dotaknuti jezikom. - Njegov je glas postao dublji, malo više od uzbuđenog režanja. - Još uvijek to želim.

Sloan je zadrhtala od naleta nekontrolirane strasti kad se jedna vitka, snažna ruka raširila na njezinu trbuhu i pritisnula je unatrag, priljubivši je uz njegovu muškost. Mišići su joj postali želatinozni i obuzela ju je klonulost u kojoj je uživala. Postala je zatočenica senzualnosti, a Carter je bio čuvar zatvora. Čuvao je ključ svega što ju je činilo ženom. Razbudio je izvore njezine ženstvenosti i ona je, poput vrela, nahrupila van, preplavivši njezino tijelo, prožimajući je osjetima kakve nikad ranije nije upoznala.

- Želim te, Sloan.

- I ja želim tebe - priznala je uz drhtav uzdah i okrenula se u njegovu naručju. Obavila mu je ruke oko struka i čvrsto ga stisnula. Spustila je lice na njegova prsa, duboko udišući njegov miris, svjesna da će ga za nekoliko sekundi morati pustiti. Ali zasad je on želi i ona se može pretvarati da pripada njemu. Njegove su se usne micale u masi njezine kose dok ju je držao uza se, kroz traperice milujući čvrstu, primamljivu stražnjicu kojoj se divio. - Nakon što si me natjerala da patim kroz ovo čistilište, sad ćeš me voljeti, zar ne, Sloan?

- Volim te - rekla je, usnama dotaknuvši kožu uz njegov ovratnik.

Uhvatio ju je za ramena i odgurnuo od sebe. Njegov ju je pogled probadao. - Znaš na što mislim.

- Neću... voditi ljubav s tobom, ne - rekla je tiho, ali odlučno.

Naglo ju je pustio i šakom tresnuo o dlan druge ruke. - Prokletstvo - glasno je opsovao. - Zašto? - Ljutitim je prstima prošao kroz kosu i oštro ponovio: - Zašto?

Polako je popravila svoju odjeću i umorno ga pogledala. - Znaš zašto, Carteru. Molim te, nemoj da to ponovno prolazimo. Ako ikad... zajedno pođemo u krevet, to bi povrijedilo osobu koju oboje iskreno volimo.

- Zar je manje povređujemo ako to *želimo*?

- Ne, ali se kasnije nećemo morati osjećati toliko krivima.

- Sumnjam da bih se ikad osjećao krivim kad bih ti dao svoju ljubav. I vraški je sigurno da se ne bih osjećao krivim kad bih uzeo tvoju.

- Bi! Znam da bi.

Arogantno je zavukao palčeve ispod pojasa. - Nemoj se kladiti u to. Nemam istu perverznu sklonost tomu da kažnjavam sebe kao ti, Sloan. Ne palim se na to da budem mučenik.

Gnjev je jurnuo njezinim žilama kojima je trenutak ranije strujala strast. - Čini se da sam te smatrala boljim no što jesi.

- Što bi to trebalo značiti?

- Nisam očekivala da ćeš se poslužiti tom muškom štakom. No ako tvojem muškom egu godi što me verbalno zlostavljaš jer sam te odbila, samo izvoli. Zbog toga se neću predomisli. Ipak neću poći u krevet s tobom.

- Zlostavljam? - prezirno će on. - Dušo, dopusti da ti objasnim što je zlostavljanje. Zlostavljanje je kad žena dovede muškarca do ruba ukrućenog ludila, a potom mu kaže da od toga neće biti ništa.

Njegove su je riječi pogadale poput jakih udaraca šakama, izazivajući mučninu u njoj. Progutala je žuč koja ju je pekla u grlu. - Ne sviđa mi se da me netko zove »dušo« - procijedila je kroza zube koje je stisnula jednako kao i šake. - A to što si rekao je grubo i vulgarno.

Zauzeo je podrugljivo ratoborni stav. - Još nisam ni stigao do grubosti i vulgarnosti.

- Čuvaj ih za svoju knjigu. - Naglo je otvorila vrata prije nego je dobacila svoju posljednju uvredu. - Sigurna sam da će se savršeno uklopiti.

Tresnula je vratima prije nego je uspio nešto odgovoriti.

Alicia je stigla malo kasnije, noseći gomilu kutija i vrećica s logotipima ekskluzivnih dućana na Union Squareu. - Sloan, Sloan! - dozivala je, ušavši u kuću nakon što je platila taksi.

Sloan je izišla iz ureda gdje je proučavala obeshrabrujuće trake što ih je izbacivao njezin maleni uređaj za računanje. - Jesi li ostavila štogod u tim dućanima? - pitala je, nadajući se da ne zvuči kao žena koja je prije manje od sat vremena ljubila prijateljičina zaručnika. Alicijino vedro, dječje lice nimalo nije ublažilo gnušanje što ga je osjećala prema sebi. Alicijina je kosa bila vlažna od kiše i razbarušena od vjetra, a na sebi je imala crne čizme za kišu i odgovarajući kišni ogrtač.

- Čekaj da vidiš kakve sam apsolutno predivne stvari kupila. Gdje je Carter?

- Gore, radi - rekla je Sloan, izbjegavajući Alicijin pogled. - Čujem njegov pisaći stroj.

- Dođi gore. Želim isprobati nove stvari za tebe.

- Za minutu. Ti pođi. Donijet ću malo jabukovače, a ti ćeš mi prirediti modnu reviju. - Trebalo joj je još malo vremena da se pribere. Međutim, nije vjerovala da bi je sve vrijeme ovoga svijeta moglo osloboditi osjećaja krivnje koji ju je mučio.

- Dobro - rekla je Alicia i veselo pošla na kat.

Carterov je pisaći stroj utihnuo kad je Sloan nekoliko minuta kasnije odnijela pladanj gore, ali su vrata njegove sobe bila zatvorena. Alicijina su bila odškrinuta, pa ih je Sloan gurnula nogom i ušla. Zaustavila se čim je prešla prag, čvrsto stežući ručke pladnja.

Kutije i vrećice ležale su svuda po krevetu i po podu. Carter i Alicia su stajali nasred sobe u zagrljaju zbog kojeg se Sloanino srce bolno stisnulo. Aliciji je kišni ogrtač visio s jedne ruke i ramena, kao da je zaustavljena dok ga je skidala. Carter je zavukao ruke u gustu masu plave kose. Njegova su usta mahnito gnječila Alicijina.

Sloan se osjećala kao da je prikovana za pod. Nije se mogla maknuti, a činilo joj se da život izlazi iz nje kao zrak iz ispuhanog balona. Oči su joj bile širom otvorene i prazne od razočaranja dok je zurila u Carterova usta koja su strastveno ljubila Alicijina. Sloanine su se usne rastvorile i kroz njih je pobjegao drhtavi uzdah.

Tada ju je Carter ugledao kad je podigao glavu s grubog poljupca koji mu nije pružao nikakvo zadovoljstvo. Maknuo je ruke s Alicije i stresao se od grča prezira prema samom sebi. Nikad se u životu nije tako bijedno osjećao. Ne samo zbog užasnog izraza Sloanina lica, već i zbog jadnog načina na koji se ponio prema Aliciji. Nije zavrijedila takav tretman. Nije ona kriva zato što se on utapa u vlastitom otrovu. Poljubac je trebao poslužiti samo jednoj svrsi. I nije potaknut žudnjom.

Alicia je drhtavim prstima pritisnula usta i smeteno se okrenula prema Sloan. - O, Sloan. Mi... Carter... i on želi vidjeti što sam kupila. I... čekaj, spusti taj teški pladanj. Nisi morala poslužiti nešto za osvježanje, ali ti si tako draga.

Brbljala je dalje, a Carter i Sloan su se mehanički kretali i odgovarali kao da je cijeli prizor bio uvježban i svi su znali koje uloge trebaju igrati i koje rečenice dijaloga izgovarati.

Sloan nikad nije osjetila takvo olakšanje kao kad su rekli da žele izići na večeru. Naravno, očekivali su da ona pođe s njima, ali je odbila. Alicia ju je preklinjala. Carter je ukočeno šutio nakon što je uljudno potvrdio Alicijin poziv. Sloan je ostala odlučna i Alicia je na koncu odustala.

Alicia je odjenula jednu od svojih novih haljina, a Carter je izgledao naočito i uspješno u sportskoj jakni i kravati. Savršeni par. Utjelovljenje američkog sna.

Sloan se smiješila i zaželjela im dobru zabavu, a potom je gledala kako ulaze u taksi. Zatvorila je vrata Fairchild Housea i pritisnula glavu na njihovu tvrdu, hladnu površinu, poželjevši da nema ni mrvicu više osjećaja od tih vrata.

Sve što je Carter izgovorio bile su laži. Želio je prikladnu partnericu za krevet, još jednu avanturu prije sklapanja braka. To što je ona najbolja prijateljica njegove zaručnice, to što je zaručnica u blizini, samo je pojačavalo uzbuđenje. Nešto svježije sa stranica jednog od njegovih romana. Kad je Sloan odbila njegova nastojanja, odmah je jurnuo natrag u Alicijin zagrljaj.

Bože, kakvu je budalu napravila od sebe. Dva puta. Najprije je vjerovala da je Jason može voljeti. Zatim je povjerovala da je Carter voli. Da nije tako tragično, bilo bi smiješno. Jasonovo je odbacivanje primila ukočeno i s mračnom rezigniranošću da tako mora biti.

- Zašto ovoga puta toliko više boli? - pitala je zidove svoje sobe.

Nije bilo lako zaspati, ali ionako se gotovo bojala sna. Bojala se da bi mogla umrijeti od očaja u praznoj kući ako zatvori oči.

- Mislim da ću se vratiti u Los Angeles s tobom - tiho je rekao Carter.

Sloan ih nije čula kad su se sinoć vratili. Bilo joj je drago. Nije željela znati jesu li prespavali u istoj sobi. Najvjerojatnije jesu. Carterova je požuda jednom prekinuta njezinim neželjenim pojavljivanjem. Nije vjerovala da bi se dao drugi put omesti.

Alicia je insistirala da joj pomogne oko suda, a sad su provodili rano poslijepodne u salonu ispred kamina, ispijajući kavu.

Cijelo vrijeme uvjeravajući sebe da prezire pravog čovjeka kakvog je Carter skrivao iza svojeg šarma, Sloan se ipak trgnula na njegove riječi.

- Ozbiljno misliš, Carteru? - uzbuđeno upita Alicia. Sloan je vidjela kako mu je prisno stisnula bedro. - O, to je divno! David i Adam će -

Naglo se prekinula i naslonila na naslon dvosjeda. - Ne - progundala je. - Ne možeš se vratiti. Ne sada.

Sloan je pogledala Cartera, ali kad je vidjela da je on jednako iznenađen kao i ona, brzo se opet okrenula prema mrzovoljnom Alicijinu licu.

- Zašto se ne bih vratio kući? Mislio sam da to želiš.

- Želim, Carteru - usrdno će Alicia. - Ali nisi završio knjigu, a ne bi je uspio završiti prije vjenčanja čak ni kad bi se zaključao u svojoj kući. Svi bismo te počeli opsjedati, baš kao i ranije.

Slegnuo je ramenima. - Jednostavno je neću završiti prije vjenčanja. Nije toliko važno da je predam u roku. Mogu dobiti produljenje.

- O, ne - reče Alicia, uspravi se i odmahne svojom plavom grivom. - Neću početi naš brak dok među nama

stoji nešto tako važno kao što je tvoje literarno remek-djelo. Nikad mi to ne bi oprostio.

- Teško da je to literarno remek-djelo. Ne bih ti imao što oprostiti.

Pogledala ga je s očitom skepsom. - Poznajem te, Carteru Madisone. Ako tvoja knjiga ne napreduje kako treba, loše si raspoložen, a ja ne želim žalosnu vreću za mladoženju. Reci mu, Sloan. Trebao bi ostati ovdje u Fairchild Houseu dok ne završi. Nije li tako?

Sloan je pogledavala čas Aliciju čas Cartera. On je pažljivo očekivao njezin odgovor. Bilo je mnogo sigurnije gledati Aliciju. - Sigurna sam da će Carter postupiti onako kako smatra potrebnim i bez mojeg savjeta.

- Sviđa ti se ovdje, zar ne, Carteru? Sloan se ne ponaša loše prema tebi, je li? - zadirkivala ga je Alicia.

Sloanino je lice problijedjelo, ali Carter je brzo odgovorio. - Ne, ne, nije riječ o tome. Samo što niti jedna knjiga nije tako važna kao ti i dječaci.

- Stvarno bi je trebao završiti, dragi. Nećeš biti sretan dok to ne učiniš, zar ne?

Njegov je pogled brzo skrenuo do Sloan i natrag. - Ne - na koncu je priznao.

- A ovo je trenutno najbolje mjesto za tvoj rad. Zato ćeš ostati ovdje, premda istinski cijenim tvoju nesebičnu ponudu. - Alicia se nagnula naprijed i lagano mu poljubila usne. Kratko joj je dotaknuo rame. - Sad moram pokupiti svoje stvari. Taksi će stići za manje od sat vremena.

Sloan je gledala kako se taksi udaljava, a Alicia je entuzijastično mahala sa stražnjeg sjedala. Automobil su

uskoro progutali mrak i kiša. Carter je ispred Sloan ušao u kuću i zaputio se u salon. Stajao je ispred kamina i zurio u plamen kad je rekao: - Pokušao sam.

Žurno se povlačila prema vlastitoj sobi kad su je njegove riječi zaustavile. Napetost među njima bila je opipljiva. Nije znala kako će preživjeti dok novi gosti ne stignu u Fairchild House.

- Što si rekao?

Okrenuo se, tamna, vitka silueta ispred vatre. Nije upalio svjetla. Soba i hodnik bili su mračni, ako se izuzme crvenkasta svjetlost vatre. - Rekao sam da sam pokušao. Pristojno otići - dodao je kad se činilo da ona još uvijek ne razumije.

- Da, pa... tako bi bilo najbolje. Mislim da je ovo prvi put da je Alicia donijela odluku glavom, a ne srcem. - Rekla je to s podrugljivom nježnošću, a on je shvatio šalu. Donekle je smanjila napetost među njima.

Tiho se nasmijao. - Nije dobro procijenila trenutak. - Proučavao je sag pod svojim nogama.

- Ona je puna povjerenja. Ni u što ne sumnja. Nije čak ni spomenula činjenicu da ćemo ovdje biti sami bez ijednog drugog gosta.

Sloan je pogledala u stranu i prekrižila ruke na prsima. Odjednom joj je postalo veoma hladno. - Nema nikakva razloga sumnjati u nas.

Duboko je uzdahnuo. - Ne. Zacijelo nema. - Opet joj je postalo toplo kad se prestao pretvarati da ga zanima sag i pogledao je. Njegove su je oči obasjavale žarkim sjajem s druge strane prostorije. - Možeš li ti imati povjerenja u mene, Sloan?

- Kako to misliš? - Grčenje u njezinu grlu činilo je njezin glas neprirodnim.

- Jučer. Želio sam te odvesti u krevet, a ti si to odbila, a ja sam postao opak i uvredljiv. Bože!

- Udarao se šakama po bedrima. - Ne znam što me navelo na takvo ponašanje. Nikad ranije nisam bio tako grub prema nekoj ženi. Ako bi ona rekla ne, ja bih se naklonio i pošao dalje, ali s tobom... - Beznadno ju je pogledao i raširio ruke. - Čini se da jednostavno ne mogu prihvatiti odbijanje. Bio sam ljutit, fizički uzrujan, poprilično frustriran i... žao mi je. Molim te, oprosti mi.

Kršila je ruke ispred sebe. - Ja sam jednako kriva kao i ti, Carteru. Imao si pravo ljutiti se. Navela sam te da povjeruješ da sam više nego voljna.

- Sloan, znaš da te nikad ne bih povrijedio, zar ne?

Naglo je podigla glavu kad je čula njegov izmučen ton.

- Naravno - tiho je rekla.

- Znaš da te nikad ne bih prisilio -

- Da!

Prišao je naslonjaču i sjeo, spojivši ruke između raširenih koljena. - Vidjela si me kako ljubim Aliciju. - To nije bilo pitanje, već jednostavno izrečena tvrdnja.

Ponovno je osjetila onu bol, kao da joj koplje probada srce. - To se očekuje da ljudi rade sa svojim zaručnicama. Ljube ih.

- Ali to ne bi trebali činiti u nadi da će iz misli izbaciti drugu ženu. - Pogledao ju je, a kosa mu je neuredno padala na nabrano čelo. - Ne ljube ih želeći da mogu zaboraviti kakav predi- van okus ima druga žena.

- O, Carteru, molim te, prestani. - Sloan je objema rukama pokrila lice.

- To je jedini razlog iz kojeg sam ljubio sirotu, iznenađenu Aliciju. Vjeruj mi, ona nikad nije upoznala tako neobuzdanu požudu. Barem ne sa mnom. Morao sam vidjeti mogu li naći tračak, samo tračak zadovoljstva što mi ga pruža ljubljenje tebe. To je bilo glupo. Prirodno, nije ga uopće bilo. Jer ona nije ti.

- Nemoj mi to govoriti - uzviknula je.

- Ne znam kako ću uopće voditi ljubav s njom nakon što se vjenčamo. - Ustao je iz naslonjača, prišao joj i maknuo njezine ruke sa suzama oblivenog lica. - Možda ću se pretvarati da je ona ti.

- Ne! - Naglo se okrenula od njega. Suze koje su danima čeznule za oslobađanjem potekle su joj niz obraze. Opet ju je okrenuo prema sebi, ali ne kao ljubavnik, već kao prijatelj.

- Plači za oboje, Sloan - šapnuo je. Pritisnuo je njezino mokro lice uza svoju košulju i tješio je kao da je malo dijete dok je ona nastavila plakati. Milovao joj je kosu i trljao vrat, rukama joj gladio leđa.

Dopustila mu je to. Jer se nije mogla sjetiti da ju je itko ikad tješio. Uvijek je bila na raspolaganju drugim ljudima koji su joj povjerali svoje patnje, ali njoj nikad nije dopušteno da razotkrije svoja razočaranja. Pod Carterovim nježnim rukama i umirujućim riječima prepustila se svojoj tuzi.

- Više nećemo govoriti o tome, Sloan. Cijelo si vrijeme imala pravo. Znam koje su moje obveze, što moram učiniti, i nije pošteno s moje strane da te ovako mučim. Znači, nikad nećemo biti ljubavnici, ali bih silno želio biti tvoj prijatelj. A kao prijatelj, zamolio bih te za jednu uslugu.

Podigla je vlažne oči prema njemu. Nježnim je palčevima obrisao zaostale suze s njezinih obraza. - Kakvu uslugu?

- Bi li pročitala moj rukopis?

6. poglavlje

Znala je da njezin izraz lica sigurno djeluje imbecilno. Osjećala je kako su joj se usta otvorila i kako je brzo treptala. Carter je vidio zapanjenost na njezinu licu, a činilo se da mu se to sviđa jer se nasmiješio na onaj svoj iskrivljeni, očaravajući način.

- Ali... rekao si da... da nitko nikad ne čita tvoj rukopis prije nego ga kompletno završiš - zamuckivala je.

- To je istina. Ovo je izuzetak - želim da ti pročitaš *Uснулу ljubavnicu* i kažeš mi što misliš o romanu... iskreno.

- Nisam znala da si ga završio.

- Nisam. Zato želim da ga pročitaš. Posljednje mi poglavlje stvara probleme. Možda će mi nešto u glavi doći na pravo mjesto ako ti pročitaš ostatak knjige i kažeš mi svoja zapažanja.

Nakon trenutka razmišljanja polako je rekla: - Alicia će se naljutiti.

- Neće ni znati. Barem joj ja ne kanim reći da si ga ti pročitala.

Proučavala je njegovo lice dok je razmišljala o svojoj odluci. Njezin se pogled zaustavio na neposlušnoj kosi koja mu je doticala vrhove ušiju. To, kao i sve ostalo na njemu, u njoj je izazivalo želju da ga dotakne. - Alicia bi trebala biti ta koja će pročitati tvoj rukopis. - Sloan nije željela da je ikad itko optuži da je uzurpirala Alicijino mjesto u njegovu životu.

- Njoj bi se silno sviđao ili, bolje rečeno, tvrdila bi da joj se sviđa bez obzira je li to istina ili nije. To nemoj

shvatiti kao kritiziranje. Jednostavno je tako. Bila bi ljubazna uz opasnost da me uvrijedi.

- Kako znaš da ja to ne bih učinila? Rekla ti ono što želiš čuti umjesto onoga što stvarno mislim?

Tada se nasmijao, a duboki, raskošni zvuk obavijao ju je toplinom u kojoj bi rado uživala. - Dosad nikad nisi birala riječi sa mnom, niti si se ustručavala reći nešto što baš i nisam želio čuti. Čak ni uz opasnost da me razbjesniš. Ne vjerujem da bi sad počela. - Vidio je kako joj se na licu izmjenjuju razlozi za i protiv, razotkrivajući njezinu neodlučnost. - To ti neće oduzeti mnogo vremena, zar ne? Mogla bi čitati uvečer.

Nasmijala se. - Čini se da ovaj tjedan neću biti previše zauzeta. Ti si moj jedini gost.

- Kad si već to spomenula, nemoj radi mene obavljati onu rutinu uslužne domaćice, u redu?

Ljupka si kada to činiš. Nikad nisam vidio da netko to radi tako kompetentno i ljubazno. Ali dopusti mi da te počastim s nekoliko obroka vani. - Kad je vidio da se kani usprotiviti, zaustavio ju je uzdignutim rukama. - Insistiram. To može biti tvoja plaća za čitanje rukopisa.

- Ali doručak i večera uključeni su u cijenu sobe.

- Onda ćemo to smatrati razmjenom.

- Tvoji obroci vrijede više od toga – ustvrdila je.

- Bože, kako si ponosna i tvrdoglava. Dobro, recimo da možeš pripremiti moj doručak i poslužiti ga u *kuhinji*, a za večeru ćemo poći van ili pojesti sendviče ili nešto jednostavno za pripremanje. Dogovoreno?

Ispružio je ruku kako bi dogovor zapečatili rukovanjem. Prihvatila ju je i čvrsto stisnula. - Dogovoreno.

- Zapečaćeno rukovanjem i... - sagnuo se prema njoj - ... poljupcem.

Njegove su usne dotaknule njezine lagano, ah odlučno u nečemu što je trebao biti poljubac bez strasti. Međutim, dodir njegovih usana odapeo je strelicu ljubavi kroz njezino tijelo. Zarila se duboko u njezinoj utrobi i zahvatila joj cijelo biće. Njihove se usne nisu rastvorile, jezici su ostali mirni, poljubac se nije proširio u neobuzdanu žudnju. Ipak, bio im je draži od bilo kojeg drugog dotad. Nije bio pokazatelj tjelesne žudnje što su je osjećali jedno za drugo, već duhovne potrebe koje su se također morali odreći. Tu je žrtvu bilo najteže podnijeti.

Kad se odmaknuo, njegove su oči boje šerija bile vlažne od čežnje. - Kad želiš početi? - pitao je muklim glasom.

- Večeras.

Nasmiješio se, shvativši da su svi njezini prigovori bili samo predstava. Srce mu se nadimalo od ponosa jer je vidio da ona jedva čeka pročitati njegov rukopis.

Sloanino je srce bilo ushićeno. Dao joj je privilegiju kakvu nikad nitko drugi nije imao, niti će je ikad imati. Nije riječ o njegovu tijelu, ili o imenu, ili čak o njegovoj ljubavi. Davao joj je svoje životno djelo. A znala je da mu je to dragocjenije od svega.

- Pa, zar ćeš me tjerati da te preklinjem? - pitao je idućeg jutra dok je sjedio za stolom u kuhinji. Ona je stajala za štednjakom i pripremala kajganu.

- Kažnjavam te jer si došao jesti u kuhinju. Doručak je dio naše nagodbe, sjećaš se? Namjeravala sam ti ga donijeti gore.

Pijuckao je kavu. - Već sam satima budan, hodao sam amo-tamo po sobi dok mi se nije učinilo da je stigao prikladan trenutak da siđem dolje. Koliko si pročitala?

- Pojedi ta jaja - rekla je i bez ceremonija spustila tanjur pred njega.

Progundao je maštovitu psovku, ali je navalio na hranu dok je ona jela malo sporijim tempom. Dok je tako sjedila za kuhinjskim stolom u njegovu društvu, oboje ležerno odjeveni, sami u kući, prepustila se maštanju da to nije samo privremeno, da Alicia ne postoji. Samo su se oni nalazili u Fairchild Houseu, bez ijednog drugog gosta, a ipak se Sloan činilo da u kući nikad nije bilo ugodnije. Kao da se skupila na kiši, kao da je stvorila kukuljicu oko njih koja ih je odvajala od ostatka svijeta.

- Što misliš o prvom poglavlju? - pitao je punim ustima. - Jesi li pročitala barem prvo poglavlje?

- Meteorolog je rekao da nas očekuju još najmanje tri kišna dana. - Namjerno se praveći tupom, polako je mazala džem na keks.

- Dobro, dobro, shvatio sam - progundao je. - Dodaj mi slaninu, molim te.

Kad su pojeli, odnijela je tanjure do sudopera, isprala ih vrućom vodom i vratila se do stola s vrčem kave. Ponovno je napunila njihove šalice. Carter je nestrpljivo promatrao svaki njezin pokret, noktom palca lupkajući po okviru naočala.

- Tvoje je prvo poglavlje izvrsno - rekla je nakon što je polako popila gutljaj kave.

Ramena su mu se opustila od olakšanja, ali se odmah ponovno ukočio. - Ne kažeš to tek tako? - Gurnuo je

naočale na vrh glave gdje su se najčešće nalazile kad nije radio.

Nasmijala se zvonko i od srca. - Ne. - Odmahnula je glavom. - Mislila sam da će glavni lik biti muškarac koji je u strahu bježao uličicom pred čovjekom koji ga je lovio.

- To si i trebala misliti.

- Način na koji si opisao kako njegovi koraci odzvanjaju mračnim, mokrim ulicama, ubrzani ritam otkucaja srca... pa, znaš što si napisao. U svakom slučaju, mislim da si to savršeno prikazao. Osjećala sam njegov strah, njegovu paniku. Činilo mi se da će se i moja pluća rasprsnuti od napora, baš kao i njegova. Posve sam se iznenadila -

- Kad se pokazalo da je on negativac, a čovjek koji ga je lovio glavni junak.

- Da! To je bio veoma lukav zaokret. Čitatelji će biti oduševljeni. Ali -

- Ali što? - zabrinuto je pitao.

Zadrhtala je. - Zar si baš morao njegovo umorstvo učiniti tako brutalnim i krvavim?

Nasmiješio se. - To nije bilo umorstvo, već pogubljenje. Bio je nacist kriv za gnusne zločine. Osim toga, glavni junak ne mora biti samo hrabar, već i opasan. Ne može biti običan. Veliki postotak mojih čitatelja su muškarci. Knjige su maštarija za njih. A kad nečiji mozak raznese metak iz Magnuma .357 i rasprši ga po zidu od cigle, to je mnogo gore no što sam ja opisao. Zapravo nema načina da se to točno opiše.

S mukom je progutala slinu. - T-ti si to... vidio?

- Da. Jedan moj prijatelj radi za FBI, a kad sam mu rekao što mi treba, pozvao me kad se sljedeći put -

- Mislim da ne bih željela znati više o tome - brzo je rekla.

- Dobro - rekao je, smiješeći se. - Zar si dotle stigla? Prvo poglavlje?

- Pročitala sam četiri poglavlja. I sviđa mi se, Carteru.

- Sviđa ti se? Stvarno?

- Stvarno. Časna riječ. - Djetinjastim je pokretom prekrižila svoje srce, ali sjaj u njegovim očima koje su slijedile kretnje njezina prsta između raskošnih oblina dojki bio je posve odrastao.

Kao da su se njegove oči zalijepile za to mjesto, morao je otrgnuti pogled s njezinih dojki i vratiti ga do njezina lica. - Znam da je zbrkano. Možeš li bez problema čitati? Mijenjao sam sve i svašta otkako sam stigao ovamo. Kad nisam mogao raditi na posljednjem poglavlju, žestoko sam napadao već napisane dijelove.

- Malo sam se mučila s promjenama na nekim mjestima, ali sam sve uspjela dešifrirati. Priča se tako brzo razvija, a junaka si doveo u nemoguću situaciju. Jedva čekam da vidim kako ćeš ga izvući odatle. - Žar koji je njezino lice učinio prekrasno mobilnim odjednom je nestao, kao da je netko uklonio masku. - Neće umrijeti ili tako nešto, je li?

Nasmijao se na njezinu očitu zabrinutost. - Ne, neće umrijeti.

- U tom slučaju, jedva čekam da nastavim čitati. Hoćeš li danas raditi?

- Da. Promijenit ću nešto u šestom poglavlju prije nego stigneš do toga.

Raščistila je stol dok su razgovarali, a sad se sagnula kako bi napunila perilicu suda. Nije imala pojma kako

provokativno djeluje njezin položaj dok se gleda straga. - Zašto?

- Dala si mi inspiraciju.

Okrenula se, a s prstiju joj je kapala voda na besprijekorno čist pod. - *Ja sam ti dala inspiraciju?*

- Rekao sam ti da mi se sviđaš u trapericama. Želim to ubaciti u knjigu.

Smeteno je obrisala ruke krpom za sude, ali nekako nije mogla susresti Carterov pogled. - Danas sam odjenula traperice samo zato što nema drugih gostiju, a moram popraviti nešto u jednoj od tuš-kabina.

- Nemoj se ispričavati zato što izgledaš tako paklenski seksi u trapericama, Sloan - blago je rekao.

Odjednom ju je obuzela posramljenost, pa je plaho gurnula pramen kose iza uha. - Nisam... želim reći, *ja* ne mislim da izgledam... paklenski... seksi.

Zurio je u nju preko prostorije, prikovavši je pogledom na mjestu. - Znam. Ne trudiš se oko toga. Zato je toliko učinkovito.

Možda bi mogla podnijeti to što je govorio da je njegov glas nije podsjećao na rukavicu od nerca. Vidjela ju je kako se reklamira na zadnjim stranicama jednog časopisa. To je igračka, seksualna igračka, osmišljena za ljubavnike koji bi je trebali nositi dok masiraju jedno drugo. Takav je dojam ostavljao Carterov glas dok joj je milovao uši. Nerc na goljoj koži.

Nastojala je ne misliti o tome kakav bi bio osjećaj da se nalazi na njezinu golom trbuhu i između bedara dok je zamuckivala: - K-kako možeš upotrijebiti moje... ovaj... traperice u svojoj knjizi?

- Na kraju petog poglavlja Gregory dobije metak u rame. Luta naokolo po tom labirintu jednog švicarskog sela, omamljen od vrućice, trpeći bolove. Lisa ga je, koja ga je vidjela u četvrtom poglavlju kako uspostavlja kontakt, slijedila.

- Pročitala sam taj dio.

Kimnuo je. - Kad se na koncu onesvijesti zbog gubitka krvi, ona se pobrine da ga odnesu u njezin stan i ondje se sama pobrine za njegovu ranu. On je danima u deliriju. - Samokritički je slegnuo ramenima. - Banalno, ali učinkovito. U svakom slučaju, kad mu se počne vraćati svijest, ona se saginje nad njime i izgleda kao anđeo. On je sjeo i prislonio glavu uz njezine dojke, kao da pokušava dokučiti je li još uvijek živ ili ne. Dobio je... ovaj... pa, fizički je reagirao na nju i shvatio da nije mrtav.

- U tome ne vidim ništa loše. - Sloan je opčinjeno zurila u njega. Nije mogla skrenuti pogled s njegovih magnetskih očiju, baš kao što se nije mogla zaustaviti kad je pošla prema mjestu gdje je još uvijek sjedio za stolom.

- U redu je. - Carter je pročistio grlo od neobične hrapavosti. - No umjesto toga, mislim da će on otvoriti oči i prvo što će ugledati bit će ta fantastična ženska stražnjica u tijesnim trapericama. Lisa se može saginjati nad podnožjem kreveta, i namještati pokrivač oko njegovih nogu ili tako nešto. Da, to je to - rekao je, odjednom dobivši inspiraciju - jer je imao vrućicu, a kad je počeo dolaziti k sebi, odgurnuo je pokrivač s nogu.

- Podigne ruku i dotakne njezinu - stražnjicu... kao da zapravo ne može vjerovati da je ondje, kao da to mora biti dio njegova sna. - Carter je postupio u skladu sa svojim riječima i rukom obuhvatio Sloanin bok. - Miluje ju.

Čvrsta je, okrugla i napeta. Ona zna što se događa u njegovu umu i stoji posve nepomično, puštajući mu da radi što želi kako bi se uvjerio da je još uvijek živ.

Carter ju je stiskao nježno, ritmički, a Sloan se nesigurno zanjihala, opijena njegovim riječima i njegovim dodirom. Instinktivno je podigla ruke do njegove kose i maknula mu naočale s glave. Nježno mu je zagladila pramenove kose i vrhovima prstiju pomilovala njegovo čelo, kao da je on taj kojeg je mučila groznica.

- Zatim premješta ruku sprijeda i pritišće... ovdje. - Pogledao je njezin trbuh. Duge krajeve svoje obične košulje vezala je u čvor na struku. Spustio je ruku na šlic njezinih traperica. Vrh njegova srednjeg prsta dotaknuo je metalni gumb, a dlan je namjestio iznad mekanog brežuljka njezine ženstvenosti.

- Na koncu je - nastavio je onim hipnotičkim glasom koji ju je držao u mreži senzualnosti - otkopčao njezine traperice i spustio patentni zatvarač.

Nije se pomaknuo, ali sam čin ne bi mogao biti jači od moći njegovih riječi. Sloan je zatvorila oči. Mogla je to vidjeti. Osjetiti kako se događa.

- Polako spušta patentni zatvarač dok ne stigne do čipkaste trake njezinih gaćica. Smiješi se, napola zadivljen, napola prestrašen osmijeh, jer bi to ipak mogla biti halucinacija. Tada vrhovima prstiju dotakne njezinu kožu, pomičući ih naprijed-natrag preko njezina trbuha. Njezina koža vibrira od života, a to se širi kroz njegove prste, govoreći mu da je i on živ. Tiho zastenje i podiže se u sjedeći položaj, a potom prislanja glavu uz nju, pritišćući usta uz žensku kožu koja je tako mekana i

glatka, i tako lijepo miriše. Ljubi joj pupak, istražuje ga jezikom.

Sloan je nesvjesno zastenjala i, premda je njegova šaka i dalje nepomično stajala i ona je još uvijek bila pokrivena, njezina je koža refleksno podrhtavala i mogla je osjetiti vlažne poteze njegova jezika na svojem pupku.

- Miluje ju usnama, zubima hvata njezine gaćice i jezikom prelazi po čipkastom rubu. Uzdiše od olakšanja. Ona nije tlapnja. Glava mu pada natrag na jastuk, a ruka se spušta na krevet. - Carter je povukao ruku s nje i pustio je da mu mlitavo visi sa strane. Sloan mu je maknula ruke sa sljepoočnica gdje su njezini prsti mrsili bakrenaste pramenove njegove tamne kose.

Carterov je uzdah izražavao veličanstveni spokoj, a njegov je šapat bio uspavanka. - On zatvori oči i usne, znajući da će preživjeti zato što ona postoji, jer je stvarna, jer je ondje s njim.

Sekunde su polako prolazile dok se nije trgnuo iz svoje maštarije i pogledao je. - Kakav je osjećaj biti muza?

- Počašćena sam - rekla je drhtavim glasom. Lagano se stresla, pokušavajući se osloboditi plašta erotike kojim ju je pokrio. Noge su joj zaprijetile otkazivanjem poslušnosti, te je zateturala dalje od stola. Postalo je neizrecivo važno udaljiti se od njega. - Ali ova muza mora popraviti tuš-kabinu i pozabaviti se tvrdoglavom šipkom zavjese.

To je bio Sloanin očajnički pokušaj da dovede stvari u red, da raščisti predivne ostatke emotivne oluje. Hrabra, divljenja vrijedna gesta, ali usne su joj podrhtavale, a oči su joj svjetlucale od suza. Odlučno će se boriti, premda njezino srce ne sudjeluje u tome.

Smilovao se i slijedio njezin primjer kako bi se riješili maštarije prije nego se pretvori u stvarnost. Nevoljko, ali u jednako hrabrom duhu,

Carter reče: - A ovaj pisac mora promijeniti neka poglavlja i jedno dovršiti.

Pošli su oboje po svojem poslu, ali prošlo je mnogo vremena prije nego su se uspjeli usredotočiti na nešto drugo i izbaciti iz glave prizor što su ga maločas odigrali.

- Ovo je šašavo, Carteru.

- Ma daj. Još samo nekoliko metara. Gdje ti je smisao za pustolovinu?

- U mojem dnevnom boravku gdje je toplo i suho... i svijetlo. Kako uopće nešto vidiš?

- Noćni vid. Hej, to bi bio sjajan naslov, zar ne? *Noćni vid* Cartera Madisona. Sviđa mi se. Zamisli, bakice. Stigli smo.

Osvrnula se naokolo i vidjela samo mrkli mrak i kišu koja je sipila. - Kamo?

- Do klupe na vrhu brda.

Mrak se već spustio kad se sjurio niza stube i rekao joj neka uzme kaput i šešir, te pođe za njim. Poslušala ga je i zapanjila se kad je insistirao da on vozi. Zapitkivanja o tome kamo idu nisu joj pomogla jer joj nije htio reći. Zaustavio se ispred prodavaonice i kupio štrucu kruha, bocu crnog vina, komad sira i paket hladnog nareska. Vozili su se preko mosta Golden Gate. Čim su stigli na stranu Sausalita, skrenuo je lijevo, vozio kroz dug, posve mračan tunel, a potom vijugavom cestom do brda iznad zaljeva.

- Oдавде idemo pješice - rekao je kad je podigao ručnu kočnicu.

- Pješice? - pitala je visokim glasom punim nevjerice. - Kamo?

- Do vrha.

Sad ju je povukao kraj sebe na hladnu, tvrdu klupu i široko zamahnuo rukom. - Eto, gospođice Fairchild, pred tobom se prostire najljepši pogled na San Francisco.

S njihove desne strane i malo iza njih nalazio se Tihi ocean, mračan i zloslutan, prekriven maglom. Žalosni zvukovi sirena za maglu na brodovima i remorkerima koji su prkosili odvratnom vremenu doimali su se sablasno u sveopćoj tišini. Ispred njih i malo lijevo San Francisco je izgledao poput dragulja na brdovitom terenu. Odmah ispred njih Sloan je vidjela obrise mosta Golden Gate, a njegova su svjetla bila mutna i raspršena.

- Preda mnom se prostire najljepši pogled na San Francisco posve zastrt kišom i maglom - suho je rekla.

- Bolje ćeš se osjećati nakon fine kriške salame - suosjećajno je rekao glasom u kojem se osjećao smijeh.

Žvakali su tvrdi kruh, kidajući ga zubima i skrivajući ga ispod Sloanina ogrtača kako se ne bi smočio. Komad sira dodavali su jedno drugomu, jednako kao i bocu vina.

- Jesi li danas poslijepodne stigla nešto pročitati? - pitao je, glumeći nezainteresiranost.

- Da. Činilo mi se grješnim čitati knjigu u vrijeme kad obično čistim ili kuham, ali bila sam tako opčinjena da me nije bilo briga.

- Dobro. Zdravo je za tijelo da s vremena na vrijeme bude grješno sebično. Unatoč nimalo idealnim

vremenskim uvjetima, i tebi je trebao ovaj večerašnji izlet. Zabavljao si se?

Pogledala ga je i lijeno se nasmiješila. - Da - tiho je rekla. - Krasno mi je.

Pogledao je njezina usta. Bila su tako lijepa kad se smiješila prirodno i otvoreno, ne s opreznom strogošću što ju je samoj sebi nametnula. Nije mogao biti siguran zbog tmine oko njih, ali učinilo mu se da su joj usta rumena od vina. Nije se mogao sjetiti ničeg ukusnijeg, ničeg opojnijeg, ničeg seksualno stimulativnijeg od lizanja vina s njezinih usana. Silom je odvuкао misli s te teme kako bi sačuvao zdrav razum. - Što je s knjigom?

- To je čista zabava, Carteru. Ali ima i patosa.

- Nije ga imala prije nedavnih promjena. Nastavi.

- Sviđa mi se. Mislim da je najbolja od svih što si ih ikad napisao.

- Iskreno?

- Iskreno.

- Samo me jedan prizor mučio. - Zavukla se u svoj ogrtač. Vjetar s oceana bio je leden na njezinim leđima.

- Hladno ti je?

- Malo - priznala je.

- Čekaj. - Gurnuo ju je s klupe, pomaknuo se, a potom je povukao u svoje krilo. - Ja ću te štititi od vjetra. Ispruži se.

Sjedio je tako da je duge noge ispružio ispred sebe, a ramenima se naslonio na naslon klupe. Poravnala je svoje tijelo s njegovim i postupno dopustila da preuzme njezinu težinu. - Kako je sad? - pitao je kraj njezina uha.

Njegov je dah bio vruć na njezinoj od kiše vlažnoj koži. - Bolje. - Bilo je pravo blaženstvo. Usprkos kiši, hladnoći i

jadnoj večeri, nikad se u životu nije osjećala tako opušteno, ispunjeno i udobno.

- Popij još malo vina - rekao je i pružio joj bocu ispod njezine ruke. Popila je dug gutljaj, premda nije mislila da joj treba jer joj se u glavi ionako vrtjelo, a tijelo joj je otežalo od predivne letargije. Zavukao je ruke ispod njezina ogrtača i privukao je uza se. Na stražnjici je osjećala njegovo tvrdo spolovilo. - Dakle, koji te dio mučio?

Nije vjerovala da njezin smućeni um može oblikovati suvislu misao, onako opijen uzbudljivom blizinom njegova tijela. Njezine su usne oprezno oblikovale riječi koje joj je slao mozak. - Znaš onaj prizor kad je on tješi nakon što pobjegnu teroristima?

- U onom starom konačištu?

Prstima je zamišljeno lupkao po njezinu trbuhu. Grlo ju je boljelo od potiskivanja zvukova iskonskog zadovoljstva. - Da. Pa, mislim da si ga možda malo zakinuo. - Riječi su se spoticale jedna o drugu dok ih je bez daha izgovarala. - No tko sam ja da ti to govorim? Ništa ne znam o pisanju.

- Nisam uvrijeđen. Pitao sam. Nastavi.

Njegova je ruka počivala, s dlanom okrenutim prema gore, tik ispod njezine dojke. - Lisine su emocije na samoj površini. Terorizirali su je, doživjela je ushićenje spašavanja života, svojeg i Gregoryjeva.

Njegove su se ruke pomaknule, a ne bi je učinkovitije uštkale ni da su joj pokrile usta.

- Nastavi. - Mrmljanje je bilo tek dašak zraka na njezinu uhu.

- Onaj p-prizor kad je tješi nakon što ona shvati da je njezino dijete ubijeno u napadu...

- A-ha. - Njegove su se usne sad pomicala uz njezinu ušku. To nisu bili baš poljupci, ali ipak su u njoj izazvali pravi kaos.

- Sjajno si to opisao. Tada joj je to bilo potrebno. Utjeha bez ljubavi. No mislim da u onom drugom prizoru utjeha nije dovoljna.

- Kako to misliš?

- On je drži u zagrljaju. Ona je mahnita, gotovo se histerično drži za njega. Onda je on samo poljubi i ona zaspi. Nisam sigurna da ne bi željela nešto više, da ne bi željela...

- Spolni odnos?

Srce joj je poskočilo u grudima i tek je tada shvatila da joj je dlanom nježno obuhvatio dojku. Njezina je bradavica počivala u sredini njegova dlana, a prstima je krajnje posesivno držao punu, mekanu oblinu. Čak je i kroz debelu maju osjećala njegovu toplinu na svojoj koži.

- Da - odgovorila je jedva čujnim glasom. - Mislim da bi potražila ultimativno oslobađanje za eksplozivne emocije u sebi. Mislim da bi na posve iskonski način željela proslaviti to što su oboje živi.

- Misliš da bi on trebao voditi ljubav s njom?

- Da. Brzo, vatreno, gotovo brutalno. - Nije znala da su se njezini mišići stezali sa svakom riječju, reagirajući na strastvenost prizora što ga je zamišljala, sve dok nije osjetila kako se njezini bokovi stišću uz Carterovo krilo i čula kako je on naglo udahnuo.

- Bože - izustio je gadnu psovku i zagnjurio lice u njezin zatiljak. - Bože, Sloan, ne shvaćaš što radiš. - Dah

mu je bio vruć i isprekidan na njezinu vratu dok se borio kako bi uspostavio kontrolu nad sobom. Njoj je također bilo teško svladati emocije i osjete bačene u kaos.

Kad je turbulencija napokon popustila, veoma joj je nježno poljubio vrat. - To je dobar savjet, Sloan, veoma dobar. - Prsti su mu se lagano savili, a ona je osjetila kako joj se bradavica ukrućuje pod pojačanim pritiskom. - Bit će u redu. Gregory se ionako povukao samo zbog zabrinutosti za nju. Kad su prvi put shvatili da su uspjeli pobjeći, nadugačko sam opisao njegovu žudnju za Lisom.

Kratko se nasmijala i pokrila usta, posramivši se jer je otkrila dvosmislenost u njegovim riječima. Nadala se da Carter to nije opazio.

Opazio je. Primaknuvši usta njezinu uhu, lascivnim je tonom rekao: - Tvoj je um besraman, gospođice Fairchild. Zar si u mojem izboru riječi našla nešto zanimljivo? - Opet se nasmijala, a on joj se pridružio. - Pripita si. Čedna i pristojna vlasnica uglednog pansiona Fairchild House zapravo je pijana i poprilično bestidna u svojim privatnim razmišljanjima. - Ustao je i uhvatio je ispod gumenih ruku kako bi je postavio na noge. - Bolje da te odvedem kući prije nego dobijemo upalu pluća.

Oboje su osjećali olakšanje jer je nestalo prijašnje napetosti, ali njegova je ruka čvrsto držala njezin struk dok ju je vodio strmom nizbrdicom. Kad su stigli do automobila, glasno ju je poljubio. - Hvala ti na pomoći. Odmah sutra ujutro promijenit ću taj prizor.

Dan nakon njihova neobičnog piknika prošao je uglavnom kao i onaj prije njega. Doručak su zajedno pojeli u kuhinji. Carter se vratio u svoju sobu pisati, a

Sloan je odlučila očistiti srebrninu. Tu i tamo tijekom dana pročitala je po nekoliko stranica rukopisa, a zatim malo više. Posve ju je zaokupila priča i likovi koje je Carter tako vješto stvorio.

Kad je sredinom poslijepodneva sišao na kavu, izjavio je da je vodi van na večeru.

- U neki zatvoreni prostor? - sarkastično je pitala.

Brzo ju je poljubio dok je prolazio kraj nje kako bi se vratio u svoju sobu. - U zatvorenom prostoru. Na neko mjesto gdje ima stolova i stolica i svega ostaloga.

Ostatak dana radila je na sebi, sređivala nokte i kosu, uživala u dugoj, mirišljivoj kupki, glačala svoju najbolju haljinu. Mekani vuneni džersej koji joj je prijanjao uz tijelo, prigušene nijanse plave boje koja joj je isticala zagonetnu boju očiju.

Carteru to nije promaknulo dok ju je promatrao preko svijećama osvijetljenog stola. Izabrao je jedan od restorana na gatu 39 iz kojeg se vidio dio marine. Jedrilice i jahte njihale su se na vodi, doimajući se tužno i napušteno u kišnoj večeri.

- Carteru, jesi li ikad bio oženjen?

- Ne, nikad se nisam oženio. Jednom sam bio blizu.

- Što se dogodilo? - Na obrazima joj se odjednom pojavilo rumenilo. - Ne moraš mi reći - žurno je dodala. - Nije mi jasno zašto sam pitala.

Uhvatio joj je ruku i lagano je stisnuo. - Željela si znati. Nema nikakve mračne tajne kad je riječ o tome zašto sam još uvijek neženja. Ona je bila pametna, lijepa mlada dama, dekoraterka sa sve većim popisom impresivnih klijenata. Željela je da se počnem koristiti svojom diplomom arhitekta i zarađivati gomile novca kako bismo se

mogli sjajno zabavljati i razuzdano živjeti. Ja sam želio pisati, čak i ako je to značilo da uopće neću zarađivati, te da se neću tako sjajno zabavljati i razuzdano živjeti. Ukratko rečeno, željeli smo različite stvari, imali smo nepomirljive ciljeve, pa smo se prijateljski razišli.

- Gdje je ona sada?

- Udala se za sposobnog i privlačnog kirurga i živi onako kako je željela.

- Ali ja ću joj reći da njezin sposobni i privlačni kirurg ne zarađuje koliko ti zarađuješ - rekla je, pjevušeći.

Na lice je navukao izraz nevjerice i obrva mu se uzdigla. - Zaboga, gospođice Fairchild, ja sam zaprepašten. Je li moguće da u vašoj inače besprijekornoj naravi postoji pakosna crta?

Nasmijali su se i odbili konobarovu ponudu da popiju još kave. Dok su prelazili most za pješake preko Embarcadera do parkirališta, ona je rekla: - Nisam znala da te zanima arhitektura.

- Studirao sam je pet dugih, napornih godina kako bih udovoljio svojem ocu koji je smatrao da želja da postanem pisac nije nimalo ambiciozna.

- Što sad misli?

- Sad ima moje knjige izložene na polici iznad kamina, kao trofeje. On i majka žive u Palm Springsu. On je umirovljeni bankar.

- Voliš li ih?

Zastao je i dugo je proučavao prije nego je tiho rekao: - Da. Jer su mi dali život i jer su dali sve od sebe kako bi odgojili jedino dijete. Poznati su mi njihovi nedostaci, a bio sam frustriran i paklenski bijesan kad su se smijali mojim snovima. Sad sebi pripisujem malo zasluga za ono

što sam postao i nastojim ih ne kriviti za sve ono što nisam.

Nakrivila je glavu u stranu. - Je li tu negdje nekakva lekcija?

Kut njegovih usta izvio se u osmijeh. - Nisi samo lijepa, pronicava si, također. - Njegov se izraz lica promijenio kad joj je obujmio lice rukama i ozbiljno rekao: - Samo zato što tvoji roditelji nisu bili sposobni obasipati te ljubavlju, to ne znači da ti nisi vrijedna ljubavi, Sloan. To nije bio tvoj neuspjeh, već njihov. Sami su krivi što su ostali bez tvoje ljubavi. Nemoj ti to sebi učiniti.

Suze su blistale na njezinim trepavicama, a usne su joj vidljivo podrhtavale kad je šapnula: - Hvala ti. - Podigla se na prste i poljubila ga u obraz.

Oči su mu bile poput baklji koje gore u mračnoj noći kad je ukočeno rekao: - Nema na čemu.

Suze su zamaglile posljednje retke tipkanog teksta, ali je pročitala svaku riječ. Spustila je list papira u krilo, a zatim ga je impulzivno pritisnula na prsa. Ionako je bio posve zgužvan. Kutovi su bili savijeni. Na marginama su se nalazile oznake, ispravci i dodaci, ali ono što je pisalo na stranici ne bi moglo biti bolje ni da je ugravirano u srebru.

Vratili su se kući s večere u restoranu. Carter joj je sa žaljenjem poželio laku noć i popeo se na kat. Preostala poglavlja rukopisa tako su primamljivo ležala u kutiji da ih je Sloan, nakon što se preodjenula u kućnu haljinu od velura, odnijela u salon. Raspirila je vatru u kaminu i zamotala se u deku kako bi se bolje zagrijala, te se udobno smjestila u jedan od udobnijih naslonjača. Samo je jedna

malena lampa bila upaljena kraj njezina lakta, ali cijela je prostorija nestala u zaboravu kad se uvukla u posljednje prizore Carterove knjige kao da su trodimenzionalni.

Njegovi su likovi disali. Sloan se ludo zaljubila u Gregoryja, jednako kao i Lisa. Zapravo, što se više približavala završetku romana, to je Lisa više podsjećala na nju po tome kako je razmišljala i kako je reagirala na život.

Kad je stigla do prizora što su ga onog prvog jutra odglumili u Carterovoj sobi, osjećala se kao da je ona napisala priču. Premda je ne bi mogla tako vješto ispričati, ali Carter je uhvatio njezinu dvojbu, njezine emocije, njezine fizičke spoznaje o njemu, baš kao da mu je sve to rekla od riječi do riječi. Kako je može tako dobro poznavati? Tajne misli koje su joj se motale po glavi jasno su razotkrivene u Lisinim misaonim procesima. Ipak, tako očito prodiranje u njezinu intimu nije doživljavala kao nasilje. Činilo joj se kao oslobađanje.

Carter je doista vidio osobu kakva ona jest iza zaslona sazdanog od opreza kojim se koristila kao zaštitom. Baš kao što je Gregory izvukao Lisine tajne iz nje, tako je Carter razotkrio sve o Sloan Fairchild.

Pročitao je njezinu dušu, dotaknuo je, izrazio je riječima koje su istodobno oštre i slatke. Ne bi mu se mogla osjećati bliskijom ni da imaju jedno srce. Oni su jedno u duhu. Ne bi mogli više biti integralni dio jedno drugoga osim...

Njezine su ga oči potražile kao da ih je nešto pozvalo da to učine. Stajao je u sjenkama kraj vrata, bos i bez košulje. Još uvijek je na sebi imao hlače od odijela što ga

je nosio tijekom večere. U tmini nije uspijevala razabrati izraz njegova lica.

Carter je znao da nikad u životu nije vidio ljepši prizor. Izgledala je kao dijete onako sklupčana u naslonjaču, obavijena dekom. Noge je podvila pod se. Njezin je položaj možda djelovao dječje, ali napet izraz lica pripadao je odrasloj ženi.

Srce mu je poskočilo u prsima kad je opazio da posljednju stranicu koju je napisao pritišće na svojim prsima. Nije mogao nastaviti, ali je na tom prokletom odjeljku radio cijeli dan, nastojeći da bude savršen, pokušavajući riječima opisati Lisine osjećaje. Je li Sloan prepoznala sebe?

Jesu li ono suze u njezinim očima? Na svjetlosti vatre blistale su poput tekućih dijamanta. U kosi joj je poigravala vatra. Opazio je da je više ne steže unatrag, već je pušta da joj divlje slobodno pada po ramenima. Nije to spomenuo ili joj dao kompliment od straha da će opet početi s onom groznom pundošom na zatiljku. Sad je svjetlost vatre blistala kroz neposlušne uvojke. Čeznuo je za tim da u njima zagrije svoje prste.

Nije se micao dok je ona polako spuštala list papira natrag u kutiju. Ostao je u nijemoj i nepomičnoj opčinjenosti dok je izvlačila noge ispod deke i ustajala.

Otkucaji njegova pulsa ubrzali su se do zabrinjavajućeg ritma, a usne su mu se rastvorile da bi lakše disao kad je vidio kako je podigla ruku do patentnog zatvarača svoje kućne haljine. Gledao je kako se njezini vitki prsti stežu oko jezičca i slijedio ih pogledom dok su se spuštali - Bože! - do ispod pupka. Pred njegovim se očima razotkrila samo tanka traka kože, ali promatrati je bio je

intimni čin ljubavi. Vidio je njezin graciozni vrat, udubinu između njezinih dojki, njihovu unutarnju zaobljenost, sredinu njezina trbuha, uvučeni pupak, i...

Silom otrgnuvši pogled s tajnovitih zagonetki njezina tijela, zagledao joj se u oči. Molećivo se nasmiješila dok je spuštala kućnu haljinu niz ramena i pustila je da padne oko njezinih gležnjeva.

Čuo je vlastiti promukli šapat divljenja njezinom savršenom nagom tijelu. Ona je bila Venera puna života, ispunjena vatrom. Treperava svjetlost vatre poigravala je njezinim tijelom s lascivnim ushićenjem. Svaki dio što ga je zlatna treperava svjetlost dotaknula želio je upoznati svojim rukama, ustima, jezikom. Osjećao je kako se ispunjava, nadima od ljubavi tako jake da se može zadovoljiti jedino u njezinu tijelu.

Krenuo je prema njoj prije nego je čuo njezinu šaptom izgovorenu molbu. - Carteru, voli me.

7. poglavlje

- Rado, ljubavi moja, rado - rekao je kad je stigao do nje i privinuo je uza se. Zavukao je ruke u masu njezine kose i podigao joj lice radi vatrenog poljupca.

Njegove su se usne s nježnom posesivnošću spustile na njezine. - Nemaš pojma koliko si ljupka. Volim kako izgledaš, volim tvoje prekrasno tijelo. - Njegov je dah bio topao, njegove riječi ljubavna pjesma uz njezine usne. - Tvoja su usta tako slatka. Dopusti mi da ih kušam.

Milovao ih je vlastitim vlažnim usnama. Jezikom je istraživao njihove kutove, a potom polako klizio duž njezine pune donje usne. Kad joj je razmaknuo usne, tek je malo uvukao jezik unutra i s analitičkom preciznošću proučavao njihovu glatku sluznicu.

Nestrpljivo se pobunila, a on je lagano podigao glavu kako bi je zadirkivao. - Ti si mali đavolak.

- Da, da. Za tebe, jesam. Poljubi me. - Obavila mu je ruke oko vrata i priljubila svoje tijelo uz njegovo. Puteno se pomicala uz njega u otvorenom pozivu. Oči su mu potamnjele, a mišić u njegovu obrazu lagano se trzao.

Raširio je snažne ruke na njezinim bokovima i pritisnuo je jače uza se. Ispustila je dah u dugom, drhtavom uzdahu baš kad su se njegove usne rastvorile nad njezinima. Njegov je jezik uronio u njezina usta, ispunjavajući ih, milujući ih oslobođenom strašću.

Jednom je pohlepnom rukom grabila njegovu kosu, a drugom je proučavala mišiće koji su se mreškali ispod preplanule kože njegovih leđa.

Njegov je jezik uvijek iznova osvajao njezina usta, svaki put uranjajući sve dublje. Ništa mu nije uskraćivala. Njihova su se prsa zajedno uzdizala i padala kad im je ponestalo kisika. Zaustavio je svoja usta na njezinima dok su ubrzano disali.

Nije mu dopustila da dugo počiva, već ga je mamila natrag, pozivajući njegov jezik vrhom svojega dok se ponovno nije našao u njezinim ustima. Ovoga je puta ona postala agresor. Slatki nabori njezinih usta čvrsto su zarobili njegov jezik, a ona ga je sisala zavodničkim ritmom.

Njezine su dojke apsorbirale vibriranje iz njegovih prsa, dok je uživala u svojoj sposobnosti da mu pruži takvo zadovoljstvo. Iznenadeno je trgnuo glavu unatrag. - Dobri Bože, Sloan. Mislio sam da sam ja majstor simbolike.

- Ti si moj gospodar. - Vrščima je prstiju prelazila po njegovim vlažnim usnama, po jagodičnim kostima, po različitim obrvama. Ljubav koja je zračila iz dubine njezine duše činila joj je oči blistavima. - Svladaj me.

Njegove su joj oči slale poruku istinske ljubavi. Podigao je deku i raširio je ispred kamina, na sagu što ga je vatra zagrijala. - Legni na leđa - tiho je rekao.

Poslušala ga je, ne skidajući pogleda s njega dok se razodijevao. Podigao je prste do pojasa, a ona je sa silnim zanimanjem gledala kako otkopčava zlatnu kopču. Zatim je otkopčao gumb, pa patentni zatvarač. Jednim se vještim pokretom oslobodio hlača i donjeg rublja, a potom je trenutak stajao nad njom, nag, ponosan i uzbuđen.

Proučavao joj je lice, tražeći neki znak žaljenja, nezadovoljstva ili oklijevanja. Još otkako je bio adolescent nije bio tako nesiguran po pitanju vlastite privlačnosti. To mu uopće nije bilo slično. Želio je biti sve što je ona ikad željela od muškarca. Što ako joj se ne sviđi, ako joj bude neprivaćan?

Ali u njezinim je očima vidio samo blistav izraz žene koja čeka da bude voljena. Ispružio se kraj nje i povukao je ispod sebe. Njihova su se tijela prilagodila jedno drugomu poput starih znanaca, iščekujući uzbudljivu vožnju.

- Tako dugo već ovo želim, ležati nag s tobom ispod sebe. Reci mi da je tebi jednako lijepo kao i meni. - Nježno joj je ljubio lice.

Sloan je zatvorila oči, uživajući u osjećaju njegove težine na sebi. - Predivno je. - Zagnjurio je lice u udubljenje između njezina vrata i ramena, a ona mu je prstima prolazila kroz tamne pramenove od tjemena do zatiljka.

Njezine su mu ruke prelazile preko ramena i niz glatke površine njegovih leđa. Mišići su bili čvrsti, koža topla. Donji dio njegovih leđa bio je malo udubljen, a zatim ju je napetost njegovih guzova podsjetila koliko je zapravo muževan. Stražnju stranu njegovih bedara prekrivale su dlačice.

- Tako si tvrd - zadivljeno je promrmrljala.

Osjetila je njegov kratki smijeh. - A-ha.

- Nisam mislila samo na *to* - rekla je i sramežljivo se osmjehnula. - Mislila sam općenito, po cijelom tijelu.

- Hvala ti, ali trenutno *to* iziskuje veći dio moje koncentracije. - Podigao je glavu i spuštao lagane

poljupce na njezine usne. Nagnuo je tijelo u stranu i dopustio si privilegiju poduzimanja stimulativnih koraka.

- Suprotno tomu, ti si mekana. Mekana i slatka.

- Jesam li? - drhtavo je uzdisala dok joj je ljubio vrat i gornji dio prsa. Njezin se vrat izvio, a on je jezikom prelazio niz kožu glatku poput satena.

- Da, da - promuklo je šapnuo kad joj je rukom obavio dojku, nježno je stisnuo prema gore i usnama čupkao ružičasti vrh. - Imaš tako prokleta dobar okus, Sloan.

Jezikom joj je vlažio bradavicu dok se nije nabrala od čežnje. Zadržavala je dah i objema mu rukama stezala kosu. Kad ju je obavio ustima, ispustila je tihi, zadovoljni uzdah. Istodobno je stezao prste i čeljust, a ona je duboko u trbuhu osjećala ritmično potezanje. Uzdahнула je njegovo ime.

- Zar te boli?

- Ne, ne. - Kosa joj je zastrla lice kad je odmahнула glavom.

- Sviđa ti se ovo? - pitao je dok je premještao usta na drugu dojku, a prstima je nastavio milovati onu koja je već bila blistava i vlažna od njegove pažnje.

- Carteru, Carteru. - To usrdno ponavljanje njegova imena bio je jedini način na koji mu je znala odgovoriti. To je bio jedini način na koji mu je mogla odgovoriti dok je njome harao vrtlog žudnje. Srce joj se spiralno uzdizalo prema gore, kao da želi pobjeći iz njezina tijela, a njezin je mozak odavno pobjegao.

Nije činio samo nešto što joj pruža fizički užitek. Ni ona nije njemu dopuštala da to čini samo radi vlastitog zadovoljstva. To je bila razmjena koja je ushićivala oboje. U tom trenutku njezin strašću zamagljen um nije

uspijevao razvrstati bezbrojne emocije po pitanju onoga što se događalo. Jednostavno se nisu dale klasificirati. Samo je znala da je to najviša razina ljubavi koju je ikad doživjela.

Njegova se ruka spustila niz njezin trbuh, masirajući podatno meso. Podigao se na lakat kako bi vidio njezin pupak dok je prstom slijedio njegov rub i istraživao njegovu dubinu. Smiješio se dok se ushićeno poigravao njime, poput djeteta koje je upravo otkrilo svoje nožne prste.

No pogledao ju je u oči kad je njegova ruka stigla do dlačicama pokrivenog trokuta koji čuva njezinu ženstvenost. Vrhom prsta prošao je duž njegovih rubova. Lagano je zavukao prste u slatko gnijezdo i gledao kako se njezine oči šire od žudnje. Još dok je gledao to čudo prirode, njegova je šaka pošla dalje i raširila joj bedra. Njegov je dodir bio beskrajno nježan, a ipak smion, samouvjeren, a ipak ponizan, dok je upoznao svoje prste sa zaštitničkim laticama.

- Sloan. - Njegove su usne oblikovale njezino ime, ali da ga nije promatrala, ne bi ga čula. Njezin jedini odgovor bilo je tiho pređenje u grlu. To i lagano podizanje njezinih bokova prema njegovoj ruci kad je izvila leđa. - Tako si ženstvena. - Njegovo je istraživanje prešlo granice sramežljivosti i inhibicija.

Val za valom strasti strujao je njome, a svaki ju je ostavljao bez daha. Osjećala je kako se topi uz njegovu vrelinu, osjećala je kako njezine bradavice preklinju nekakav vrhunac, osjećala je kako gubi vezu s razumom dok su je njegovi prsti nastavili milovati, dodirivati, kružiti tako da je na koncu morala hvatati dah.

- Carteru! - kriknula je kad se njezino tkivo stegnulo oko njegovih prstiju. Oči su mu se zamaglile.

- Ubijaš me - procijedio je kroza zube kad je povukao ruku i namjestio se između njezinih bedara. - Slatka... - Stegnuo je zube u nastojanju da zadrži kontrolu nad sobom kad je vrh svojeg uda ovlažio njezinom rosom. Sagnuo je glavu i ljubio joj dojke, nježni poljupci kojima iskazuje štovanje, prije nego je polako ušao u luku za kojom je čeznuo.

- O, moj Bože - dahnuo joj je u uho kad je spustio glavu kraj njezine. Pun i tvrd, pulsirao je u njoj dok su oboje pokušavali svojim smućenim umovima objasniti čudo što su ga proživljavali.

- Posve si me ispunio. - Rukama mu je stiskala leđa, nastojeći ga privući bliže, što je bilo nemoguće. Okrenula je glavu i usnama milovala njegovo uho i kosu koja mu se onamo spuštala. Zubima je uhvatila njegovu ušku i tiho ga zamolila: - Pomiči se u meni.

Promrmljao je svoj pristanak, ali se u početku oprezno pomicao. - Tako si... malena - izustio je. - Boli li te?

Zarila je prste u njegove bokove, potičući ga. - Ne.

- Mogu se pobrinuti da nam bude bolje.

- Zar sam te razočarala? - pitala je u iznenadnoj panici.

- Ne, draga, ne. Samo slušaj i učini kako ti kažem, pa će biti bolje.

Tihim je glasom izgovarao upute i s mnogo je nježnosti hvalio kad ga je poslušala. - Dragocjena si - mrmljao je dok su se njegovi pokreti ubrzavali u skladu sa sve većom strašću. - Dragocjena, Sloan, čuješ li me?

Čula ga je. Njegov glas, ubrzano disanje, lupanje srca koje je bilo jeka njezinoga. Također je čula njihove

harmonične, ekstatične povike kad su oboje izgubili svaki kontakt sa svijetom.

Njihovo je spuštanje na zemlju bilo jednako slatko i nježno, mada ne onako burno, kao i njihov uspon. Glas joj je bio snen, opijen ljubavlju, kad ga je pitala: - Što si mi to učinio, Carteru Madisone?

- Volio sam te onako kako si uvijek trebala biti voljena. - Podigao je glavu, a iz njegovih je blistavih očiju zračila ljubav. - Pravo je pitanje - šapnuo je - što si ti učinila meni?

- Bismo li trebali poći gore? - pitao je u njezinu kosu. Ležali su okrenuti jedno prema drugome, a njezina mu je glava počivala na prsima. Lijeno je provlačio prste kroz njezinu kosu.

- Ne - rekla je, trljajući lice o dlačice na njegovim prsima. - Ne još. Ovo je previše... ne želim se maknuti. - Čak i nakon što ih je okrenuo na bok, ostao je u njoj. - To je tako dobar osjećaj.

- Zar? - Kažiprstom joj je podigao bradu i nježno je poljubio. Zadrhtala je. - Je li ti hladno? - Oboje ih je zamotao dekom.

- Ne. Još uvijek osjećam posljedice.

Povjerljivo joj je šapnuo: - I ja. - Pomaknuo se u njoj, a ona je sramežljivo sagnula glavu.

- Ono je bilo veoma smiono. Onako skinuti haljinu. Tražiti od tebe da vodiš ljubav sa mnom.

Tada nije razmišljala o tome ima li hrabrosti ponuditi mu se, niti je li to dobro ili loše. Jednostavno je poslušala nagon, a on je poslušao svoj. Ni jedno ni drugo nije požalilo. U to je bila sigurna.

Bilo je loše, pogrešno. Alicia je izdana, a sve u što je Sloan vjerovala time je poništeno. Ali nije osjećala žaljenje. Alicia će imati Cartera do kraja života. Večeras, tijekom nekoliko kratkih sati, on pripada Sloan. O posljedicama može kasnije razmišljati. Sad ju je jedino mučila zabrinutost je li ga razočarala.

- Znam da sam nespretna. - Njezina je ruka bila smeteno nemirna dok je čupkala dlačice na njegovim prsima.

- Sloan. - Ponavljao je njezino ime dok ga nije pogledala u oči na treperavoj svjetlosti vatre. - Ja sam zadovoljan. Ovako zadovoljan nikad nisam bio niti s jednom ženom. Ti si ono što mi treba, više od onoga čemu sam se ikad mogao nadati. Molim te, nemoj me vrijeđati omalovažavanjem sebe. Volim te, Sloan.

- I ja tebe volim - rekla je, a na oči su joj navrle suze u kojima se zrcalio plamen. - Tako te silno volim da to boli. - Nagnula je glavu unatrag kako bi je mogao poljubiti. Njegov je jezik s ljubavlju ušao u njezina usta, s iskrenošću koja joj je dotaknula dušu.

- Mislim da je onaj gad s kojim si bila zaručena bio bezosjećajna budala. Zar te nikad nije naučio finesama ljubavi? Nije li to bilo nešto što ste dijelili?

Odmahnula je glavom. - Ne. U svakom slučaju, s njim se nikad nisam osjećala ovako kao s tobom.

- U tebi je izazvao osjećaj inferiornosti, a zapravo je obrnuto. Tvoje je tijelo prekrasno, Sloan. Ako se izuzme tragični ožiljak.

- Kakav ožiljak? - pitala je i malo se odmaknula od njega.

- Baš ovdje. - Povukao je prst između njezinih dojki. Zbog položaja u kojem se nalazila, obline su gotovo progutale njegov prst. - Tu je tvoje srce slomljeno. Ožiljak je nevidljiv, ali ja ga vidim. Dopusti da ga sad izliječim, jednom zauvijek.

Sagnuo je glavu i spustio usta na mekanu, mirisnu kožu njezinih dojki. - Nemoj više nikad nikomu dopustiti da te povrijedi, Sloan. - Ljubio ju je vrelin usnama koje kao da su doista izvlačile svu bol iz nje. Njezino se srce širilo od novootkrivene slobode. - Ti si prekrasna žena s golemom sposobnošću voljenja. Gledaj me kako uklanjam svu tvoju bol.

Podigla je glavu i gledala kako nosom gurka njezine dojke. Rukama je mjerio, milovao, divio se okruglim oblinama. Sjena njegove voljene glave širila se preko njezinih grudi poput losiona koji iscjeljuje.

Vidjela je sjenku njegova jezika na svojoj bradavici prije nego je osjetila vlažan, blag dodir. Taj je nježni agresor raspirio vatru njezine žudnje za koju je pogrešno mislila da je utažena. Trenutno se rasplamsala, vrelija i intenzivnija nego ranije. Glava joj je pala natrag na pod kad je zatvorila oči. Ponovno je plesala balet što ga je tek nedavno naučila, bezumno vrtloženje koje je reagiralo na bubnjeve u njezinoj glavi, srcu i preponama.

- Vidiš kako si ti neprocjenjivo vrijedna žena. - Podigao ju je iznad sebe, rukama joj obuhvativši bokove i povukavši je, potaknuvši je da osjeti njegovu žudnju koja ju je ponovno ispunila.

- Carteru, ti -

- Da. Polako umirem. Sad je na tebi red da izliječiš mene.

Tromo se budila kad je osjetila kako joj usne spuštaju malene poljupce po vratu. Još prije nego je otvorila oči, lijeno se protegnula ispod plahta, uživajući u načinu na koji su klizile po njezinu nagom tijelu. Nikad nije spavala ni u jednom krevetu u kući osim u onome u svojoj sobi. Iz mnogih je razloga bila rijetka privilegija da je Carter tijekom noći odnese uza stube i spusti je na krevet u kojem je on tjednima sam spavao.

Sad je njezina dojka postala objekt njegove pažnje dok joj je spuštao poljupce duž ramena.

- Poslužen je doručak za miledi.

Sloan je otvorila oči, a pogled joj se zaustavio na prozoru. Još je padala kiša, ali ravnomjieran zvuk kapanja bio je ugodan. Nekako je doprinomio osiguravanju njihove privatnosti, izdvajao ih od ostatka svijeta. Također je pridonosio njezinu vlastitom senzualnom rođenju pri čemu je njezin mozak pojačavao sve stimulanse. Osim što je vidjela i čula kišu, mogla ju je omirisati, kušati, osjetiti kako joj pada po koži.

- Što si rekao? - Promrmljala je u jastuk i uzdahnula. Budalasti se osmijeh pojavio na njezinim usnama kad su njegovi prsti pronašli već ukrućenu bradavicu, željnu njegovih milovanja.

- Rekao sam, poslužen je doručak za miledi. - Njegova su usta preuzela ono što su prsti nježno pripremili za njih, te je lagano sisao njezinu bradavicu. Prsti su mu lepršavo prešli niz njezin trbuh do finoga gnijezda na vrhu njezinih bedara, nestašno je milujući.

- Hmmm - zastenjala je. - Što miledi ima na jelovniku? - pitala je uz njegova usta koja su našla put do njezinih.

Agresivnim joj je jezikom rastvorio usne i posesivno ih iznova osvojio, kao da ne želi da ona pomisli kako je njegovo vlasništvo završilo dolaskom jutra. - Omlet, engleska peciva, marmeladu od naranče, hrskavu slaninu i kavu.

Odgurnuvši ga, Sloan je sjela na krevetu, ne obazirući se na plahu koja joj se spustila oko struka. Dok je nabrajao jela za doručak, shvatila je da su to primamljive arome što ih je osjetila. Ugledala je krcati srebrni pladanj u podnožju kreveta i iznenađeno uzviknula.

- Doista si mi poslužio doručak u krevet!

Nije gledao pladanj, već je pažljivo pratio njezinu reakciju. Bolje rečeno, proučavao je njezine grudi, rumene od sna i seksa, i tako provokativno izložene njegovu pogledu. Indolentnim je prstom slijedio njihove obline. - Nakon onoga kako si ti mene sinoć poslužila, mislio sam da je to najmanje što mogu učiniti.

- Oh! - uzviknula je, zgrabila mu prst, savila ga unatrag i rekla: - Baš kako sam i mislila. Ujutro me ne poštuješ.

Skočio je na nju, bacivši je natrag na jastuke i priklještivši njezino nago tijelo ispod svojega koje je, sasvim nepošteno, bilo posve odjeveno. Divlje ju je poljubio. - Želiš moje poštovanje, eh?

Ukočeno je odgovorila: - Na prazan želudac, da.

- A nakon doručka?

Spustila je trepavice na čedni način koji ga je oduševljavao jer je vidio lascivnost njezinih misli koje su

svjetlucale iza maske lažne kreposti. - Milord će morati čekati i kasnije saznati - zadirivala ga je.

Pojeli su sve što se nalazilo na pladnju. - Ovo je izvrsno - rekla je i uzela još jedan zalogaj omleta sa sirom. - Ali ipak ne mislim da je u redu što si to učinio. *Ja* bih trebala biti domaćica, sjećaš se?

- Zaslužuješ da te se razmazi. I bolje da pri- čekaš prije nego mi previše zahvaljuješ.

- Zašto? - oprezno je pitala, a vilica je zastala pred njezinim ustima. Izbjegavao je odgovor pijuckanjem kave. - Carteru?

- Kad nešto radim, ne čistim za sobom.

Spustila je vilicu. - Govoriš mi da je moja kuhinja katastrofa, zar ne?

- Ne bih pošao tako daleko i rekao *katastrofa*.

Prekrižila je ruke na prsima i nastojala izgledati strogo, a taj je izraz lica djelovao apsurdno s obzirom na njezine razotkrivene dojke i očaravajuće razbarušenu kosu. Carteru je bilo teško zadržati ozbiljno lice kad ga je pitala: - Koliko bi daleko pošao?

Škiljio je. - Ovaj... nered. Da, to je prava riječ. Tvoja kuhinja je u neredu.

- Kakve koristi od doručka posluženog u krevetu ako te mora zabrinjavati čišćenje nereda?

- Valjda ću morati naći neki način da ti se iskupim - rekao je otegnutim glasom i podigao pladanj s kreveta.

Veoma je uspješno skrenuo njezine misli s nereda u kuhinji. Počeo je u tuš-kabini gdje joj je nasapunao tijelo, masirajući je svojim skliskim prstima. Insistirala je na tome da mu opere kosu, pa je sjedio na klupici od pločica dok je ona utrljavala šampon u njegove guste pramenove.

Zajedno su stajali ispod tuša, puštajući da se voda slijeva niz njihova tijela, slijedeći potočiće očima, rukama i usnama dok se nisu prepustili vatrenom poljupcu.

Sloan je već počivala na jastucima kad je izišao iz kupaonice ručnikom žustro trljajući kosu. Promatrala je gipke pokrete njegovih mišića. Kao što je zapazila kad ga je prvi put vidjela, nije činio nikakve nepotrebne pokrete. Bio je vitak i žilav, podsjećao ju je na glavne junake u njegovim knjigama. Nije bio pretjerano mišićav, ali je u njemu postojala nekakva nemilosrdnost koja je vrebala tik ispod površine. To ju je uzbuđivalo.

Spustio je ručnik na pod i nemarno ga prekoračio, promatrajući je dok je ležala u podatnoj savršenosti na plahtama. Nije se micao, a ona je podigla ruku i uzela njegovu.

- Veoma je ugodno gledati te, gospodine Madison. - Njezin je glas sadržavao blagu zavodljivost svilenog šala koji se povlači preko žica harfe.

- Imam kvrgava koljena.

- *Nisu* kvrgava - rekla je, vatreno braneći svojeg ljubavnika. Kad je skeptično uzdigao obrvu, pozornije je proučila njegova koljena, nasmiješila se i blažim tonom rekla: - Pa, nisu *previše* kvrgava.

Uloga agresora postala je njezina kad ga je povukla na krevet. Ushićen njezinim smionim interesom, pokorio se njezinim neizgovorenim uputama i legao na leđa. Njezin je dodir bio plah kad ga je počela znatiželjno istraživati.

- Malo se sramim, Carteru. Tvoje nagosti.

- Znam - tiho je rekao. - Nemoj. Ne želim da se ikad bojiš dotaknuti me.

Ne bi se iznenadio da je sinoć otkrio da je ona djeвица. Od samog je početka bilo očito da je njezina vještina ograničena. Ali nije nimalo sumnjao u njezinu strastvenost. Način na koji je naga stajala pred njim i hrabro izrazila svoju potrebu ispunio mu je srce ponosom jer je napokon u sebi prepoznala seksualnu ženu.

Njezini su grozničavi pokreti uz njega bili pohlepni i divlji, a on je uživao u tome. Ali u njoj nije opazio nikakvo glumljeno pokazivanje žudnje, nikakve lažne zvukove rastuće strasti, nikakva uvježbana milovanja. Bila je posve iskrena, gotovo nevina u svojoj strasti, a sam Bog zna da je samo to bilo dovoljno da u njemu izazove tako silnu ljubav da ga je to plašilo. U usporedbi s njom, sve druge žene koje je ikad poznao doimale su se poput oživljenih lutaka koje su činile za njega ono što su mislile da on želi od njih.

No nije li i on, također, uvijek glumio? Nisu li njegovi uzdasi i riječi ljubavi bile tek malo više od scenarija, često posuđene sa stranica neke od njegovih knjiga? Nije li izgovarao riječi za koje je znao da ih one žele čuti samo zato da ih dovede do brzog vrhunca i završi s njima? I nije li praznina u njemu nakon toga često bila više no što je mogao podnijeti? Nije li se osjećao fizički pročišćenim, ali duhovno okaljanim?

Sinoć nije bilo tako. Čim je osjetio kako ga obavija njezina vlažna vrešina, znao je da je Sloan jedinstvena. To znači voljeti, ne *učiniti* nešto, već dopustiti da se dogodi. Seks je prestao biti tjelesna funkcija i postao je izražavanje duhovnosti, stapanje cijelih dviju osobnosti, a ne samo besmisleno, privremeno spajanje tijela.

Uživao je poučavati je suptilnostima toga, ushitu suzdržavanja, zadovoljstvima finesa. Želio je ubiti onoga gada koji joj je to ranije uskratilo. Ipak, to nije sasvim točno. Da ju je Jason volio onako kako ju je trebalo voljeti, ona sad ne bi pripadala njemu. Ne bi imao privilegiju povesti je u carstvo ekstaze za koju nije ni znala da postoji.

Sad je klečala nad njime i sramežljivo upoznavala njegovo tijelo. Pitao se kako će se, za ime svijeta, moći odreći nje.

Pogledala ga je i nasmiješila se dok je prstom kružila oko izbočenog ivera koljena. - Nije baš tako kvrgavo - šapnula je. Mišići njegovih bedara refleksno su se stezali dok su se njezine ruke polako penjale prema gore. Zadržavao je dah kad su stigle do mjesta gdje je njegovo spolno uzbuđenje već postalo vidljivo. Nije disao sve dok njezina pozornost nije odlutala do njegova pupka.

Prije nego se uspio posve pripremiti na to, sagnula se i ovlaš poljubila dlačicama okruženu jamicu. Stegnuo je prste u njezinoj razbarušenoj kosi, još vlažnoj od tuširanja. - Ahhh, Sloan.

Pohvala ju je učinila hrabrijom. Jezikom mu je kružila oko pupka, a potom ga uvukla u udubinu, ponovno ga ostavivši bez daha.

Stisnula je dojke o čvrsti stup njegova bedra dok se saginjala nad njime. Njezina je ruka naoko besciljno lutala niz njegov torzo dok nije stigla do gustog gnijezda tamnih dlačica. Usnama je testirala njihovu teksturu i šapnula: - Volim te. - Nesebično mu je pokazivala svoju ljubav dok više nije mogao izdržati.

Podigao ju je, pritisnuo na jastuke i uronio u ženstveno blaženstvo, vlažno od ljubavi prema njemu. - Ti si moja, Sloan. Bez obzira što će se dogoditi, želim da znaš da nikad u životu nisam volio kao u ovom trenutku. Osjeti moju ljubav, uzmi je. Molim te. Bože, molim te. Uzmi je, Sloan.

- Da, da - zajecala je i omotala se oko njega.

Ponavljao je njezino ime dok se strpljivo suzdržavao kako bi i ona stigla do vrhunca. Kad joj je utrobu zasuo životom, bilo je kao da su se oboje iznova rodili.

* * *

Unatoč njezinim žestokim prigovorima, pomogao joj je dovesti kuhinju u red. Navodno su prali sude, ali su se njihove ruke milovale u pjenušavoj vodi, a njihove su usne bile spojene nad sudoperom kad je zazvonio telefon.

- Nemoj se javiti - progundao je.

- Moram. Možda zove netko tko želi rezervirati svih šest soba za sljedeći tjedan.

- Imat ćeš samo pet slobodnih. Ukoliko svoju ne podijeliš sa mnom - doviknuo je za njom kad je potrčala prema telefonu u svojoj sobi.

- Zdravo. Je li gospodin Madison tamo? - začuo se dječji glas.

- Da. Tko zove, molim? - Stezala je slušalicu jer je znala tko zove i osjetila kako je krivnja i depresija obavijaju poput teških lanaca.

- David Russell.

Čvrsto je zatvorila oči i potisnula jecaj. - Z-zdravo, Davide. Ovdje Sloan. Sjećaš me se, zar ne?

- Jasno. Moja mama cijelo vrijeme priča o tebi. Imaš li plavu kosu?

- Da. Tako nekako.

- Da, sjećam se. Mogu li sad razgovarati s Carterom? Važno je.

- Nije se dogodilo ništa loše, zar ne? S tvojom mamom ili Adamom?

- Ne. Moja mama nije ovdje. Ja sam u bakinoj kući. Ali dopustila mi je da nazovem.

- Samo trenutak. - Prislonila je slušalicu na prsa i duboko disala u nastojanju da se obrani od valova očaja koji su je utapali. Kad se na koncu okrenula kako bi pozvala Cartera, on je stajao na vratima s kuhinjskom krpom prebačenom preko ramena, promatrajući je. Mračno je stisnuo usne, a ona se sjetila razmišljanja o onoj latentnoj crti nasilnosti u njemu.

Bez riječi je posegnuo za slušalicom, a ona ju je bezvoljno pružila. Kad je pokušala proći kraj njega, čvrsto ju je uhvatio za zapešće i sjeo na krevet, povukavši je u krilo. Otimala se, ali uzalud. Držao ju je ondje i prodornim pogledom zurio u njezino blijedo lice dok je slušalicu prinosio uhu.

- Halo - rekao je bezizražajnim glasom. Pokazao je malo više živosti kad je rekao: - Zdravo, momčino. Kako je tvoj brat?... Pa, i ti meni nedostaješ, ali znao sam da sam otišao kako bih radio... Što je to Adam učinio?... Pa, ti si stariji i moraš mu dati dobar primjer.... Ne, nije pošteno, ali malo je što u životu takvo.

Sloan se usudila pogledati ga i shvatila da su posljednje riječi upućene njoj, a ne dječaku na drugoj strani telefonske linije. Njegove su oči preklinjale za

toleranciju, ne razumijevanje, ne oprostaj, samo toleranciju u nemogućoj situaciji.

- Slušaj me, zamoli Adama neka te ne poteže za kosu i nemoj baku gnjaviti tužakanjem. Popričat ću s Adamom kad se vratim. U redu?... Da, i ja jedva čekam... Možeš se kladiti. *Dva sladoleda*. Doviđenja.

Vratio je slušalicu na aparat, ali je nije pustio. Nekoliko je dugih trenutaka ukočeno sjedila u njegovu krilu, bez riječi. Na koncu je rekla: - Molim te, pusti me.

- Ne mogu - procijedio je kroza zube. Nije govorio o tome da je u tom trenutku ne može fizički pustiti, govorio je o vremenu kad će se morati zauvijek rastati.

Nije se pretvarala da ga ne razumije. - Morat ćeš - jecala je i uzalud se pokušavala osloboditi njegova stiska.

- Ali ne danas. Ne sada. - Zagnjurio je lice između njezinih dojki, punih i slobodnih ispod bluze. Priljubio je glavu uz nju poput djeteta koje traži utjehu, mir, podršku. - Molim te, nemoj mi uskratiti sebe, Sloan. *Potrebna* si mi. Molim te.

Zaboravivši na sve osim na njegovu iskrenu molbu, obavila mu je ruke oko glave i stegnula je na svojim prsima. Mahnito mu je ljubila glavu i ponovila njegove riječi. - Potreban si mi. Umirala sam dok ti nisi stigao.

Tek ih je malo ometala odjeća. Trgali su je, hvatali i gurah dok se nisu dovoljno oslobodili da bi se sjedinili u vreloj i brznoj posesivnosti. Sva njihova frustriranost, tjeskoba, strah osjećali su se u svakom žestokom pokretu. Imali su rok, a vrijeme je istjecalo. Utrkivali su se s njim. Željeli su protjerati svijet, osloboditi se savjesti, zadržati svoj sve manji djelić raja što su ga zajedno stvorili. Za

oslobođenje se pobrinuo Carter, toplim, slatkim mlazom koji ih je oslobodio muka.

Kasnije je, dok mu je vlažna kosa počivala na koži njezinih dojki, rekao: - Sloan, sad mogu napisati završnu ljubavnu scenu.

8. poglavlje

Ostatak poslijepodneva i veći dio večeri bio je posve zaokupljen radom. Sloan je povremeno dolazila, donoseći mu šalicu svježe kuhane kave ili hladan napitak, a katkad je samo stajala na vratima njegove sobe i bez riječi gledala kako bira riječi koje će učiniti besmrtnima na papiru.

Budući da su kasno pojeli obilan doručak, pripremila je laganu večeru. Dva je sendviča narezala na četvrtine i okružila ih narezanim voćem i sirovim povrćem. Kad je odnijela pladanj u sobu, zurio je u list papira u svojem pisaćem stroju, laktovima naslonjen na stol tako da su mu spojene ruke podupirale bradu. Naočale su mu, za promjenu, bile na pravome mjestu.

Spustila je pladanj na stol što je tiše mogla i okrenula se kako bi izišla. Uhvatio joj je zapešće dok je prolazila kraj njega, podigao njezinu ruku do svojih usta i poljubio joj dlan. - Hvala, ljubavi - odsutno je rekao. Nije uopće podigao pogled sa stranice. To joj je rastreseno, automatsko iskazivanje ljubavi nekako značilo više od dugog zagrljaja. Uzeo je zdravo za gotovo da će ona osjećati njegovu ljubav čak i kad je usredotočen na svoj posao.

Bavila se nepotrebnim poslovima u prizemlju, ispekla je nekoliko doza keksa, a potom se razodjenula i pripremila za spavanje. Još se jednom popela stubama kako bi mu odnijela tanjur keksa i termosicu kave. Još uvijek je radio, sagnut nad listom rukopisa, nemilosrdno križajući crvenom kemijskom. Pojeo je svu hranu s

drugog pladnja. Maknula ga je i na stol stavila tanjur keksa.

Podigao je glavu i fokusirao se na nju. - Kakav je to božanstven miris?

- Keksi s komadićima čokolade.

- Ne govorim o keksima - rekao je i povukao je do svoje stolice. - Govorim o tebi. - Privukavši je bliže, razmaknuo je krajeve njezine kućne haljine i prislonio joj glavu uz trbuh. - Uvijek tako lijepo mirišeš - zadovoljno je promrmljao i široko zijevnuo.

Prošla mu je prstima kroz kosu, zaključivši da ju je posve nesvjesno raskuštrao. - Jesi li umoran?

- Postajem umoran. Ali moram još malo raditi.

- Pojedi nekoliko keksa. Kava u termosici je svježja i vruća. - Govorila je isprekidano i zadihano. Licem je klizio po njezinoj svilenoj spavaćici, milujući joj trbuh nosom i bradom. Povremeno je otvarao usta, a ona bi osjetila njegov topli dah koji je prodirao kroz tanki materijal i palio joj kožu.

- I ja sam. Svjež i vruć, želim reći - rekao je uz jamicu njezina pupka.

Objema mu je rukama uhvatila kosu, prisilila ga da podigne glavu i prijekorno rekla: - Ali moraš raditi.

- Goniću robova - progundao je.

Sagnula se i lagano ga poljubila u usta. - Laku noć. - Okrenula se da ode, ali je uhvatio rub njezine kućne haljine i zaustavio je.

- Kamo si se zaputila?

- Dolje, u krevet.

- Pogrešno. U krevet. Ondje. - Kimnuo je prema krevetu što su ga protekle noći dijelili.

- Ali moraš raditi, Carteru.
- Ja ću raditi. Ti ćeš spavati. Ako ti neću smetati.
- Nije u tome stvar. *Ja ću* smetati tebi.

Odmahnuo je glavom. - Ne, nećeš. Molim te, ostani u sobi sa mnom.

Pogledala ga je krajičkom oka. - Jesi li siguran?

- Posve. Želim te uza se.
- Dobro. Odnijet ću ovaj pladanj dolje i donijeti knjigu. Ali ako vidim da te ometam, otići ću.
- Dogovoreno.

Održao je riječ. Kad se vratila, mučio se s još jednom rečenicom, neprestano je ponavljajući ispod glasa. Upalila je lampu na noćnom ormariću i zavukla se među plahte. Uzela je svoj roman Cartera Madisona, namjestila ga u krilu, podigla se na jastuke i počela čitati. Dva sata kasnije, bez obzira koliko je priča bila zanimljiva, više nije uspijevala potisnuti zijevanje i prepustila se pospanosti. Carter je još uvijek proučavao stranice što ih je natipkao. Usnula je slušajući tipkanje i diveći se njegovoj samodisciplini.

Spuštanje madraca probudilo ju je trenutak prije no što ju je priljubio uza svoje vitko, nago tijelo. - Carteru?

- Tko bi drugi bio? - tiho se nasmijao.
- Jesi li završio?
- Tako si topla. - Privinuo se uz nju, usnama potraživši mekanu toplinu njezina vrata. Obavio joj je ruke oko struka.
- Zar nisi umoran? - pitala je i zijevnula.
- Iscrpljen. Čemu ovo služi? - Jedna se ruka naslijepo mučila s ovratnikom njezine spavačice.

- Za odvezivanje.

- Ah, evo ga - rekao je, zadovoljan kad se vrpca odvezala. Kretao se niz njezino tijelo, ljubeći joj gornje obline dojki. Odjednom je podigao glavu. - Oprosti mi, Sloan. Ja sam sebična zvijer kad sam te ovako probudio usred noći.

- Da, jesi - uzdahnula je. Nakon što je sama spustila spavaćicu, potražila je njegovu ruku u mraku i stavila je na svoju dojku. Pomicala je njegovu ruku sporim, kružnim pokretima dok na dlanu nije osjetio kako joj se bradavica ukrutila. - Pogledaj što si mi učinio, zvijeri jedna.

Šaptao je riječi koje su bile nešto između bogohuljenja i molitve. Dok joj je rukom nastavio milovati dojku i njezin spremni vrh, spojio je usne s njezinima. Njegov je jezik duboko uronio, a potom se povukao kako bi se upustio u brzi, uzbudljivi okršaj s njezinim. Ljubavnim je ugrizima kušao kožu njezina vrata, prsa i ramena. Njegovi su poljupci bili vreli, vlažni, pojačavali su grozničavost koja joj je podarila ružičasti sjaj.

Ljubeći je, maknuo je spavaćicu s njezine druge dojke i uživao u pogledu. Bradavice su bile uzdignute i tamne od njegova milovanja. Obline su se nježno uzdizale s njezinih prsa, poput darova na oltaru ljubavi. A on je glavni svećenik.

Njegova su je usta obavila slatkim sisanjem dok je gladno uvlačio njezinu bradavicu. Volio ju je temeljito, nježno je milujući jezikom, obavijajući je ustima kao da svu njezinu slatkoću želi upiti u sebe.

Sad joj se nije razbudila samo svijest, već je i svaka stanica njezina tijela žudjela za njime. Izvijala se uz njega,

gnječeći spavaćicu i pokušavajući je zbaciti sa sebe. Pomogao joj je i gurnuo odjevni predmet prema dolje dok joj je rukom milovao bedra, između njih, nježno pokrivši šakom njezinu ženstvenost. Polako ju je istraživao, mamio, dovodio do mahnite strasti tako da je imala osjećaj da će se zapaliti.

Centimetar po centimetar, spuštao se niz njezino tijelo, napokon je posve oslobodivši spavaćice. Nogama mu je obavila tijelo dok joj je ljubio pupak jednako strastveno kao i usta. Njegove su ga usne milovale, jezik se uvlačio u malenu jamicu kao da je to dragocjeni spremnik koji sadrži rijetki nektar.

Njegov je dah uznemirio zlatne dlačice na malenom brežuljku, a ona je zapanjeno, i prilično prestrašeno kriknula. - Ne, Carteru.

- Volim te, Sloan. Želim te cijelu upoznati.

Njegovo je obožavanje bilo smiono i nježno, iskonsko i sveto. Uopće to nije osjećala kao napad, već kao štovanje što joj ga je izražavao svojim usnama i jezikom. Ono što joj je pružao bilo je tako predivno da se osjećala kao u kukuljici blaženstva. Kad se približila vrhuncu, zazvala je njegovo ime. Bio je ondje, stezao ju je uza se, sudjelujući u njezinoj čaroliji, obogativši je svojom srži.

Posve iscrpljen, okrenuo ih je na bok. Ležala je poput lutke uz njegova prsa, udova mlitavo isprepletenih s njegovima. Milovao joj je leđa, obline bokova, glatka bedra.

- Ne mogu vjerovati da sam tako dugo živjela bez tvoje ljubavi - slabašno je šapnula.

- Imala si je. Oduvijek te volim - tiho je rekao i zavukao joj prste u kosu kako bi joj pritisnuo glavu uza svoje srce. - Samo što nikad nisam znao tvoje ime.

Sjedio je na rubu kreveta i promatrao je kad je idućeg jutra otvorila oči. Na sebi je imao samo donje rublje, koje je više isticalo nego pokrivalo njegovo spolovilo. Bez riječi joj je pružio zgužvane stranice svojeg rukopisa.

Upitno je pogledala njega, a zatim stranice koje joj je nudio. Uzela ih je, uspravila se na krevetu i diskretno povukla plahtu preko prsa. Nasmiješio se prije nego je ustao i prišao prozoru gdje je sunce sramežljivo provirivalo između oblaka.

Pohlepnim je očima gutala rečenicu za rečenicom rukopisa. Činilo joj se da svaka otvara još jedna vrata njezine duše. Nisu Gregory i Lisa živjeli na tim stranicama. To su bili ona i Carter, voljeli su se bez suzdržavanja, nisu samo tijelima izražavali svoju ljubav, već i senzibilnošću za potrebe jedno drugoga. Kad je pročitala posljednju rečenicu, spustila je list papira i očima ispunjenim suzama susrela njegov pogled.

- To smo mi, zar ne?

Udaljio se od prozora i došao sjesti kraj nje. Drhtavim je prstima odmaknuo razbarušene pramenove s njezina obraza. - Da.

- Kad si ga završio?

- Upravo sada. Nastavio sam raditi nakon što si ti zaspala... po drugi put. Nisam uspijevaao dobro opisati ljubavni prizor sve do... do tebe. - Tužno se osmjehnuo. Vidjela je kako suze blistaju i u njegovim očima.

- Ovo nije kraj. - To nije bilo pitanje.

- Ne mogu napisati kraj, Sloan.

- Ali znaš kakav će biti.
- Oboje znamo kakav će biti.
- Da - rekla je, spustila obraz na njegov dlan i zatvorila oči. - Cijelo smo vrijeme znali da će je morati napustiti.
- Ali u međuvremenu, voljet će se bez ikakva žaljenja, kao da budućnost ne postoji, kao da je svaki dan sam za sebe vječnost.

Drhtavo mu se nasmiješila. - Da - tiho je rekla, a potom je odlučnije ponovila: - Da, da. - Obuhvativši mu lice rukama, poljubila ga je, pričajući mu o svojoj ljubavi lagano rastvorenim usnama i usrdnim jezikom. - Najbolje da malo odspavaš, a ja ću ti kasnije donijeti doručak.

- Pod jednim uvjetom. Ostat ćeš sa mnom dok ne zaspim.

Umjesto odgovora, podigla je pokrivače kako bi se mogao uvući kraj nje. Priljubila je tijelo uz njegovo, a on je zaspao za samo nekoliko minuta. Nije se probudio kad je ustala, ali je na njegovu markantnom licu lebdio spokojan osmijeh.

Dani su previše brzo prolazili, a oni su nastojali ne misliti na sate koji su im preostali. Živjeli su hirovito, u skladu sa svojim apetitima, raspoloženjima i željama. Carter je došao na razbludnu ideju da svaku sobu u kući posvete na veoma prikladan način. Sloan je odbila, podsjetivši ga na sve plahte što bi ih morala oprati i glačati. Uključio se njegov kreativan um i ona je popustila pred njegovim željama, zapanjena njegovom domišljatošću.

Dok je sjedila okrenuta prema njemu, s nogama prebačenim preko njegovih bokova na sagu u jednoj od

spavaćih soba, promatrala je učinak njegove ljubavne igre na svojim bradavicama. - Ako ovo pročitam u jednom od tvojih romana, znat ću da sam ja inspirirala tu scenu.

Podigao joj je glavu kako bi pogledala u njegove žarke oči. - Zar ne znaš da odsad nadalje ti *jesi* moja inspiracija?
- Uronio je dublje u nju na način koji je posve jasno pokazao što želi reći.

Kiša, koja je bila neprijatelj svima ostalima, a njima blagoslov, prestala je padati. Nakon što je nekoliko dana samo izvirivalo između oblaka, sunce je obasjalo stanovnike San Francisca.

Sloan je ponovno rezervirala tri ranije otkazane sobe. Gosti su trebali stići idući tjedan. Primila je još rezervacija za predstojeće mjeseci i pomislila da bi, uz samo malo sreće, mogla nadoknaditi gubitke izazvane neprirodno lošim vremenskim prilikama.

- Hej, hej, tko bi rekao? Knjižara! - veselo će Carter. Izišli su kako bi nadopunili zalihe u njezinoj smočnici i upili malo sunčeve svjetlosti. Nakon što su kupljene stvari stavili u automobil, odlučili su prošetati i razgledavati izloge kako bi se malo kretali. Carter ju je sad uhvatio za ruku i povukao prema vratima stare kuće blizu Washington Squarea koja je na starinski način preinačena u knjižaru na dva kata.

Zvonce nad vratima oglasilo se ugodnim zvukom kad su ušli. Postariji ih je vlasnik pogledao iznad naočala i ćelavom glavom kimnuo u znak pozdrava, a potom se vratio svojoj knjizi.

- Nije te prepoznao - šapnula je Sloan dok ju je Carter vodio prema policama s romanima.

- Obično me ne prepoznaju. To mi nimalo ne smeta, glavno da prodaju moje knjige.

- To je zbog one grozne fotografije na ovitku.

- Kako bi ti željela da me fotografiraju?

Povukla je njegovu glavu prema dolje i šapnula mu u uho svoj nemoralan prijedlog. Hirovita se obrva namrštila u glumljenoj nevjerici. - Ti si raskalašena ženska. Jesi li to znala?

- Tek sam nedavno otkrila.

- Pa, imaš sreće. - Šakom joj je stisnuo stražnjicu pokrivenu trapericama. - Palim se na raskalašene ženske.

Brzo se odmaknula i nervozno preko ramena pogledala vlasnika knjižare koji je, srećom, još bio zaokupljen svojom knjigom. - Da, znam, gospodine Madison, pročitala sam tvoje knjige - ljutito je šapnula.

- Čekaj da pročitaš sljedeću. Uključit ću prizor u tuš-kadi, krajnje nevjerovatan.

- Carteru! - uzviknula je, podbočivši se tako da joj se majica nategnula preko grudi bez grudnjaka. On je ujutro izabrao njezinu odjeću.

- Obećao si da o tome nećeš pisati! - Obrazi su joj očaravajuće porumenjeli.

- Doista?

- Da!

- To sam ti obećao samo zato da te nagovorim da sudjeluješ - rekao je i slegnuo ramenima, nimalo skrušeno. - Sjajno ti idu orgije. I nemoj se tako uzrujavati jer znaš da si uživala jednako kao i ja. Dakle, da vidimo - rekao je, ignorirajući njezin ozlojeđen pogled i proučavajući police. - J, K, L, L-a, L-o, L-u, Ludlum. Bože,

volio bih da promijeni prezime. Njegove se knjige uvijek nalaze na polici iznad mojih. Ah, evo nas, Carter Madison.

- Koliko romana Cartera Madisona postoji? - pitala je, već mu oprostivši.

- Dvanaest. A ova predivna knjižara s izvrsnim ukusom ima ih sve. *Usnula ljubavnica* bit će trinaesti. Nadam se da to neće donijeti nesreću.

- Svih dvanaest su uspješnice?

- Prva dva nisu. Ostali jesu.

- Koliko filmova?

- Dva. I jedna televizijska serija. U špici piše: »Na temelju romana Cartera Madisona«.

Zamišljeno se zagledala u njegovo nabrano čelo. - Nelagodno ti je zbog slave i bogatstva, zar ne? - Njezina se intuicija temeljila na ljubavi.

Oči boje šerija zagledale su se u njezine. - Malo, da.

- Zašto, Carteru?

Uzdahnuo je i naslonio se na policu, uhvativši je za ruku i proučavajući je dok je polako odgovarao. - Ne znam. Katkad se osjećam kao dobro plaćena kurva.

- To je smiješno!

- Je li? Moje je pisanje tehnički ispravno, moj stil je samo moj, a ne kopija tuđeg, ono što činim je dobro, ljudima donosim zadovoljstvo. Ali katkad osjećam da ono što sam napisao nema nikakva značenja. Da je parodija prave stvari. Imao sam takve težnje i ciljeve kad sam počeo, a ništa od toga nije imalo veze s novcem.

- Novac je barometar kojim svijet mjeri uspjeh. Samo to što ti mnogo plaćaju za tvoja djela ne umanjuje vrijednost tvog pisanja.

- Valjda - rekao je i skrušeno se nasmiješio. - Ipak, volio bih napisati doista važan roman, koji će nešto značiti, bez obzira na to hoće li ostvariti komercijalni uspjeh ili ne.

- Zašto to onda ne učiniš?

Naglo je podigao pogled s njezine ruke do njezina lica. Bilo je kao da mu to nikad ranije nitko nije rekao. - Misliš li da bih mogao?

- Znam da bi mogao. Imaš dara. Tvoje je pisanje vrhunsko. Samo ga usmjeri onamo kamo želiš. Zadovolji sebe knjigom koju želiš napisati. Zacijelo već imaš zaplet na umu?

- Da. - Uzbuđeno je kimnuo.

- Dobro. Napiši knjigu koju želiš napisati, a zatim se vrati onomu što želi čitateljska publika.

Barem ćeš udovoljiti sebi. A ja zapravo ne mogu zamisliti da bi javnost odbacila *bilo koju* knjigu Cartera Madisona, osobito ne neku tako sjajnu kakva će ta zasigurno biti.

Dugi ju je trenutak bez riječi proučavao, prstom joj milujući obraz. Osjećala je ljubav koja je zračila iz njega i prožimala nju. - Ti si nešto posebno - tiho je izustio.

- *Ti* si nešto posebno - odgovorila je jednako tiho.

- Tako te silno volim.

- I ja tebe volim.

Primaknuo joj se. - Mogu te vidjeti, zapravo zamisliti ispod te maje. Misliš li da bi naš u knjigu zadubljeni vlasnik knjižare opazio kad bismo šmugnuli u njegovo spremište i -

- No, no, no, među nama je slavna osoba.

Glas je bio zloban i ciničan, filtriran kroz stisnuti, umišljeni nos.

Čovjek koji je omeo njihovu privatnost bio je sitan, desetak centimetara niži od Sloan. Kosa mu je bila veoma kratko ošišana, čime je samo privlačio pozornost na usku glavu. Isturena kozja bradica davala mu je zloslutni aspekt. Oči su mu bile nemirne i hitre kao u štakora. Bio je elegantno odjeven. Dolčevitu mu je uz prsa priljubio niz debelih, zlatnih lančića.

- Previše ste skromni, Sydney - otegnutim će glasom Carter, primaknuvši se bliže Sloan kao da je želi zaštititi. - Vi ste jednako slavni kao i ja.

- Slavan, možda. Skroman? Ni slučajno, gospodine Madison. Svoja mišljenja smatram neprocjenjivima, kao i moji čitatelji.

Sloan je osjećala kako se Carterovi mišići stežu od ljutite napetosti. - Gospođica Sloan Fairchild, gospodin Sydney Gladstone. - Predstavio ih je jedno drugomu jer je to nalagala pristojnost, ali bez imalo susretljivosti.

- Drago mi je, gospodine Gladstone - promrmljala je, ali se nije usudila pružiti mu ruku, bojeći se da bi je Carter trgnuo natrag poput majke koja svoje dijete čuva od zmije.

- Gospođice Fairchild - medenim će glasom Gladstone, kratko se naklonivši.

Znala je tko je taj čovjek. Njegova se kolumna dva puta tjedno objavljuje u novinama *Chronicle*, a znala je da je kupuju i druge velike novine. Nije čitala te kolumne. Smatrala ih je sitničavima i gotovo osetoljubivima jer se gotovo uvijek nabacivao blatom na pisce umjesto da se bavi onim što su napisali. Jedva je obuzdala drhtanje dok su njegove lukave oči s pohotnim zanimanjem. putovale njezinim tijelom.

- Nismo vas čuli kad ste ušli - reče Carter.

Nasmijao se, a to je bio pakostan, bolestan zvuk. - Što bi trebalo značiti da biste ranije otišli da ste me čuli. Doista, gospodine Madison, zar se još uvijek ljutite zbog moje kritike vaše posljednje knjige u časopisu *Publisher's Weekly*?

- Nisam se ljutio. Niti se sad ljutim. Ta je kritika bila smeće, a takvi su i svi vaši ostali članci.

Mršave su se nosnice gotovo zatvorile od gnjeva. - Unatoč tomu, vidim da ste poslušali moj savjet. - Ponovno je promatrao Sloan na način koji ju je naveo da se osjeća kao da joj treba kupka.

- Koji je to bio savjet, Sydney? - Carter je prekrizio ruke na prsima i svu težinu prebacio na jednu nogu, držeći se kao da mu je silno dosadno. Nije uspio zavarati Sloan. Ako Gladstone nije potpuna budala, neće ni njega uspjeti zavarati.

- Ako se sjećate, napisao sam da su ljubavni dijelovi u vašim romanima predvidljivi i nemaštoviti.

- Ako to znači da se moji likovi ne upuštaju u grupni seks, gimnastiku u spavaćoj sobi, perverzije, bičeve i lance, i tako dalje, imate pravo, a ja sam polaskan.

Kritičar je pedantno puhnuo kroz nos. - Nisam baš to mislio. Mislim da vašim opisima seksa nedostaje određeno uzbuđenje, dubina. U kritici sam napisao da su vaše fiktivne ljubavne veze postale ustaljene, bez emocija i banalne. Sugerirao sam da bi vašim čitateljima možda koristilo kad biste i sami našli neki novi ljubavni interes. - Dobacio je vulgaran pogled Sloan. - Po načinu na koji ste se jedva obuzdavali da ne zavučete ruke ispod majice gospođice Fairchild vidim da ste poslušali moj savjet.

Carter je spustio ruke i stisnuo šake. - Kujin sine.

- Svoj vulgarni jezik čuvajte za svoje likove, gospodine Madison. Savršeno im odgovara. I prezirem nasilje kad nije na stranicama neke knjige, pa me poštediti svojeg režanja i životinjskih pogleda. Osobno sam ushićen činjenicom da ste našli novi izvor inspiracije. Prilično sam strepio od *Usnule ljubavnice*. - Njegov se pogled zaustavio na Sloaninim grudima. - Sad se radujem svakoj stranici - rekao je, vidljivo petljajući jezikom. - Premda sumnjam da ste ljubavnici kakva je gospođica Fairchild dopustili da često spava.

Carter ga je trenutno zgrabio za vrat. Zabio je čovjeka u policu za knjige i čeličnim prstima stiskao njegovu Adamovu jabučicu. - Slušaj me, i to veoma pozorno, Sydney. Veoma bih te rado zadavio jednom od tvojih zgodnih ogrlica, ali nisi vrijedan toga. Tvoje su kolumne obično sranje, a svi koji ih čitaju to znaju. Kako uopće misliš da ti znaš nešto o ljubavi prema ženi, nemam pojma. Jedina požuda koju si ikad osjetio je ona da nekog pisca vodiš preko užarenog ugljevlja, premda to nije zaslužio. A ako je to jedini način da osjetiš zadovoljstvo, onda te žalim.

- Ali lako bih te mogao ubiti zbog onoga što si rekao o gospođici Fairchild. Budeš li napisao jednu jedinu riječ o njoj, čak samo neku insinuciju, doći ću po tebe. Pobrinut ću se da otkrijem ima li na tebi nečega što se može kastrirati. Ako ima -

- U čemu je ovdje problem?

Vlasnik knjižare se napokon odvojio od svoje knjige.

- Nema nikakvog problema - dovikne mu Carter. Tek je tada pustio mlitavog kritičara, pa je čovjek hvatao zrak

kao riba na suhom. No još nije završio s njim. Pogledom i glasom sjekao je Gladstoneovo lice. - Zapamti što sam rekao - glasilo je njegovo prijeteće upozorenje prije nego je nježno uhvatio Sloan pod ruku i izveo je iz knjižare.

Nije znala kako su je koljena uspjela držati dok nisu stigli do automobila. Carter joj je uljudno pomogao da se smjesti na suvozačko mjesto. - Bože, tako mi je žao, Sloan - rekao je kad je sjeo za volan.

- Nisi ti kriv.

- Ne, ali to je moj trajni sukob. Jednom sam u emisiji *Tonight Show* rekao da je pompozni, netaleantirani magarac, a on mi to nikako ne može oprostiti.

Njegov pokušaj da se našali bio je posve neuspješan. Nastavila je omamljeno zuriti kroz vjetrobran. Bijela nepomičnost njezina lica izazvala je paniku u njemu, ali ništa nije mogao poduzeti po tom pitanju u parkiranoj automobilu na krcatoj ulici. Ubacio je mjenjač u prvu brzinu, uključio se u promet i u rekordnom vremenu stigao do Fairchild Housea. Bez riječi joj je pomogao unijeti kupljene stvari i stavio ih na kuhinjski stol.

Posegnuo je za njom. - Sloan -

- Ne!

Zaprepastio se kad mu se izmaknula. Osjećao je kako mu tjelesna temperatura pada, kako mu se tijelo hladi, kako se gasi vatra u njegovoj duši dok je on očajnički pokušavao zadržati barem jedan plamičak.

- Ne smiješ dopustiti da te uznemiri neki pakosni, uskogrudni klipani poput njega, Sloan. Previše si inteligentna za to. Znam da jesi. Prokletstvo, reci mi da jesi! - Na koncu je već vikao na nju, obuzet frustrirajućim gnjevom.

- Ne, ne! - viknula je i ona. - Nije riječ o njemu, već...
- Što? - oštro je pitao.
- Riječ je o *meni*. Ono što je rekao ukazalo mi je na činjenicu da tebi nikad neću biti ništa više od ljubavnice. O, Bože, mrzim tu riječ.
- I ja. Nikad je više nemoj izgovoriti u vezi sa sobom.
- Zašto ne? - prasnula je. - To sam ti bila, nije li tako? Ne tvoja žena. Svakako više od prijateljice. Kako bi me ti nazvao?
- Ljubljenom - rekao je, nastojeći zadržati miran glas.
- Žena koju volim.
- Ali ne žena kojom ćeš se oženiti. Ne žena kojoj ćeš dati svoje prezime. Ne žena s kojom ćeš podijeliti svoj život, koja će roditi tvoju djecu.
- Znala si to, Sloan. Oboje smo znali. I oboje znamo da po tom pitanju baš ništa ne možemo učiniti. Rekla si da ćeš me voljeti dok možeš.
- Znam - jecala je i kršila ruke. - Mislila sam da će to biti dovoljno. Nije. S tobom sam izdala svoju najbolju prijateljicu. Izdala sam sebe. Nisam mogla podnijeti da me onaj odvratni čovjek onako gleda, govori one ružne stvari. On i svi ostali smatrat će našu ljubav kao nešto podlo i ljigavo. Ono što je među nama može biti čisto, ali ostatak svijeta to neće tako doživljavati.
- Jebeš ostatak svijeta! - viknuo je. - Tko će znati, dovraga? Koga je briga? Uvjeravam te da Gladstone nema muda objaviti jednu riječ o tebi, ne nakon onoga što sam mu rekao. On samo priča, ali je u osnovi kukavica. A čak i kad bi ostatak svijeta znao, zašto bi ti to smetalo kao je ono što osjećamo jedno prema drugome iskreno?

- *Nije* pošteno, Carteru. Naša se ljubav temelji na prijeviri. - Zastala je i nekoliko puta duboko udahнула, skupljajući snagu i hrabrost da učini ono što mora. - Moraš otići, Carteru. Više ne možeš ostati ovdje.

- Ne mogu te ostaviti, Sloan. Nikada.

Pogledala ga je s mješavinom nevjerice i bijesa. - Zasiurno, *zasiurno* se nisi kanio nastaviti viđati sa mnom nakon što se vjenčaš s Alicijom - rekla je drhtavim glasom.

Činjenica da je nije pogledao u oči i obrambeni način na koji je gurnuo ruke u džepove bili su ravni priznanju. - Ne. Ne znam. Ne mogu te se odreći, Sloan.

- Zašto? - posprdno je rekla. - Jer ti pružam tako sjajnu zabavu?

Naglo se okrenuo i bijesnim je pogledom prikovao na mjestu. - Zašto si to rekla?

- O, ne znam - osorno je rekla. - Gospodin Gladstone možda nije bio posve u krivu. Svakako sam prikladna. Bez obveza. Sad kad stupiš u brak i postaneš obiteljski čovjek, više ne možeš voditi pustolovni život imućnog neženje. Tvoje će romantične avanture morati ostati u tajnosti. Morat ćeš se skrivati, potajno osvajati druge žene.

- A znaš, jer sam ti nepromišljeno više puta razotkrila svoju dušu, da sam cijeli život nekomu bila otirač. Moji su roditelji mogli gledati kroz mene. Jason me iskorištavao koliko mu je odgovaralo. Sada ti kaniš dotrčati ovamo, nesumnjivo uz puno razumijevanje i odobravanje svoje žene, i iskorištavali me kad god ti zatreba inspiracija. - Posljednju je riječ izgovorila krajnje prezirno.

Spustio je pogled do sredine njezina tijela s vulgarnom implikacijom. - Kako bi ti naoštrila moje pero, tako rečeno.

Čim je podigao pogled do njezina poražena lica, preplavila ga je mržnja prema samom sebi. Pogledao je prema stropu i žestoko opsovao, a potom spustio bradu na prsa, pokušavajući naći neki način na koji će izbrisati teške riječi što su ih dobacili jedno drugomu.

- Žao mi je, Sloan - na koncu je rekao. Čak su i njemu samome te riječi zvučale šuplje i mrtvo.

- Ne, neka ti ne bude žao - rekla je i gorko se nasmijala. - Posve si jasno to rekao. Trebalo ti je samo nekoliko riječi da izraziš točno ono što sam ja pokušavala reći. Međutim, sad se savršeno razumijemo. Rečeno je sve što se moglo reći. Mislim da bi trebao otići. Odmah.

- Prokletstvo, Sloan, nije moguće da to ozbiljno misliš.

- O, ali mislim - veoma je odlučno rekla.

Probadao ju je pogledom. - Doista se namjeravaš ponovno zavući u onu prokletu ljušturu, zar ne? Sakrit ćeš se iza tog svojeg štita, čvrstog i neprobojnog poput oklopa.

- Analiza nije tvoja jača strana, gospodine Madison. Drži se svojih imenica i glagola, grubog jezika i vulgarnih aluzija. To ti jako dobro ide.

- Preklinjanje također nije moja jača strana. - Pošao je prema kuhinjskim vratima i gurnuo ih. - Dobro, Sloan, vrati se u svoj siguran, samotnan svijet i uživaj u svojoj nesebičnosti. A kad uvečer budeš pokušavala sama usnuti, prebroji sve nagrade koje ti to donosi.

Gledala je kako je gotovo strgnuo vrata sa šarki dok je izlazio. Zatim je gledala kako se njišu naprijed-natrag dok se nisu posve zaustavila, jednako kao što se zaustavilo i njezino srce.

9. poglavlje

Otišao je.

Nije znala koliko je dugo sjedila za kuhinjskim stolom i zurila u prazno. Suton se šuljao oko prozorskih okvira i potom se pretvorio u mrak, a ona je i dalje nepomično sjedila. Točno u određenom trenutku shvatila je da je on otišao, da je sama u kući. Uopće ga nije čula kad je otišao. Izišao je iz njezina života bez ikakvih fanfara, baš kako je i ušao.

Sloan se prisilila da ustane, a potom je prolazila mračnim hodnicima i uza stube poput nekoga tko je hipnotiziran i sluša naredbe. Vrata njegove sobe bila su odškrinuta.

Praznina je djelovala zloslutno. Stol na sredini sobe podsjećao ju je na truplo koje su strvinari posve očistili. Nestali su papiri i pisaći stroj, njegov rječnik i crvene kemijske olovke. Pod je bio žalosno prazan, bez zgužvanih stranica rukopisa koje su upoznale njegov gnjev i nestrpljivost. U kupaonici nije bilo njegovih osobnih stvari; ormar je bio prazan. Krevet je bio u neredu, pokrivači su visjeli s njega poput latica cvijeta koji je bio u punom cvatu, a sad je uvenuo i umire.

Sloan je obilazila sobu poput vjernika u svetištu, s očima punim suza. Opazivši listove neuporabljena rukopisa u košu za smeće, kleknula je, uzela list po list, poravnala ih i napravila malenu hrpu. Pritisnuvši je na prsima, pošla je prema vratima. Još se nije mogla natjerati da očisti sobu. Kasnije, kad bude jača, pripremit će je za drugoga gosta. Ali ne sada. Ne dok joj srce krvari.

Uzevši samo stranice s riječima što ih je tako pomno sastavljao, a zatim s lakoćom odbacivao, izišla je iz sobe i tiho zatvorila vrata za sobom.

* * *

- Fairchild House - rekla je u telefonsku slušalicu dva dana kasnije.

- Sloan.

Glas je bio tako poznat, a ipak nimalo sličan sebi. - Alicia? - *Moj Bože, ne*, bila je Sloanina prva misao. Nešto se dogodilo Carteru. Zašto bi inače Alicia zvučala tako nesretno? - Alicia - ponovila je, stežući slušalicu vlažnom rukom - što se dogodilo?

- Ništa - mračno je rekla. - Barem nije ništa hitno. Nisam te željela prestrašiti.

Sloanino se srce malo smirilo, ali joj se u ustima zadržao neugodan okus. - N-ne zvučiš kao inače.

- S veoma dobrim razlogom.

Sloan je prstima pritislula bezbojne usne. Nije moguće da ona zna! Nije mogla otkriti! Carter? Ne, on nikad ne bi... Sydney Gladstone! Je li pisao o njoj?... Ne, čitala je njegove kolumne. Kako je Alicia mogla saznati?

- Možemo li razgovarati o tome? - plačnim će glasom Sloan.

- O, Sloan, molim te, da. Moram s nekim razgovarati. - Alicia se rasplakala.

Sloan je to zbunilo. Alicia nije govorila o njezinoj ljubavnoj vezi s Carterom, već o nečem posve drugom. Laknulo joj je, ali se odmah zabrinula. - O čemu je riječ? - tjeskobno je pitala. - Alicia, molim te, nemoj tako plakati. Reci mi.

- Ne mogu. Želim, ali... moram s nekim razgovarati - ponovila je.

Sloan se ugrizla za usnu prije nego je rekla: - Carter. Zašto ne razgovaraš s njim?

- Carter nije ovdje.

- Nije ondje?

- Zar ti nije rekao kamo ide kad je otišao iz Fairchild Housea? Nije se vratio u Los Angeles. Telefonirao mi je s aerodroma i rekao da ide u New York kako bi osobno isporučio rukopis. Rekao je da jedva čeka da to obavi i da prije vjenčanja želi riješiti sav posao. To je sljedeći tjedan, znaš.

Sloanino je srce bilo poput olovnog utega u njezinim prsima, povlaćeci je u bezdan iz kojeg neće moći pobjeći. Nema sumnje da on sad mrzi svoju knjigu jer ga podsjeća na nju. Jedva je čekao da je se riješi, želio se toga osloboditi što je moguće prije. - N-ne - izustila je hrapavim glasom. Pročistila je grlo i rekla sigurnijim tonom: - Ne, samo je jedne večeri otišao. Nije rekao kamo ide, a ja sam pretpostavila da će se vratiti kući.

- I ja sam to očekivala, čim završi knjigu, ali u danim je okolnostima čak i bolje da se nije vratio.

- Kakvim okolnostima? - pitala je Sloan, vraćajući se na prvobitni razlog Alicijina poziva.

- Sloan, možeš li doći u Los Angeles?

Sloan se kratko nasmijala. - Jasno da ne mogu. O čemu to govoriš?

- Molim te, Sloan. Ako si me ikad voljela kao prijateljicu, dođi ovamo. Samo na jedan dan. Očajnički moram razgovarati s tobom.

- Ne mogu, Alicia. Možeš telefonski razgovarati sa mnom. - Sloan je poželjela da Alicia nije spomenula ono o prijateljstvu. Juda je bio uzoran prijatelj u usporedbi s njom.

- Moraš. - Sloan je u Alicijinu glasu opet čula izdajničku promuklost. Plakala je. - Ja bih došla k tebi, ali sam u posljednje vrijeme previše ostavljala dječake. Platit ću tvoju kartu. Učinit ću sve, samo te molim da dođeš, Sloan. Sad nema gostiju u Fairchild Houseu, zar ne? Molim te.

Sloan je proučavala mjedeni uteg za papir na pisaćem stolu. Očajanje u Alicijinu glasu bilo je iskreno. Nešto nikako nije u redu, a ona se za pomoć obratila svojoj najboljoj prijateljici. Kad bi samo znala kakva je doista njezina najbolja prijateljica, dobro bi razmislila hoće li je zvati, ali ovako misli da joj je Sloan potrebna. Sloan ju je već jednom iznevjerila na način za koji se nadala da nikad neće biti razotkriven. Može li joj sad odbiti molbu za pomoć? Zar ne duguje Aliciji više no što će joj ikad moći vratiti?

- U srijedu mi dolaze gosti. Morat ću doći prije toga.

- Sutra - brzo će Alicia. - Sutra, molim te.

Sloan je drhtavim prstima protrljala bolno čelo. Može li se *ikad* suočiti s Alicijom? - Valjda bih mogla. Poći ću ranim letom i uzeti taksi do tvoje kuće.

- Bit ću u Carterovoj kući na plaži. Zamolio me da pođem onamo i provjerim je li sve u redu, a djeca se žele igrati na plaži.

Bože, hoće li ovo mučenje, ova noćna mora ikad završiti? Carterova kuća! - Koja je adresa? - zlovoljno je

pitala. Odbivši Alicijinu ponudu da joj plati putnu kartu, obećala je da će se vidjeti narednoga dana.

Ostatak dana provela je u nekoj vrsti omame. Otkako je Carter otišao, stalno se kreće poput mjesečara. Živi iz navike; spava, budi se, jede, radi po kući kao da je programirani robot. Svud radost koju joj je ranije donosio pansion

Fairchild House promijenio je kratkotrajni Carterov boravak. Velika soba na uglu kata zauvijek će ostati Carterova soba. Nikakva količina sredstava za čišćenje, usisavanja ili osvježivača zraka neće je osloboditi njegove nazočnosti. Baš kao što ni njezino srce ništa ne može osloboditi njegova duha.

Barem ne mora strepjeti za financijsku stranu posla. Svakodnevno su pristizale nove rezervacije. Nastave li stizati takvom brzinom, imat će dovoljno novca da se izvuče iz stiske, a ostat će joj i za objavljivanje oglasa u časopisima. Budućnost Fairchild Housea ovisi o reklamiranju. Vjerovala je u kvalitetu onoga što nudi, ali ljudi moraju čuti za to.

Situacija će se srediti. Preživjet će ovu krizu kao što je preživjela i druga razočaranja. S vremenom više neće tako boljeti. Njegov će lik izbljedjeti u njezinu umu. Možda će proći nekoliko uzastopnih večeri kad ne bude čitala one stranice što ih je zaključala u lakiranu kutiju na svojoj komodi. Na koncu će doći trenutak kad se više neće sjećati kakav je osjećaj biti u njegovu čvrstom zagrljaju, zaboravit će na divotu njegove ljubavi.

Oporavak će biti spor, ali preživjet će.

Pretrpjela je veliki šok kad je izišla iz taksija i ugledala njegovu kuću u čijoj se pozadini vidjelo nebo i more. Tako

je odražavala narav svoga vlasnika da su joj se oči zamaglile od suza dok je plaćala vozaču.

Čula je viku i smijeh djece, pa je zaobišla trijem od mamutovca koji se prostirao oko kuće. Alicia se naginjala preko ograde i dovikivala dvojici dječaka koji su trčali plažom. - Adame, prestani bacati pijesak ili ćeš morati u kuću!

- Ne bi bila tako okrutna, je li?

- Sloan! - uzvikknula je Alicia i požurila pozdraviti prijateljicu. Čvrsto ju je zagrlila, a Sloan je gušio osjećaj krivnje. - Bože, tako je lijepo vidjeti te. Silno mi je drago da si došla. Hvala ti.

- Nemoj mi zahvaljivati. Ništa nisam učinila.

- Ovdje si. To je mnogo. Idemo unutra.

- Dječaci -

- Zabranjeno im je približiti se vodi. Previše je hladna. Držat ću ih na oku.

- Tako brzo rastu - čeznutljivo je primijetila Sloan dok je gledala dva malena tijela kako radosno trče po pijesku.

- Da, istina.

Alicia je gurnula klizna staklena vrata koja su se pružala od poda do stropa i povelala Sloan u Carterovu kuću. Dnevni je boravak bio prostran i visok. Kauči i naslonjači bež i smeđe boje bili su razmješteni oko kamina. Krzneni sag neprepoznatljiva podrijetla ležao je na parketu ispred kamina. Na bijelim su zidovima visjele zanimljive grafike i živopisni posteru u okvirima od mjedi, pričajući o Carterovim putovanjima diljem svijeta. Spiralno je stubište vodilo do potkrovlja gdje su se nalazili samo pisaći stol i stolica. Uza zidove su postavljene police za knjige. Cijela je prostorija bila okupana sunčevom

svjetlošću. Sloan se oduševila. Bila je sigurna da ju je Carter dizajnirao.

- Limunadu?

Alicia nije čekala Sloanin odgovor, već je ušla u kuhinju koju je od dnevnog boravka odvajao samo otvoreni šank. Dok je u veliku staklenu vrču miješala zamrznut ružičasti koncentrat i gaziranu vodu, Sloan je upijala atmosferu prostorije. Carterov je ukus bio besprijekoran. Knjige koje su se nalazile na policama tematski su varirale od filozofije i religije do erotike. Imao je zavidnu zbirku ploča. Dok je gledala stvari kojima se okružio, Sloan se osjećala kao da mu dodiruje dušu. Željela je istražiti ostatak kuće, ali ukoliko Alicia to ne predloži, neće se usuditi sama pitati.

- Kako je prošao let? - pitala je Alicia dok je pružala Sloan visoku čašu ledenog napitka.

- Bučno. U avionu su bile dvije bebe, a niti jedna nije uživala u putovanju.

Alicia se hrabro pokušala nasmijati. - Bi li ti bilo previše hladno na trijemu?

- Ne. Rado bih imala neograničeni pogled na ocean.

- Trebala si se ležernije odjenuti, ali s druge strane, ti to rijetko kad činiš.

Sloan joj je mogla reći da je prošli tjedan lutala San Franciscom u trapericama i majicama ispod kojih nije nosila donje rublje. No sumnjala je da bi joj Alicia povjerovala. Jedva joj je Carter povjerovao, premda je to bilo dio njegove terapije za »izvlačenje iz ljuštore«.

Danas je odjenula savršeno krojen komplet od mornarsko plave suknje i odgovarajuće jakne s uzorkom riblje kosti. Njezina je bluza djelovala ozbiljno. Kraj

Alicije, u trapericama i dolčeviti, Sloan se osjećala uštogljenom. Ponovno se pitala kako je moguće da se ona više sviđa Carteru nego njezina prijateljica. Ili se možda samo pretvarao da je tako zato da bi otišla s njim u krevet?

Od te se pomisli gotovo zagrenula. Ne. Ne. Ne. Možda je otišao bijesan, ponosan i uvrijeđen, ali nije mogla - nije htjela - vjerovati da su njegove riječi ljubavi bile laži. *Neće to vjerovati.*

Alicia je ispružila svoje lijepo tijelo na ležaljci. Sloan je sjela na stolicu okrenutu prema oceanu. Do njih je dopirao smijeh dječaka. - Kasnije ćeš vidjeti dječake, ali najprije želim razgovarati s tobom. Imaš li nešto protiv? - upita Alicia.

- Ne, naravno. U čemu je problem?

- Bože, nemaš pojma kako je ugodno čuti tvoj čvrst, praktičan, postojan glas. - Alicia je uzdahnula, a njezine su pune dojke zadrhtale ispod maje. Sloan je nastojala iz glave izbaciti sliku Cartera kako ih dodiruje, ljubi... - Tako se sramim.

Alicijin je plačni glas trgnuo Sloan iz mračnog razmišljanja. - Alicia, molim te, nemoj - rekla je dok su jecaji potresali Alicijina ramena.

- Što te tako uzrujalo? I čega se sramiš? Ne mogu zamisliti da si ti učinila nešto sramotno.

- Ni ja to nisam mogla zamisliti - rekla je i šmrenula. - Ali učinila sam. A sramotno je to što uopće ne žalim zbog onoga što sam učinila.

Sloan je strpljivo sjedila, dajući Aliciji vremena da sredi svoje misli. - Otišla sam u Tahoe onaj vikend nakon što sam se vratila iz San Francisca. Imam prijateljicu koja

se prije nekoliko mjeseci razvela, a ona me već neko vrijeme nagovarala da na jedan vikend odemo iz grada. Kunem se, Sloan, uopće ne znam zašto sam otišla, osim... najbolje da zasad preskočimo razlog. Otišla sam i ja... upoznala sam nekoga. Bio je privlačan muškarac, drag, zabavan i sjajno smo se zabavljali dok smo cijeli dan zajedno skijali. A te sam noći, ovaj, ostala u njegovoj sobi i mi smo cijelu noć vodili ljubav i... bilo je apsolutno predivno.

Činilo se da joj je silno laknulo kad je to izgovorila. Drhtavo je uzdahnula. Dugo su šutjele. Na koncu je Alicia okrenula glavu i nekako prkosno pogledala Sloan. - Zar sam te tako šokirala da si ostala bez riječi?

Sloan je odmahнула glavom prije nego je pomislila da će joj glas biti dovoljno čvrst i rekla: - Ne, ne.

Alicia je spustila glavu na jastuk ležaljke. - Jasno da jesam. Šokirala sam i sebe. Sigurno misliš da sam drolja jer sam spavala s muškarcem kojeg sam jedva poznavala, i k tomu tako silno uživala. Kako bi uopće mogla razumjeti, Sloan? Staložena žena poput tebe nikad se ne bi tako prepustila, bacila oprez u vjetar, neka vrag nosi sutra, učinila nešto za što zna da nije u redu.

Sloanino je srce divlje lupalo, a činilo joj se da bi se mogla onesvijestiti ako grmljavina u njezinoj glavi postane mrvicu glasnija. Točno je znala kako je to sve žrtvovati radi strasti!

- Ne znam što mi se dogodilo. Planinski zrak? Jedina isprika koju imam je ta da sam upoznala Jima Russella dok smo još bili veoma mladi. Vjenčali smo se odmah nakon fakulteta i u nekoliko kratkih godina dobili dva sina. Tada je Jim poginuo, a ja sam se osjećala tako...

staro. Staro i potrošeno. Kao da je život prošao kraj mene prije nego sam stigla uživati u njemu. Nije da žalim zbog ranog vjenčanja s Jimom. Ne žalim. Ali u mojem životu nikad nije postojalo razdoblje kad nisam pripadala nekome drugome, kad sam živjela isključivo za sebe. - Pogledala je dva dječaka na pijesku. - Nikad neće ni postojati takvo razdoblje, zar ne?

- Ne ako se sljedeći tjedan udaš za Cartera, ne.

Alicijine su se oči opet zamutile od suza. - Zato me muči takva prokleta krivnja zbog tog vikenda, Sloan. Volim Cartera, ali... - Glas joj je zamro dok je čupkala labavu nit na svojoj maji. - Možda ti to ne bih trebala povjeravati, ali moram sve to skinuti sa srca. Carter i ja nikad nismo, znaš, bili skupa. Nikad nije bilo ničega osim manjih nježnosti. Pa, bio je onaj trenutak u tvojoj kući, sjećaš se, kad si ušla u sobu i zatekla nas kako se ljubimo? - Sloan je nijemo kimnula. - Bila sam posve zaprepaštena! Nikad nije bio takav sa mnom. A ja... pa, bez obzira na to koliko je poljubac bio strastven, meni nije ništa značio. To je smiješno, znam, ali osjećala sam se kao da sam nevjerna Jimu! Kad god pogledam Cartera, vidim Jima, i onda mi se čini da ga varamo. Tako se nisam osjećala s muškarcem u Tahoeu.

- Carter je bio Jimov najbolji prijatelj. Prirodno je da tako osjećaš - rekla je Sloan jer joj ništa pametnije nije palo na pamet. Sićušna zraka svjetlosti blistala je u mrklome mraku koji ju je obavijao otkako je Carter otišao. Nije se usudila nadati da bi se mogla pretvoriti u blistavi snop nade, ali ipak...

- Posve iskreno rečeno, Carter me nikad nije... uzbuđivao. Jednostavno je previše dobar prijatelj. Valjda

ću nakon vjenčanja činiti ono što se očekuje od tek udane žene. Premda mene ne uzbuđuje seksualno, nimalo ne sumnjam u Carterovu muževnost. Ne vjerujem da bi tolerirao celibat u braku. Oboje želimo još jedno dijete. - Glas joj je posve utihnuo, a povjetarac s oceana odnio je slabašan šapat.

Usprkos unutrašnjoj borbi, Alicia je izgledala dražesno plaho kad je rekla: - Sloan, svaki put kad me Mac - tako se zove - dotaknuo, cijelo mi je tijelo treperilo. Znaš li na što mislim? Misliš li da sam grozna osoba?

Sloanin je osmijeh bio pomalo tužan. - Da, znam na što misliš, i ne, uopće ne mislim da si grozna. - Glumeći nezainteresiranost, pitala je: - Taj Mac, gdje on živi? Želiš li ga ikad ponovno vidjeti?

- Živi u Portlandu i *rekao* je da me želi posjetiti. Jasno, odbila sam. Sve sam mu ispričala. - Duboko je uzdahnula. - Poanta zapravo nije u njemu. Poanta je u tome da sam ograničila svoje opcije. - Naglo je sjela. Nije da želim imati ljubavnike. Znaš to, zar ne?

- Da - ozbiljno će Sloan.

- Prezirem takav način života. Ne sviđa mi se što moja prijateljica tako živi. Vjerojatno je spavala s niz drugih muškaraca nakon onog vikenda u Tahoeu i uopće je ne grize savjest. Ja nisam takva, Sloan. Nikad se ne bih mogla učiniti tako jeftinom, niti to prirediti dječacima. Samo što sam odjednom shvatila činjenicu da Jim možda nije bio jedini muškarac kojeg mogu svim srcem i strastveno voljeti.

- Mislila sam da je taj dio mene mrtav. Nije. Samo je bio uspavan, a kad me Mac dotaknuo, podsjetio me da sam žena, a ne samo udovica, majka i bliska prijateljica.

Nakon putovanja u San Francisco, nakon što me Carter onako poljubio, znala sam da mi zbog njega koljena nikad neće klecati. Zato sam zapravo i otišla u Tahoe.

- Što ćeš učiniti? - polako upita Sloan. Svjetlost se pojačala, a ona je jedva uspijevala mirno sjediti. Poželjela je viknuti, pridružiti se djeci i juriti plažom. Poput životinje koja odbacuje svoju zimsku kožu, osjećala se novom i živom.

- Ne znam - izmučeno će Alicia. - Reci mi što da učinim, Sloan. - Preklinjanje se vidjelo u Alicijinim bistrim očima i osjećalo u njezinu glasu. - Reci mi kako je Carter divan čovjek. Reci mi da uz njega neće biti nikakvih opasnosti. Moji sinovi i ja imat ćemo sigurnost, mir. Reci mi da njihova dobrobit mora imati prednost pred mojim sebičnim željama. Podsjeti me koliko ih Carter voli i kako bi se razočarao kad bi saznao da je Jimova udovica spavala s neznancem i uživala u svakoj minuti. Uvjeri me da će nakon sklapanja braka, kad budemo dijelili krevet, strast sama doći. Reci mi sve to, Sloan. Podsjeti me koji je pravi, odgovoran postupak.

- Ili - nastavila je Alicia nakon što je duboko udahnula - reci mi neka kažem dovraga s onim što je ispravno i učinim ono što želim. Ako želimo biti iskreni, Carteru će možda laknuti. Možda će me oženiti samo zato što osjeća obvezu prema Jimu da se skrbi za nas. Reci mi da pođem Carteru i stavim svoje karte na stol, da mu kažem da ga volim, ali ne na način na koji bih trebala. - Ispružila je ruku preko prostora između njih i stegnula Sloaninu. - Sloan, za Boga miloga, daj mi neki savjet.

- Ne mogu - uzviknula je Sloan, odjednom preplavljena emocijama. - Nemoj to tražiti od mene,

Alicia. Ne mogu ti reći što da učiniš. - Kad bi barem mogla. Kad bi barem mogla Aliciji reći kako bi za sve zainteresirane bilo najbolje kad bi razvrgnula zaruke s Carterom. Jedan dio nje je vrištao: *»Reci joj, reci joj. Olakšaj joj odluku. Bit će joj drago da ste se ti i Carter zaljubili. Reci joj.«*

Trebala bi samo jedna rečenica. *»Volim Cartera i vjerujem da i on voli mene.«* Mogla bi Aliciji iskreno reći da nisu planirali da se to dogodi, ali dogodilo se. Sad bi svi mogli imati ono što žele. Sloan bi imala Cartera. On bi imao nju. Alicia bi bila slobodna da potraži vlastitu sreću.

Drugi dio nje zatvarao je uši pred argumentima srca. Ne smije se upletati u Alicijinu odluku. Možda Alicia voli Cartera više nego što je svjesna. Taj vikend u Tahoeu je bio prvi put da se prepustila i još uvijek je pod utjecajem novog iskustva. Njezin se um toga sjeća u romantičnijem svjetlu no što je doista bilo. Kasnije će shvatiti da je ono što joj je potrebno staložena, pouzdana vrsta ljubavi kakvu ima s Carterom.

Ne, Sloan ništa nije mogla reći. Ako bi Alicia ikad požalila zbog ove po život važne odluke, Sloan ne bi mogla živjeti s tim. Nikad ne bi mogla biti sretna s Carterom ako bi utjecala na Aliciju da ga se odrekne. To mora biti Alicijina odluka, samo njezina.

Ali molim te, Bože, neka bude ona za koju se molim.

- Sloan, što ću učiniti? - Izgubljene svaka u svojim mislima, zurile su u dva dječaka koji su se igrali na plaži. - Potreban im je otac - tiho će Alicia. - Otac poput Cartera, ali... - Ponovno je zavladao tišina dok su se obje borile s vlastitim paklom.

Tada je David prekinuo igru, okrenuo brata i pokazao prema kući. David je nešto viknuo i počeo trčati prema kući, vičući iz petnih žila, a niži, sporiji Adam potrčao je za njim.

Sloan i Alicia su se zbunjeno pogledale. Tada su čule što David viče. - Carter, Carter. Carter se vratio.

Istodobno su se okrenule i ugledale Cartera baš kad se pojavio iza ugla kuće. Kad je vidio tko je s Alicijom, tako se naglo zaustavio kao da je naletio na nevidljivi zid. Njih su se troje ukočili od napetosti dok su četiri noge u tenisicama tapkale stubama što su vodile od plaže do trijema. Carter se jedva oporavio od šoka izazvanog pogledom na Sloan kad su mu se dva malena tijela bacila oko nogu.

- Vratio si se, vratio si se! - vikao je David, poskakujući i hvatajući nogavicu Carterovih hlača.

- Carteru, hoćeš li nam kupiti sladoled? Mama je rekla da možeš ako budemo dobri - dometnuo je Adam. - Bili smo dobri.

- Pogodi što se dogodilo. Naša je riba uginula. Sad je u raju s tatom. Ali mama je rekla da možemo dobiti drugu.

- Trbuh joj se izbočio i plutala je na vodi. Ja sam je prvi vidio, a David nije mislio da je mrtva, ali ja sam rekao da je.

Alicia je žalosno pogledala u Sloanine oči. Da nije bila tako zaokupljena vlastitom tugom, vidjela bi kako se njezin očaj zrcali u dubinama boje dima. Pokušala je na lice namjestiti rezignirani smiješak, ali nije posve uspjela. - Zapravo nemam izbora, zar ne? - šapnula je samo za Sloanine uši.

Sloan je odmahнула glavom, svjesna da mora zauvijek šutjeti, makar je to ubilo. - Ne.

- Zнала sam da će biti tako, da neću postupiti drukčije. Učinit ću ono što bi ti učinila. Ti bi ispravno postupila, Sloan. Znam da bi.

Ispravno? Je li osuđivanje troje ljudi na nesretan život ispravan čin? Da. U ovim okolnostima, da. Carter i Alicia će naučiti voljeti jedno drugo uz pomoć djece koja ih oboje vole. Sjećanje na Jima polako će blijedjeti. Oboje su fizički lijepi ljudi. Strast će se rasplamsati kada to shvate.

Da. Nije idealno, ali je ispravno.

Alicia je još jednom stisnula Sloaninu ruku. Ustala je, brzo se okrenula i pošla u Carterov zagrljaj. - Dobro došao kući, stranče - vedro je rekla.

Zagrljo ju je, što nije bilo nimalo jednostavno dok su mu se dva dječaka i dalje držala za hlače. Pogledao je Sloan preko Alicijina ramena.

Njegove su oči slale tisuću poruka, a ona je primila svaku. Bilo mu je žao zbog onoga što je rekao. Nedostajala mu je. Nesretan je. Iscrpljen je, umoran od svijeta, od života bez nje. Također je pitao što ona radi u njegovoj kući. Prijekorno je pogledao njezinu odjeću i strogo stegnuto kosu.

- Bila sam usamljena bez tebe, pa sam pozvala Sloan da dođe provesti dan sa mnom - rekla je Alicia i povukla ga prema stolicama na trijemu. Sloanine cipele kao da su bile prikovane za pod jer se nije mogla pomaknuti od trenutka kad je ugledala Cartera. Unatoč umoru koji se jasno vidio u kutovima njegovih očiju i usta, te praznini u očima, izgledao je predivno. Na sebi je imao sportske hlače i košulju, a rukave pulovera vezao je oko vrata.

- Zdravo, Sloan.
- Zdravo, Carteru. Kako je bilo u New Yorku?
- Hladno i kišovito.
- Čini se da ti ne uspijevaš pobjeći od kiše - rekla je Alicia, pokazujući čudesnu moć oporavka. - Kiša je padala gotovo tijekom cijelog tvog boravka u San Franciscu, nije li?

- Da - rekao je, a njegov se pogled stapao sa Sloaninim.
- Momci, molim vas, prestanite se gurati i dođite pozdraviti Sloan - reče im Alicia. Poslušno su promrmljali pozdrav.

Odgovorila im je osmijehom za koji se nadala da ne izgleda onako krhko kako se ona osjećala. - Postali ste krasni mladi džentlmeni otkako sam vas zadnji put vidjela.

- Jesi li poznavala moga tatu? - pitao je Adam. - On je umro.

Sloanin je pogled prešao preko Alicije i Cartera koji su stajali rukom pod ruku. - D-da, poznavala sam ga. Obojica ste od njega naslijedili svoj lijep izgled.

- To i mama kaže. Carter će sad biti moj novi tata.
- To će biti krasno, zar ne? - Sloan nije znala kako su riječi preživljavale snažan stisak u njezinu grlu.
- Da, bit će super - reče David.
- Super, super, super - pjevušio je Adam.
- Pođite se sad igrati - reče Alicia. - Što je s tvojom knjigom? - pitala je Cartera kad su dječaci otišli do ruba trijema. - Jesi li je završio?

- Da. Već se nalazi na urednikovu stolu. Rekao je da mu se čini da će to biti moja najbolja knjiga.

- To je tako dobra vijest, dragi. - Alicia je pritisnula njegovu ruku na svoja prsa dok ga je ushićeno gledala. - Tako si naporno radio na njoj.

- Veliki sam dio sebe uložio u tu knjigu. - Nastojao je ne gledati Sloan, a potom je odlučio da se neće truditi i dopustio svojim očima da uživaju u pogledu na njezino lice.

- Ima li sretan kraj? - upita Alicia.

Carter je silom odvuкао pogled sa Sloan i spustio ga na svoju zaručnicu. U tom je trenutku njezino lice bilo nedužno i bezazleno kao u njezinih sinova, a on se osjećao kao gad zbog kivnosti što ju je osjećao prema njoj. Nije ona kriva što se on zaljubio u pogrešnu ženu. Praznim očima pogledavši Sloan, odgovorio je: - Završila je onako kako je jedino mogla završiti.

Kao da su joj njegove riječi prekinule dovod zraka, Sloan se mahnito okrenula i požurila prema vratima kuće. - Moram pozvati taksi.

- Ne, Sloan, moraš ostati na večeri - uzviknula je Alicia.

- Ne mogu. Moram se vratiti.

- Ne miči se - rekla je. - Ništa nemoj učiniti dok ne ulovim Davida i Adama.

Alicijinu je pozornost odvuкао nevjerojatno brz nestanak njezinih sinova, ali ne i Carterovu. Slijedio je Sloan u kuću. Željeznom je voljom morao obuzdati svaki mišić u svojem tijelu kako joj ne bi prišao i zagrlio je.

Proklinjao je strogost njezine odjeće, punđu na njezinu zatiljku, oprezan izraz lica koji je skrivao živost za koju je znao da postoji u njoj. Ta tanka, stisnuta usta nisu ni

slična onima nasmiješenima, zamamnima koja su ga opčinjavala svojom velikodušnošću.

Čeznuo je za tim da ponovno vidi strastvenu ženu za koju je znao da čami iza zida defetizma. Jednom ju je izvukao iz ljušture, a znao je da bi je svojim dodirrom ponovno mogao osloboditi. No njihove su im savjesti zabranjivale jedno drugo.

Ipak, nije ju mogao pustiti da ode a da joj ne kaže koliko je silno želi, koliko mu je potrebna, koliko je voli. Morao je to još jednom glasno izgovoriti ili će vječno žaliti. - Sloan, ja -

- Nemoj - procijedila je kroza stisnute zube. Bila mu je okrenuta leđima dok se ukočenim rukama držala za naslon stolice. - Ništa nemoj reći.

- Moram, prokletstvo.

- Ne. Molim te. Ako kažeš, neću to moći podnijeti.

- Sloan, nemoj zvati taksi - rekla je Alicia kad je ušla, nesvjesna drame koja se ondje odvijala. - Dječaci te žele odvesti na aerodrom kako bi vidjeli avione.

- Ne - brzo će Sloan. - Carter je tek stigao s aerodroma.

- Nemam ništa protiv.

- Ti ostani, Carteru - reče Alicia. - Sad ću ja odvesti Sloan, a ti možeš poći po nju sljedeći tjedan kada dođe na vjenčanje.

Sloan se osjećala kao da ju je Alicia naglo i snažno udarila nogom u trbuh. - Neću doći na vjenčanje.

Sad je Alicia izgledala zaprepašteno. - Ali, Sloan, moraš doći!

Ništa na svijetu ne bi je moglo natjerati da sjedi i sluša kako Carter svoju ljubav i život daje drugoj ženi. Bilo kojoj ženi. Čak ni ženi koju i Sloan voli. - Žao mi je, ali ne

mogu. Tada ću već imati goste u Fairchild Houseu. Ne mogu tek tako otići. Morat ćete moje današnje putovanje smatrati mojim čestitkama za vjenčanje.

Alicia je izgledala uzrujano i neutješno. - Ali propustila si moje prvo vjenčanje - razdražljivo je rekla. - Ne mogu vjerovati da ćeš i ovo propustiti.

- Žao mi je što te moram razočarati, Alicia, ali ne mogu... ne mogu doći na tvoje vjenčanje.

Njezin ton nije dopuštao prigovore, premda ih je Alicia nekoliko iznijela. Carter ništa nije rekao.

Otišli su nekoliko minuta kasnije. Alicia je dječacima objašnjavala kako avioni lete dok je automobilom izlazila s kolnog prilaza.

Sloan je riskirala još jedan pogled prema kući. Carter je stajao na trijemu i zurio ravno u nju. Vjetar mu je mrsio kosu. Ruke je gurnuo u džepove hlača i defenzivno pogrbio ramena, braneći se od vjetra ili od nekog unutrašnjeg neprijatelja, nije znala. Njegovo je lice, onako u dubokim sjenkama, bilo nedokučivo.

Što je bilo dobro. Da je Sloan vidjela emocije u njegovim očima, možda ga ne bi mogla ostaviti, bez obzira na posljedice.

10. poglavlje

Barem još uvijek imam ovo, pomislila je Sloan dok je gostima za stolom u blagovaonici posluživala kremu od jaja prelivenu karamelom. Sve sobe u pansionu Fairchild House bile su zauzete. Osim jedne. Ali ta se ne računa.

Preživjet će. I ranije je to uspjela. Opet će uspjeti.

Fairchild House iziskivat će svu njezinu energiju, fizičku i mentalnu. Ovomu se posvetila. Ovo je njezin život. Sve što ima uložiti će u pretvaranje pansiona u uspješan posao.

Petak uvečer. Danas u dva sata poslije podne Carter i Alicia su sklopili brak. Zauvijek je otišao iz njezina života. Odsad nadalje njezino će srce pripadati isključivo poslu.

- Sigurno je bilo grozno. Nije li, gospođice Fairchild?

Umalo je prolila kavu po dragocjenom irskom stolnjaku. Razgovor se odvijao oko nje, ali nije ga slušala. Iznenadila se kad je pitanje upućeno njoj.

- Ispričavam se. Što ste me pitali?

- Sva ona kiša što ste je ovdje imali. Zacijelo je bilo grozno. - Žena je živjela na istočnoj obali i govorila je nazalnim glasom. Neprestano je maltretirala svojeg pokornog muža.

Kad god bi netko spomenuo nepovoljne vremenske prilike koje su nju i Cartera pretvorile u voljne zatvorenike, oči bi joj se zamaglile. - Bilo je grozno ako je netko morao izići. Još kave, gospodo Williams?

Njezin je glas bio uljudan i blag, nenametljiv, uvježban za prikrivanje tuge. Samo bi netko tko bi se pozornije zagledao u nju opazio čeznutljivost u njezinim očima.

Gosti su pošli u salon, a četvero ih je odlučilo odigrati partiju karata. Sloan se pobrinula da im na raspolaganju bude dovoljno kave, alkoholnog pića i biljnog čaja. Bila je gotovo ponoć prije nego su se posljednji gosti povukli u svoje sobe na katu. Sloan je umorno provjeravala jesu li zaključana vrata i gasila svjetla.

Pošla je u svoju sobu i prešla je po mraku, upalivši lampu na komodi. Automatski je dotaknula zaključanu lakiranu kutiju na njezinu istaknutome mjestu. Tužan se osmijeh pojavio na njezinim usnama, a oči su joj se ispunile suzama.

Ni u jednom trenutku nije pomislila da nije sama.

Odsutno je podigla ruke i izvlačila ukosnice iz kose, jednu po jednu, polako, sve dok joj se kosa nije u gustim valovima spustila na ramena. Objema je rukama prošla kroz nju, okrećući glavu kako bi smanjila napetost u vratu izazvanu pretvaranjem da je sretna, a zapravo joj je bol, široka i duboka poput ponora, raspolovila srce.

Otkopčala je patentni zatvarač suknje i graciozno iskoračila iz nje, pomno je složivši preko naslona stolice. Kombine joj je prijanjao uz bokove, priljubio se uz ženstveni trokut i isticao lijepo oblikovana bedra. Kosa joj je pala prema naprijed i milovala blijeđe, pomalo upale obraze kad je sagnula glavu da bi bolje vidjela gumbe na manšetama svoje bluze. Potom je tromo otkopčala gumbe na plisiranom prednjem dijelu bluze, zureći u neku točku ispred sebe, izgubljena u mislima. Spuštala je bluzu niz ramena kad je slučajno pogledala u zrcalo i vidjela ga kako sjedi u naslonjaču na drugoj strani sobe.

Srce joj je skočilo u grlo i zaustavilo vrisak prije nego ga je uspjela ispustiti. Naglo se okrenula. Iznenadni

pokret i rijeka krvi koja joj je poletjela u glavu izazvali su vrtoglavicu i zamaglili joj vid. Uхватила se za rub komode kako ne bi pala.

Doista je bio on, a držao se kao da svake večeri sjedi u tom naslonjaču i promatra je dok obavlja taj ritual. Jedan je gležanj podigao na koljeno suprotne noge. U krilu je držao knjigu u tvrdim koricama. Naočale su mu stajale na vrhu nosa.

- Nemoj prestati zbog mene - rekao je glasom jednako zavodničkim kakve su bile i njegove oči čiji je pogled polako prelazio njezinim tijelom.

- Što radiš ovdje?

- Gledam veoma zabavan i stimulativan striptiz.

- Proklet bio, Carteru, odgovori mi.

Sva njezina frustriranost, patnja, očaj izbili su na površinu i ona se gnjevno okomila na njega. Mučenje još nije završilo. Baš kad se rezignirano pomirila sa situacijom, neki joj je zlobni bog poslao ovaj san. Ili je ovo stvarnost? Je li on doista ovdje, odjeven u onu užasnu vojničku jaknu, a izgleda uglavnom isto kao i prve večeri kad se pojavio na njezinu pragu. - Kako si ušao? Vrata su zaključana.

- Peto poglavlje romana *Biskupov poljubac*. - Podigao je knjigu sa svojega krila. - Upravo sam ga čitao kako bih vidio jesam li to obavio kako treba. Zapravo nije bitno, jasno. Uspio sam provaliti stražnja vrata i ponovno ih zaključati a da me nitko nije otkrio. - Njegov je smiješak bio dječjački ponosan. - Mislim da sam to izveo jednako vješto kao i Slater. On je glavni lik ove -

- Što radiš ovdje? - gotovo je vrisnula, stisnuvši šake.

Spustivši knjigu i naočale na pod, ustao je iz naslonjača i žurno joj prišao, jednom je rukom priljubivši uza se, a drugom joj pokrivši usta.

- Ne želiš valjda uznemiriti svoje goste, je li, gospođice Fairchild? - pitao je maznim glasom, jezikom joj klizeći niz vrat. - Nisam želio biti grub, ali ovo je Slater učinio kad je provalio u stan heroine. Da i ne spominjem našeg prijatelja Gregoryja. Znamo u što se sve on upušta kako bi ostvario svoj cilj.

Vrpoljila se uz njega, pokušavajući govoriti ispod njegove šake. - Ne razumijem te, Sloan. I bolje ti je da štediš dah i energiju jer će ti trebati. - Njegova su usta sad bila na njezinu uhu, kretala su joj se po kosi, vlažni vrh njegova jezika dotaknuo joj je ušku. - Znaš, kanim s tobom voditi ljubav cijelu noć ili dok se oboje ne obeznanimo, što bude prije.

Dlanom je zaustavio njezin uzvik. - Jesi li rekla da odem? Zašto? O, znam. Misliš da činim preljub. Pogrešno. Nisam oženjen, a neću ni biti sve dok ne uspiješ uzeti nekoliko sati slobodno da skoknemo do Gradske vijećnice.

Opustila se i njezino je tijelo postalo podatno uz njegovo. Iznad njegova dlana treptala je kako bi zadržala suze i s nerazumijevanjem zurila u njega. - Sad je bolje. Mrzim se koristiti silom. No nisam bio siguran mogu li te spriječiti da vrisneš ovom daleko ugodnijom i suptilnijom metodom.

Polako je maknuo ruku s njezinih usta i zamijenio je svojim usnama. Spojio ih je s njezinima u slatkom poljupcu. Surađivala je, u početku zato što je bila previše smućena da bi se opirala. Zatim je jezik koji je arogantno

svojatao unutrašnjost njezinih usta ugasio svaku misao, osim one da se ponovno nalazi u Carterovu naručju i on je voli.

Njezine su malaksale ruke skupile dovoljno snage da se podignu do njegovih ramena. Pohlepno je prstima grabila kosu koja kao da je uvijek previše duga na njegovu ovratniku. Usne su joj se rastvorile ispod njegovih, procvjetavši pod nježnom navalom. Ponovno ju je preplavila čarobna tromost koja je poput meda tekla njezinim žilama svaki put kad bi je dotaknuo. Sva je njezina snaga dolazila od njega i tijelo joj se spremno izvilo uz izvor te snage, bezglasno ga preklinjući.

- Bože, kako je to dobar osjećaj - mrmljao je dok joj je usnama milovao vrat. Šakama joj je obuhvatio stražnjicu, podigao je i namjestio tako da se udobno ugnijezdi u plitkoj udolini između njezinih bedara.

- Što se dogodilo? - pitala je uz uzdah. - Zašto nisi oženjen? Nemoj me opet povrijediti, Carteru. Ubij me nakon ljubavnog čina, ali nemoj me ponovno ostaviti.

- Nikad. Nikad. Kunem se. Možemo li ovo maknuti? - pitao je za njezinu bluzu. Gurnuo je rukave niz njezine ruke. - Vidim ti bradavice - zadovoljno je rekao. - Zar nemaš grudnjak?

- Više ga ne nosim ako baš ne moram.

- Krasno, krasno. - Milovao ju je kroz kombine. - Ali što te navelo na tu odluku?

- Dok sam hodala naokolo bez grudnjaka, to me podsjećalo na tebe. Poljubi me ondje - drhtavo je uzdahnula kad su vršci njegovih prstiju stigli do već ukrućene bradavice.

Sagnuo je glavu i obujmio je ustima, tkaninu i sve ostalo. Posve je smočio materijal kombinea tako da se priljubio uz nju. - Pogledaj se - zadivljeno je šapnuo, prstom slijedeći istureni vrh njezine bradavice. - Nisam se mogao oženiti Alicijom. Ne mogu se oženiti nikim osim tobom, Sloan.

Njezine su ruke bile zauzete skidanjem njegove jakne i košulje. Kad joj je to uspjelo, prstima je prelazila po vreloj koži i tamnim, kovrčavim dlačicama. Senzualno je dlanovima prelazila po njegovim prsima, naprijed-natrag, sve dok je različitost osjeta nije dovela do delirija. Vrhovima je prstiju prelazila po njegovim bradavicama, a one su naglo reagirale. - Ispričaj mi što se dogodilo. - Njezin se jezik nestašno poigravao onim što je prstima uzбудila.

- Slatko... ovlaži ih... o, Bože, da, Sloan. Ne mogu... ne mogu govoriti dok... - Prtljao je oko šlica svojih hlača. - Kasnije... ispričat ću ti kasnije... Sad je dovoljno reći da pripadam isključivo tebi i da nikoga neće povrijediti to što smo zajedno.

- Carteru - dahnula je, ponavljajući njegovo ime i uživajući u tom zvuku.

Zavukao je palčeve ispod naramenica njezina kombinea i spustio joj ga preko od ljubavi rumenih dojki. Trbuh joj se uzdizao i padao od ubrzanog disanja dok je kombine prolazio dalje, a potom još niže, te je usput povukao i njezine hulahupke. Kad je ostala naga, prstima je prebirao po mekanom trokutu dlačica i milovao joj vitka bedra. Njegov ju je pogled gutao poput prerijske vatre koja se širi velikom brzinom. Uzeo joj je ruku i

stavio je na svoju pulsirajuću žudnju. - Oprosti mi. Ne mogu čekati.

- Ne mogu ni ja. - Zadrhtala je kad ju je podigao uza se i odnio do kreveta. Spustio se za njom, na brzinu se riješivši ostatka odjeće.

Jednim je brzim, sigurnim pokretom uronio u njezino tijelo. Primijenivši golemu količinu samokontrole, obujmio joj je lice dlanovima i poljubio joj usta jednakom intimnošću kakvu ima i drugo spajanje. Jezikom je uranjao duboko u slatku, vlažnu toplinu.

- Osjeti koliko te volim, Sloan Fairchild. Od prvog trenutka kad sam te ugledao, znao sam da sam dotad bio nepotpun. Upoznaj moju ljubav. Prihvati je. Itekako si je dostojna. Ja sam taj koji je ponizno nudi. Sloan, učini me potpunim.

Njezino je tijelo ležalo sklupčano između njegovih bedara, nogu i stopala isprepletenih s njegovima. Obraz je stisnula uz udubljenje na trbuhu, ispod njegova prsnog koša. Njezina ga je kosa prekrivala poput plašta ispletenog od različitih nijansi smeđe i zlatne boje. Lijeno je provlačio prste kroz nju. Njezini su prsti tromo kružili oko njegova pupka.

Ležali su zasićeni nakon krize vulkanskih proporcija. Ne jednom, već dvaput ih je predivno slobodna strast, bez imalo osjećaja krivnje, bacila u drugu sferu. Sad su uživali u najslađoj iscrpljenosti koju su ikada doživjeli.

- Jesi li siguran da mi to ne govoriš samo zato da bih se bolje osjećala, Carteru?

- Posve. Alicia je bila ta koja je zatražila da se nađemo prije obreda. Nalazili smo se u kući njezinih roditelja.

Gosti su već počeli pristizati. David i Adam su bili lijepo dotjerani i čuvala ih je kućna pomoćnica kako se ne bi zaprljali. Alicia je pokucala na vratima sobe u kojoj sam se odijevao.

- Nisi bio odjeven kad si razgovarao s njom?

Uhvatio ju je za kosu i podigao joj glavu. - Bio sam odjeven kad sam razgovarao s njom.

- Samo provjeravam - vedro je rekla i nježno poljubila kožu prekrivenu dlačicama. - Morat ću dobro paziti na muža koji je sklon provaljivanju i prodiranju u tuđe kuće.

- Da, osobito mi se sviđa -

- Prodiranje - dovršila je umjesto njega. - Besraman si - ukorila ga je, vrteći prst po jamici njegova pupka. - Nastavi s pričom.

- Alicia je sjela na krevet i odmah briznula u plač. Priznala je ono što je smatrala strašnim prijestupom, a ja sam se osjećao kao najveći licemjer na svijetu.

- Možeš zamisliti kako sam se ja osjećala kad je meni priznala, tvrdeći da žena poput mene nikad ne bi tako nešto učinila, a ja sam spavala s njezinim zaručnikom. Kako se uopće uspjelo sve tako zakomplicirati?

- Zaljubili smo se. Nitko, čak ni mi, nije računao na to. - Zavukao joj je ruku ispod kose i masirao joj zatiljak. - Tada mi je počela govoriti kako bih bio divan otac njezinim sinovima, te kako je Jim imao dobro mišljenje o meni i kako njezini roditelji misle da ću se sjajno skrbiti za njih. Tvoje su uške poput latica baršunastog cvijeta.

Jednostavna je tvrdnja bila tako izvan konteksta da se Sloan nasmijala. Carter je naglo udahnuo. - Morat ćemo još jednom odgoditi ovu priču budeš li se tako smijala.

- Zašto?

- Jer osjećam vibriranje tvojih dojki na mjestu koje ne treba dodatno ohrabrivati da bi se blaženo uzbudilo... opet.

- Žao mi je - rekla je, ali joj se u glasu uopće nije osjećalo žaljenje. Zapravo, spustila je ruku niže niz njegov torzo. - Slušam.

Disao je isprekidano, ali je uporno nastavio. - Uzeo sam obje njezine ruke u svoje, pogledao je ravno u oči i pitao je voli li me.

- Što je ona na to rekla?

- Ona je na to rekla »da«.

Sloan se podigla na lakat kako bi ga pogledala. Oči koje su dotad blistale vragolastim sjajem odjednom su se zamutile. Carter joj je kažiprstom prešao po donjoj usni. - Rekla je da me voli, ali ne na »taj način«. Kad sam je pitao na koji način misli, rekla je: »Ne na način na koji bi žena trebala voljeti svojeg muža. Ne dovoljno da dijelim tvoj krevet. Ne dovoljno da u meni suzbije želju da se javim na Macove pozive koje sam odbijala.« Tada sam je, na njezino veliko iznenađenje, zagrlio i poljubio s više entuzijazma nego ikad, ako se izuzme onaj trenutak u tvojoj kući na koji ne treba trošiti riječi, te sam joj rekao kako mislim da je ona bila uistinu divna žena za Jima i bit će za nekog drugog sretnika, ali da sam i ja osjećao da možda nije žena za mene.

Sloan se bradom naslonila na njegovu prsnu kost i zagledala mu se u lice. - Što ste rekli dječacima? Jesu li bili strašno razočarani?

- o, da, gorko su plakali.

- Uh, Carteru, ne! - rekla je Sloan, ignorirajući njegovo ranije upozorenje i pomičući tijelo uz njegovo.

- o, da. Nisu mogli podnijeti pomisao da neće moći živjeti na plaži.

Sloan mu je ponovno spustila glavu na prsa, opustivši se od olakšanja. Tiho se nasmijao i prstom putovao niz njezinu kralježnicu. - Kad sam ih uvjerio da će se moći koristiti kućom na plaži kad god ja ondje ne radim, i kad sam ih uvjerio da ću ih i dalje voditi na klizanje, na utakmice i na sladoled, i kad su dobili po komad svadbene torte, primirili su se.

- Doista im treba otac.

Učinio je pokret kao da će ustati. - Pa, ako tako misliš, uvijek se mogu vratiti Aliciji i preklinjati je -

Raširila je ruke, stisnula prste oko njegovih bicepsa i pritisnula ga na krevet. - Trebaju oca, ali ne tebe.

- Zadržat ćeš me?

Proučavala ga je kroz napola zatvorene oči. - Pomno razmišljam o tome - rekla je nakon duge, neodlučne stanke.

Obavio je ruke oko nje i prebacio je na leđa, preokrenuvši njihov položaj. - Pomno razmisli o ovome - rekao je prijetećim tonom prije nego je spustio usta na njezina, a njegov je jezik uranjao i prodirao, kružio i kušao, istraživao i nagovarao.

Dahtala je pod njim kad se na koncu spustio niz njezino tijelo i položio glavu na jastuk od dojki. - Svakako ću razmisliti o tome - zadihano je rekla. Dugo su mirno ležali. Uživala je u dodirivanju njegove kose, a on je s užitkom slušao ravnomjerno kucanje njezina srca.

- Carteru, jesi li... - Ovlažila je usne. - Jesi li rekao Aliciji za mene?

- A-ha - nezainteresirano je rekao dok je nježno puhao u zamamno ružičastu bradavicu.

Sloan je osjetila grč krivnje i srama. - Što si joj rekao?

- Istinu - ozbiljno je rekao, podigavši se kako bi se zagledao u njezine oči pune kajanja. - Da si ti najvatrenija ženska koju sam ikad poševio.

- Što!?! - viknula je, gurnula ga sa sebe i sjela. Srušio se na leđa i držao se za trbuh dok se tresao od smijeha.

- Trebala si vidjeti svoje lice - rekao je kad se napokon prestao smijati.

- Kako možeš reći nešto tako grozno? - ljutila se.

- Nemoj mi tu izvoditi, gospođice Fairchild. - Opet ju je povukao na sebe. - Takvu čednost i pristojnost možeš prodavati svojim gostima, ali ne meni. Ja sam vidio pravu ženu koja se skrivala iza one odvratne kućne haljine što si je nosila kad sam stigao ovamo. Sutra ujutro ću se osobno pobrinuti da se ta stvar spali. - Povukao ju je k sebi i poljubio je dok su joj njegove ruke milovale stražnjicu.

- No da odgovorim na tvoje pitanje - rekao je kad je ponovno mirno i zadovoljno ležala na njemu - priznao sam Aliciji da smo ti i ja postali veoma bliski prijatelji, te da ću se vratiti u Fairchild House kako bih vidio jesu li moje zaruke s njom bile jedina smetnja mogućnosti da se među nama nešto razvije.

- I jesu li bile?

- Apsolutno. Među nama će se mnogo toga razviti.

Nasmiješila se. - A činilo se da Aliciju nije briga?

Tiho se nasmijao. - Možda ima bolju intuiciju no što nas dvoje mislimo. Nakrivila je glavu u stranu i pronicavo me proučavala. Tada je rekla: »U onoj staroj kući ima mnogo spavaćih soba, a ja osobno mislim da bi se mogle

bolje iskoristiti.« To sam shvatio kao odobrenje. U svakom slučaju, smijala se kad sam strgnuo kravatu i pitao tko bi me mogao odvesti na aerodrom.

Sloan se priljubila uz njega. - Drago mi je - šapnula je. - Nikad ne bih mogla biti posve sretna da *ona* nije oslobodila *tebe*.

- Ne bih ni ja.

- Što ćemo učiniti?

- Govoriš li o neposrednoj budućnosti? Ako je tako, onda je to glupo pitanje. - Njegova je ruka našla njezinu dojku, te je prstom počeo kružiti oko tamne bradavice.

- Mmm, da - uzdahnula je. - No mislila sam po pitanju tvoje kuće, tvojeg posla i Fairchild Housea. Ne želim se odreći pansiona, Carteru.

- Nećeš ga se odreći. Nikad to ne bih tražio od tebe, i volim ovu staru kuću. Ali, naglašavam *ali*, doći će do nekih promjena. Donosim nešto novca u ovaj brak, a dio toga upotrijebit će se za zapošljavanje nekoliko ljudi. Kuhara, nekoga tko će čistiti, nekoga tko će ti pomoći posluživati -

- Ali ja volim kuhati.

- I to ćeš moći i dalje raditi. Ali ne cijelo vrijeme. Možda ću katkad željeti da poslijepodne provedeš u divljem ljubavnom činu sa mnom, a ne u pripremanju juhe od riba. - Poljubio joj je vrh nosa. - Mogao bih raditi ovdje, čak u ovoj sobi. Možemo ovo učiniti našom bazom, ali želim da povremeno uzmeš malo slobodnih dana. Želim putovati s tobom, odvesti te na neka mjesta, pokazati ti neke stvari, praviti se važan s tobom.

- Zar si tako ponosan na mene?

Osjećao je napetost, razumio je koliko joj je hrabrosti trebalo da to pita, svjestan da se prije samo nekoliko tjedana ne bi usudila postaviti takvo pitanje. Tada se još jasno vidio onaj njezin stav da nije vrijedna ničije pažnje, da je njezino postojanje nevažno. Pogledom je s ljubavlju prelazio njezinim crtama lica, a ona je u njegovim očima našla samopouzdanje kakvo nikad ni uz koga nije osjećala. - Tako se ponosim tobom. Nikad nisam upoznao ženu koja bi bila tako vrijedna ljubavi. Uvijek si bila takva, Sloan. Samo si birala jadne kandidate koji su ti to trebali pokazati.

- Vjerujem u to - rekla je i lagano mu dotaknula usne. - Vjerujem zahvaljujući tebi. Voljena sam.

Pritisnuo je njezin dlan na svoja usta. - Doista si voljena.

Emotivnost trenutka nakratko ih je ostavila bez riječi. Na koncu je pitao: - Kako ti se sviđa moja kuća na plaži?

- Veoma - rekla je, a oči su joj zablistale. - Predivna je.

- Znači, odgovaralo bi ti da ondje živimo kada to poželimo i ovdje kad nam ondje dojadi, te da možda zaposlimo neki bračni par da vodi Fairchild House tijekom našeg povremenog izbivanja?

Zamišljeno je skupila usne. - Bila bih veoma izbirljiva kad je riječ o tome komu ću povjeriti pansion, ali mislim da bi mi to odgovaralo. Mnogo bi mi značilo, Carteru, kad bi Fairchild House postigao uspjeh.

- Već ga je postigao - šapnuo je. - I sigurno ne može škoditi ugledu pansiona ako ovdje povremeno živi slavni pisac.

- *Skroman* slavni pisac.

- To se samo po sebi razumije - ozbiljno je rekao. Tada mu se na licu pojavio širok smiješak kad ju je ponovno smjestio kraj sebe. - Hoćeš li mi roditi dijete?

- Rodit ću dijete nama - odlučno je rekla.

Mrmrljao joj je riječi ljubavi u kosu prije nego je pitao: - Što je u kutiji?

- U kutiji?

- Onoj na tvojoj komodi. Onoj što si je onako s ljubavlju dotaknula kad si ušla u sobu.

Polako se izvukla iz njegova zagrljaja i naga pošla preko sobe. Uzela je lakiranu kutiju, odnijela je natrag do kreveta i bez riječi mu je pružila. Spustio je noge na pod i sjeo, gledajući joj ravno u oči dok je uzimao kutiju.

Okrenuo je maleni ključ s crnom svilenom rojtom i podigao poklopac. Odmah je shvatio što gleda. Prelistao je stranice, a potom je zbunjeno pogledao.

- Zašto? Mogla si kupiti sve moje knjige, ako ih već nemaš.

Nježno mu je zagladila uvojak tamne kose s čela. - Svatko može kupiti tvoje knjige. Ove odbačene stranice bile su sve što mi je ostalo od tebe. Nitko drugi ih nikad nije pročitao, i nikad ih neće pročitati. Pripadaju isključivo meni.

- Ali, Sloan, to je otpad, smeće. Ništa ne valjaju.

Odmahnula je glavom. - Nije važno kakav je tekst na njima. Za mene predstavljaju najljepšu ljubavnu priču ikad napisanu. Čista poezija.

Na onaj svoj način koji joj se nekoć činio neprikladnim, ali ga je sad smatrala simpatičnim, progundao je nešto što je moglo biti opaka psovka ili zdušna molitva, ovisno o tome tko ga čuje. Znala je da je ono drugo. Odložio je u

stranu njezinu dragocjenu zbirku išaranih stranica i obavio joj ruke oko struka, spustivši joj glavu na prsa.

- *Ti si pjesnikinja. I poezija - šapnuo je.*

Rukama je prelazio po njezinu tijelu, diveći se svakoj teksturi, svakoj oblini, svakom udubljenju, krhkosti njezinih kostiju i elastičnosti kože.

Ustima joj je trljao dojke. - Potrebna si mi, Sloan. Trebam tvoje tiho ohrabivanje, tvoje inteligentne primjedbe o onome što pišem. Treba mi tvoje razumijevanje kad mi ne ide kako treba i tvoje pohvale kad sve dođe na svoje mjesto. Treba mi tvoje slatko tijelo.

Nježno je dlanom podigao njezinu bradavicu do svojih usta i ljubio je laganim, lepršavim poljupcima dok je nisu ispunile ljubav i žudnja. Uzeo je delikatni pupoljak u usta i sisao ga s tako slatkom čežnjom da mu je stisnula ruke u kosi i čvrsto mu držala glavu.

- Bože, obožavam tvoj okus u mojim ustima, volim taj osjećaj. - Jezikom joj je navlažio bradavicu pa je lagano klizila duž njegovih zatvorenih usana dok je u erotičnom ritmu povlačio usta s jedne na drugu stranu.

Jednako je vatreno volio i drugu dojku dok su se njegove ruke penjale uza stražnju stranu njezinih bedara, od koljena do bokova. Savio je prste prema unutra i prema gore kad je spustio usta do njezina pupka. Obasipao ju je vrelim poljupcima i milovao hrapavom bradom. Njezino je srce divljalo, a osjetila stigla do ruba eksplozije.

Tada su njegova usta dotaknula zlatne dlačice koje su skrivale njezinu ženstvenost, a njezin je duh skočio na sljedeću razinu ushita. Poslušavši slatku naredbu

njegovih ruku na svojim bedrima, izvila se naprijed kako bi primila njegov izraz ljubavi.

Zarila mu je prste u mišiće leđa dok se topila uz vrelinu njegovih usta, slušajući hirove njegova vještog jezika. Njezino se tijelo topilo u nastojanju da utaži njegovu žeđ.

Ali ona se nikad neće moći utažiti. Ta ga je silna žeđ navela da je spusti na krevet i uroni u njezinu ljubav.

- Sloan, Sloan - stenjao je u njezino uho dok su se njihova tijela zajedno izvijala. Zazivajući njezino ime, doživio je onu malenu smrt koja dolazi tik prije ponovnog rođenja, a na njezinu je licu vidio sliku istog doživljaja.

Kasnije, kad su njihova srca mirnije zajedno kucala, privinuo ju je uza se. - Pomoći ćeš mi dok budem pisao veliki američki roman, zar ne?

- Bit će mi čast.

- Trpjet ćeš moja mračna raspoloženja?

- Voljet ću te zbog njih. - Njegova joj je ruka milovala dojku bez strasti, ali s nečim što bi se moglo opisati kao nježna zahvalnost. - Hoćeš li odmah početi?

- Najprije moram obaviti dvije stvari.

- Koje?

- Uživati u medenom mjesecu u Fairchild Houseu.

Pokrila je njegovu ruku i stisnula je na svojoj dojci. - Koja je druga?

- Promijeniti posljednjih nekoliko stranica u romanu *Usnula ljubavnica*. Imat će sretan završetak.

O AUTORICI

Sandra Brown autorica je 56 bestselera New York Timesa uključujući romane: Alibi, Ponovno ljubav, Posljednji dan karnevala, Potpuno nova svjetlost, Povratak Sunny Chandler, Pravo vrijeme, Slatki gnjev, Tajne prošlosti, Usijanje, Zaluđenost, Dugo čekanje, Dvojnica i mnoge druge. Svoju karijeru spisateljice započela je 1981. godine i od tad objavila sedamdeset romana. Njezini su romani prevedeni na 33 jezika

i prodaju se diljem svijeta u više od 70 milijuna primjeraka.

uživajte u svijetu knjiga